

Ahrazî

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

18.1.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahrazi (Kadir Öztürk)

Bana kimsin dediler,o suâli arayanım

tutun gözlerime âlemi seyret
gördüğün her neyse işte o benim
gel gönlümden öte hâlimi seyret
gördüğün o yerde işte diyenim.

* * *

---Gönül---

Dün bir gönül ağlamıştı gitme dur diyerek,
'Beni bana verme sakın sende bırak beni' ,,,,,,,,,

Sevmişsen ötesi yok aşka sebep mi gerek,
'Var git şimdi uzaklara sen de bırak beni.....

* * *

Ahrazi

! ..Uyan..!

Kalk! doğrul da bak artık,her tarafta bir âyet,
Uyan bu uykulardan,çok geç olmadan Uyan!
Dinle,inceden bir ses..”Mühlet doldu nihâyet.”
Uyu diyen kâbustan,haber almadan Uyan! ..

Gel,önce kendine gel,ve sor bu hicret neden,
Gel,hakikat için gel,Mevlâ da kim? demeden,
Yoktan saydığın ecel,senden”Lâ..”istemededen,
Elvedâ'lık hitâbın âha kalmadan Uyan! ..

Sen! hâlâ düşünen,Sen! işte bu alın yazın,
İşte bu senin kalbin ve suskun niyâzın,
Ya hemen inkâr et,burda kalsın îkâzın,
Yada bana yoldaş ol,hatâ bulmadan Uyan! ..

Sus,bırak bu suâli,sus da yalana kanma,
Gıybeteye yâren olup nefsinle bir yıkanma,
Sakınsan da mısırâdan,şu kelâmdan sakınma;
Yerle buluşan semâ,namaz kılmadan Uyan! ..

Son deminde bir hayat,o hayatta bir âdem,
Dediler ki yol yakın,hazırlık var amâdem...
Sırdan misal dileyen,sabrı dâimsen mâdem;
”Saflar toplandı bile,Sultân gelmeden Uyan”! ...

amâde:(bir işi) yapmaya hazır,Örn:emrinize amâdeyim.

Ahrazi

ْ ، Hasret ، ْ

Cân diye sevdâna sarıldım bugün,
Dinmeyen efkârla dilendim Seni.
Gözleri kalbinde kalan sürgünün,
Dönmeyen rûhuyla dolandım Seni...

(müfteilün/müfteilün/fâilün)

Ahrazi

٠ ﺀ Bir hayâlden yıkıldım ﺀ ٠

Yandı bu cân hasretle,yandı artık biçârem,
Sanki cihân devrildi,köhne bir yerde kaldım.
Oysa nasıl mecnundu aşka muhtâç bu hânem,
Yandı bu cân hasretle,bir hayâlden yıkıldım...

* * *

Ahrazi

**٭ ٭ ٭ Gönül desem,Gönül de Sen ٭ ٭
٭**

Sevdâ candan yeğdir desem,
Câna sevdâ veren Yarıdır,
Gönül ruhtan sağdır desem,
Rûh içinde Yaren vardır.

Ahrazi

ﮭ ﮭ ﮭ Tereddüt ﮭ ﮭ ﮭ

ﺀ İster bin kerre doğun isterseniz can değişin.ﺀ
ﺀ Cahil misin ey varlık,nedendir baş eęmeyişinﺀ

ﺀ ﺀ ﺀ

Ahrazi

&.....İki yol.....&

Yıllar su misâli akıp gitmede,,,,,,Yılların hükmü yok ömrü neyleyim,
Hayâtı kendine ayırmak gerek.....Dünyâ yalan imiş düşünmek gerek.
Yardıma adayan ziyân etmede,,,,,,Bir lokma ekmeği iki paylayım,
Evvela nefsimi doyurmak gerek.....Garibin yanına taşınmak gerek.

Riyâyı hâl bilip sefâ sürmeli,,,,,,Bu cân benim değil sahip çıkamam,
Seveni aciz diye ele yermeli,,,,,,Doğruluk yolunda sahte bakamam,
Eşini dostunu hakir görmeli,,,,,,Adımdan bıksam da dosttan bıkamam,
Emri fermân ile buyurmak gerek.....Kötülük etmeye üşenmek gerek.

Gündüz yorgunuyum gece dirisi,,,,,Derde düşen kişi perme perişan,
Gördüğüm herkesten âlâ birisi,,,,,,Nasıl uyusun ki yoğa karışan,
Henüz yaşadığım günün yarısı,,,,,,Çalışıp durdukça terle yarışan,
Tastik edenleri kayırmak gerek.....Ellerini sarıp aşınmak gerek.

&.....İKİ YOL.....&

Ey sürgün Ahrâzim hançer bağışla,
Vur sîneme gayri ah'lı nakışla,
Sevgiye Dostluğa âyân bakışla,
İnsânlık vasfını kuşanmak gerek.

Ahrazi

&.....Gönül beni duyasin.....&

Gönül senin ettiğın sevdâ için olmasa,
Aciz tende yerini ilim bile bilmezdi.
Mevlâm aşkın adını böyle yüce kılmasa,
Sende ilim arayan âlim dile gelmezdi.

Nice kalem tanıdım hepsi misal peşinde,
Kimi hasret üzeri kimi gözün yaşında,
Mecnûn garip hallerde Ferhât dağın başında,
Derdi şirin eyleyen kelâm yolu bulmazdı.

Can ahrâzi yârene,canda sana diyesin,
Yâdı huzur yeridir günde onu sayasın,
Rûhu fâni belleyen gönül beni duyasin,
Sende sevdâ olmasa ölüm çile olmazdı.

Ahrazi

**** Hasrete,Vuslata dair ****

Bugün sana öylesine yakınım ki

Bugün sana öylesine yakınım ki;
Ne aşkta bir şahsiyet,
Ne de aramızda bir "ben" bulamazsın.
Zaman dâhi sana sürelendi,
"Sen"le aralandı ufkun kapısı,
Adanmış nefesimi bile sensiz alamazsın.

Mânâlar mısralarda aitliğini ararken,
Mısralar hecelere sığınmış,
Ve her hecenin İsmine aktığı,
Vuslata senden bakan,
Vuslatın Sen gibi baktığı bir yerdeyim.

Bugün sana öylesine yakınım ki;
Aşkın saflığı şahidimdir,
Aramıza bir "ben" dâhi girmede.

* * *

İsmince giderim

İsmince esirim hasretine,
Düşlerim kadar ayıyım.
Ölüm bile mâni değil sevmeme,
Ancak bir nefes,tutsağyım.
İsmince yaşarım ben sende,
Ve İsmince giderim,ölürsem de...

* * *

Ondan öte değilim

Dostun îzânı dostluğun dilinde,
Ne yazarsa ondan öte değilim.
Aşkın îzânı hasretin elinde,
Ne yazarsa ondan öte değilim.

Vuslatın rengine gözler sürmeli,
Cihânı cânânda bilip görmeli,
Garibin hâlini çuldan sormalı,
Ne yazarsa ondan öte değilim.

Bak Ahrâzim acep insân nicedir,
Şu dünyâda Yâr ile Dost yücedir,
Âşk anlamsa ömür sözdür, hecedir,
Ne yazarsa ondan öte değilim.

* * *

Vuslât

Bir gönül bekler seni şehri vuslât nazârım,
Gözlerim mahşer yeri göz yaşımıdır mezârım.

* * *

Not: Bunların hepsi hemen hemen aynı manalarda yazdığım denemelerdir. Maksadım sözlerin beni alabildiğine yorması çünkü ben yoruldukça sözleri yormayı öğreniyorum.

Katlanıp, bana değer vererek buraya kadar okuyan tüm dostlara saygı ve
hörmetlerimle, okumayanların ise haklılık payı şimdiden gönlümde hazır onlara da
saygım sonsuzdur

Ahrazi

****Aruz denemelerim-1****

Mânâ olan sözden medet bekler mi?
Dilden düşen sırdan eser saklar mı?
Şânın nedir,zikrin nedir dersin Dost,
Sor bahçeden gül kendisin koklar mı?

* * *

Mecnûnî gönül seyre dalmış âlemi,
Yardan gayri görmez gözüm deyip durur.
Benden dâhi saklar bugün cemâlimi,
Aşktan gayri yoktur yüzüm deyip durur.

* * *

Heybem gönül aşka döküp giderim,
Cânân için canda fedâ diyerek,
Sabret cihân bende çekip giderim,
Tendir kalan rûha mezar ne gerek?

* * *

Not:Aruz'la beni tanıştıran,güzelliğini anlatan,yol gösteren Serdar Öncül
Üstâda(ARUZ.KOLİK) tekrar tekrar teşekkür ederim

Ahrazi

****Aruz denemelerim-2****

Beher hicrân acar olmuş sinem dağlıyor,
Duyan yok hâlimi feryâd etsem nâfile,
Gönül deryâm suya hasret dertler çağlıyor,
Gelip geçmiş meger ömrüm dost eyvâh ile.

* * *

Mevzû hasret olunca dil ağlar kelâm ağlar,
Hançerdir şu kalemde sitem yüklü mısırâlar.

Mânâlar da kesildi hüküm sıyrılan kından,
Harp başlar hecelerde kağıt kanlı bir meydân

* * *

Ahrazi

****Aruz denemelerim-3****

Aşka mr bıçmek dilin harcıysa,
Vakti ebed sansın gönül merciyse.

* * *

Nice lem gezdim bir başıma,
Yedi mesken darmış göz yaşıma,
Dediler hâl hasretten sorulur,
Seven ol mecnûn ol can taşıma.

* * *

Mevzdur yaşam kader dilinde,
şükret ki yaşın senin elinde.

* * *

Ahrazi

/*\Hayranlığı var edene Hayranım /*

Ben güle hayranım,
Güzelliğinden dem vurmayan güle,
Ben göğe hayranım,
Kendini yüksek görmeyen göğe.
Ben,
Yandım demeyen güneşe,
Başa kalkmayan toprağa hayranım.
Denizi,pınarı,gölü
Damla damla süzüp,
Adilce dağıtan buluta hayranım.
Ecelin övünmeyen haline,
Tehdit etmeyen Azrail'e hayranım.

Ben
Hayranlığı var edene Hayranım.

* * *

Ahrazi

_ Nesin _

Nesin?
Bak,İyi bak,
Neredesin?

Bir ayıbın ortasında mı,
Yoksa insanlığın yasında mı?
Neredesin söyle,kimlerlesin?
-----bulamadım seni.
Deki,vaktim yok dostluğa/anlarım,
Anlamadığım/gönlünde mi yok üstâdım?

..

..
Nesin?
Kendine gel,gel ki
Kimim diyessin.

Âna esir düşen birimi,
Yoksa mert bir gönül eri mi?
-----bilemedim seni.
Yaşarsın amma sevip sevilmeden,
Neden şu bencillik kalp kırmak neden?

..

..
Mâdem ki sözler beyhude,
Oku o vakit,boşsun dese de.

/Arzın hiddeti Arşa karşı değil,
Sallar kendini ancak arşı değil./

Ahrazi

Kâmil

‘‘Gel! Œu dünyâyı yıktta gel,rûhunu aŒkla yakta Gel,
Seni sana veren benim,benliğini bırakta Gel.’’

Kâmil

Uzun ve sırlı bir yolda kaderine boyun eđmiŒti,
Çâresiz,yapayalnızdı lâkin isyân da etmedi,
Her nereye adım atsa ona kırağı deđmiŒti,
YetiŒemedi hayâta,umut yaŒama yetmedi.

Cândan vazgeçtiği anda,bir ses belirdi o cânda,
Uyân dedi,artık Uyân! Hak’tır seni derde koyan.

Nutku tutulmuŒtu sanki,sözlerden medet bekledi,
Çorak bir topraktı dili,Eyvâhlar bile bitmedi,
Yâ Rab diyebilirdi ancak,hayât dedi ve ekledi,
Ben kaderimle geldim de bahtım çilesiz gitmedi.

Sitem huzûra varmadan,ilhâm eyledi Yaradan,
Uyân dedi,artık Uyân! o çiledir seni ayan.

Bî tâkat kalınca dizi,yere doğru çkverdi,
Yoluna çıkan gölgesi,sarp dağları aratmadı,
Bir baŒka göründü artık,beyhûde buldu kederi,
Beni ve dedi her Œeyi,Hak’tan baŒkası yaratmadı.

Kim ne umarsa cihândan,onu seçmiŒtir ziyândan,
Elbet mahŒerde uyanır,cihândayken uyanmayan.

Adına büründü Kâmil,kendine misâfir oldu,
Yalan dünyâda sefilken,her âleme sefir oldu.

Ahrazi

"Aşk" sözü

"Aşk" sözüne kulak verin,
Eğri dilden medet ummaz,
Her harfine bir bir sorun,
Eğri yoldan medet ummaz.

Can bulmadan bağı yakar,
Gönülden dosdoğru çıkar,
Ruhun özünden hoş kokar,
Solan gülden medet ummaz.

Her çeşitte her lisanda,
Hem gayipte hem insanda,
Onu,canla bir sansan da,
Garip halden medet ummaz.

Kaç çeşit sofrada,
Var olan onun peşinde,
Yedi kat üstü düşün de,
Cennet,çölden medet ummaz.

Dünyanın dönme sebebi,
Ateşin yanma sebebi,
Hak için,inme sebebi,
Fani kuldan medet ummaz.

Ahrazî her kelâm bir mi?
Her göze gelmeyen sır mı?
"Aşk"sözünün dengi var mı?
İpek,çuldan medet ummaz.,

Dostlar;

Can-ı gönülden "Aşk" dersiniz,dilin geriye çekilip
nefese yol verdiğini göreceksiniz.

Ahrazî

“Ben” kelimesi kaç hece?

Ay güneşe dost olsa da,
Gündüzüm geceye düşman.
Gönlüm dili dost bilsede,
Manalar heceye düşman.

İki göz ayrı nazarda,
Hal halayda, can mezarda,
Ruhum nefsim kızıarda,
Tatlılar acıya düşman.

Han susturdum köy buyrettim,
Gah şevklenip gah kahrettim,
Tek oturup çift seyrettim,
Kardeşler bacıya düşman.

Ahrazî isminden başka,
Gölgen var cisminden başka,
İç yüzün resminden başka,
Kabuğun inciye düşman.

Ahrazî

a.b.d-î İsrâil*

yıktın fakat en yıkılmaz kalesini Irak'ın
inşâ eden millete,ey gâfil! oldun yakın.

* * *

*(abd:kul,abd-î isrâil:isrâil'in kulu)

Ahrazi

Acar gönül gerek bana

Miadını dün doldurdu,
Acar gönül gerek bana,
İsyan edip baş kaldırdı,
Acar gönül gerek bana.

Dertlerimi almaz oldu,
Can halini bilmez oldu,
Göz yaşımı silmez oldu,
Acar gönül gerek bana.

Dile gelmiş yeter diyor,
İçim senden beter diyor,
Dostluğumuz biter diyor,
Acar gönül gerek bana.

Duy Ahrazim haklı sözü,
Sarıp da solmuş yüzü,
Çıkaramaz belki güzü,
Acar gönül gerek bana.

Ahrazi

Acep beni bulan var mı?

Gölgem varda cismim yok,
Acep beni bulan var mı?
Hak nurundan kısmım yok,
Acep beni bulan var mı?

Yanan ışıklarım söndü,
Ruhum bir köşeye sindi,
Bana tekrar tenim döndü,
Acep canı bulan var mı?

Başla diye ferman geldi,
Gönül bana yoldaş oldu,
Yolculuğum yılı buldu,
Acep sonu bulan var mı?

Dönsem, geriye sefer yok,
Yorulduğum amma eser yok,
Soluklanacak bir yer yok,
Acep hanı bulan var mı?

Ahrazim bak sen yarına,
Sabır gitmesin zoruna,
Aldanma günün karına,
Acep dünü bulan var mı?

Ahrazi

Aç perdeleri ve gör.....

Dinle..gizemin de ötesinden bir ses..Dinle;
Usulca geç bu kapıdan sakın durma..sakın.
Dinle..Tanışma vaktin geldi senin..Kendinle,
Öyle bir ses ki bu,dinle..bana,'Kim? 'den yakın.

Akılsa
Yıkılmaz minber;
Altımda bin akıl,
Hepsi tek minder.

Yük.ismim,gözlerim ve dâhi bütün uzvum yük,
Çıkartıp atsam bir kenara ne varsa kırsam.
Karşımdaki yol,her adımı cihandan büyük,
Korkarım..doğacaklar duyacak..bir haykırsam..

* * *

Ahrazi

Açtın ki solasın

Gözlere can da versen,ten rengisin hem betim,
Hem de çekip gidensin can vermeden heybetim.

* * *

Ahrazi

Adım neyse yârem odur

Benim derdim cüssem kadar,
Adım neyse yârem odur.
Çan evinde hissem kadar,
Âhım varsa çârem odur.

Gölge yolda izim sürgün,
Yaşam ne ki,orda bir gün,
Güzel ruhtan daha ergin,
Yâver kimse hârem odur.

Gündüz gözlü bakan kişi,
Hayra yormaz fâni düşü,
Garip zaman dünyâ işi,
Her ne verse kirâm odur.

Dünkü ölen diri nerde,
Senle benle aynı yerde,
Yolcu olan hayat der de,
Ömür yolsa sürem odur.

Can ahrâzim halde yandı,
Gönül içip sevdâ kandı,
Sükût ehli dil uyandı,
Aslı derse kerem odur.

Ahrazi

Ağla ki

Sormadı hiç kimseye gönlüm senelerce..ah!
Ayrılığın ismi ne,sevdâ mıydı kalp kıran?
Maziyi özler de gelirsen böyle bir sabah;
Ağla ki,bendim sana gitme diye haykıran..!

* * *

Ahrazi

Âh..sen de bir uyansan

Zaman; derin bir uyku,beden; uyku sîmâsı,
Her sîmânın alnında sâye kadar bir insan.
Hayât; nâfile nöbet,cihân; mezar dünyâsı,
Tek yaşayan ölümdür,âh..sen de bir uyansan.

Tekmil; aklın sûreti,nefes ve cân ifşâda,
"Anlat" hükmü gelince emret kalır hâşâda,
Bak şu muhtaç hâline,diz çöktüren bu şâda,
Her secdeye tâlip ol,Sen,bu seni duyansan.

Ömür,anlarda sürgün,kader,sürgüne rehber,
Nefsin cehresi tabut,cesedinle mûteber,
Ahrâzidir bu devrân kıyâmetse tek haber,
Aç şu gizli perdeyi "ben nerdeyim?" diyensen.

Zaman; derin bir uyku,beden; uyku sîmâsı,
Bir harf kadar aklın var,fikrin varlık âmâsı,
Hayât; nâfile nöbet,cihân; mezar dünyâsı,
Tek yaşayan ölümdür,âh..sen de bir uyansan.

sâye:gölge"Senin sâyende..."

Ahrazi

Ahâliye bıraktım

Verseler de kelâmın el değmeyen yerinden,
Korkarım ki câhildir anlatamaz bu hâli.
Şiir bir harf kadar da şâirlik mi derinden?
Ahâliye bıraktım akıl denen mahâli...

Ahrazi

Ahmağın yâreni

Farzet ki câhilim ve hattâ rüsvâyım,
Aklımda yok benim,ha kezâ dostum da,
Velhâsıl ahmağım,adım var; dünyâ'yım,
Altımda yatandır:devâsâ dost um da...

* * *

Ahrazi

Ahmet(s.a.v) 'e özlem

Yoktu bir benzerin elbet,daha bir cüsseliydin,
Onca yüksek tepelerden sın ışırdın bakınca.
Görmedik böylesi nurdan,seneler geldi geçti,
Ne cihan gördü ne toprak,ne de bir başka mevki.
Tattığım aşk bile mahcup,değil ruhum ve şeklim,
Kimde var sendeki cevher,bu nasıl bir şahadet?
Asrın ismiyle beraber gelen insanlara bak;
Dünyevi sohbet için söz umuyorlar ki ah'tan,
Bahsi geçmiş nice iblis,çekinir bu günahdan.
Şimdi yoksun..a benim cânım,inandığım Ahmet!
Belki toprakta yatarsın fakat,aşkınla her yer,
Bembeyaz örtüsü,ufkunda sevinç göz yaşıyla,
Her an imana bürünmüş,gelecek bizi bekler...

* * *

Ahrazi

Akıl madeninde harf devşirenler

Altını para için bozduranlar,
bol paraya kavuşunca
altın için harcarlar...

* * *

Bu ay,akıl orucundayız,ne bozduracak sözümüz ne de bozulacak niyetimiz var...

Ahrazi

Akıl ve beden şehrinde gezerken

‘Adım neydi benim ya da ben neyim,
Silan yok mu cihân,söyle nerdeyim?’

Evvel bir sûaldi bu hayat bende,
Zaman cevap oldu yârını gördüm.
Bâzı gün âh ile kaldım bedende,
Bâzen yoldaş oldu kârını gördüm.

‘İnsanlık vasfı ne,kimden mesûlüm,
Neden kaderimle yaşar bu zûlüm?’

Levhi mahfuz var ki ilim deryâsı,
Der ki kendindedir kulun dünyâsı,
Yaşamın her ânı doğumun yası,
Yoktan sayan oldu vârını gördüm.

‘Ayrılık ne fenâ sorma dengini,
En cılız ateşi mahşer zengini.’

İdrâk ettim artık,ömrü azâdım,
Aşk için anılan bir niyâz adım,
Günü hasret sardı ânı feryâdım,
Derdim acar oldu hârını gördüm.

‘Gelecek gizliydi,sırdı yârında,
İzlerim var şimdi,Sır diyârında.’

Seyreyle Ahrâzim cismi ve teni,
Âdem’den bu yana hangisi yeni?
Âsiden ayırıp Mevlâ diyeni,
Ahmed’e götüren Hârunu gördüm.

Not:Vaktiyle kendime sorduğum soruların cevabıdır.

‘Hangi yürek ola ki hasret ile yaşayan,
İnsan değil Aşktır o yüreği taşıyan.’

Ahrazi

Akıldaki perdeler

Heyhât, bu akıl ziyân olmadan cam fanusta,
Yunus gibi kaybolup gitti bir okyanusta!

Varlıktaki ince tülbendi açsam, bakanlar,
Hayranlık içinde, her şeyi telkinsiz anlar.

Artık ne gönülde gâm, ne ziyâretçi bir his,
Kalpsiz değil a cânım, insan oldum bilâkis!

Korkmam, kâbusuymuş aklın bu dünyâda kendi,
Korkmam çünkü, atmışım ben çözülmez kemendi.

En dâhisiyim diyen, câhiliyken bu dilin,
Var, sen düşün hâlini bir akılsız câhilin!

Ey kamburu yüksek nefis, ey yığınlarca gurur,
Nârin kelebek nasıl böyle hörgüç kondurur!

Binlerce hayat, zaman, varoluşlar da hattâ
Seyret ki, cihan da bir noktadır, kâinat da.

* * *

Ahrazi

Aklın topaldır ki zanla dolandır

Bu yollar,cihânı zerre,vakti perde kılmış,
Cehâlet ki tek cihanda; susmayan akılmış...

Ahrazi

Aksedenler

Ŗu pak suların aksine bir bak,nasıl da Ŗen;
Vatan gibi,âlemlere denk mâcerâsı var;
Rükûdaki dağlar mı semâlarla birleŖen,
O koskoca meydan bile yaprakla bir yatar.

Sakin bu misalden yakınır sanma hâlimi,
Ver ufkunu,gâip diye gezsın hayâlimi.

-
-
-
-

Ahrazi

Al bahtımı yaz yeniden sevdiğim

Al bahtımı yaz yeniden sevdiğim,
Ömür diye hayâline dalayım.
Can bağımı çözü sîneden sevdiğim,
Hayât diye sevdâlara kalayım.

Cihânım ol azat eyle yârını,
Sana yaşat şu rûhumun vârını,
Vuslat gibi aşkın yüce kârını,
Nasip diye etrafında bulayım.

Kader yolu sana doğru akınca,
Gönül ağlar fer gözünü yakınca,
Yorgun beden yılmış yılmış bakınca,
Mecâl diye selâmını alayım.

Ûy ahrâzi aşka beyân nerede,
İzan sorsan hasret denen yârede,
Ecel o ki bir nefeslik sürede,
Yârim diye yâd ederken öleyim.

Ahrazi

Âmâ

Doğmak gibi ölmekte yolcu kılmış ki seni;
Şeklindeki son belde nesneyi terk etmektir.
Ne varlığı bildin sen,ne de yoktan cüsseni,
Yüceyi gördüm demek gözü de yüceltmektir.

* * *

Ahrazi

An'lar yol olunca-Neden?

Dilimde hasretin var, nefesimde bir ilmek,
Can dilenir bedenim, yudum yudum ölürüm.
Belli ki vuslat kadar uzaktaki dirilmek,
An miktarı bu yolda, adım adım ölürüm.

Neden?

Mâdem ki canlısın rûh ile gezdin,
Neden şu gazez, kalp kırmak neden?
İnsanım yazdın da eğrimi yazdın,
Can mı çaldın yoksa kimse bilmeden?

Ahrazi

Anlat,o akıl sahibi kimden yana?

Beni kendimde bilen,kendini benden mi sanır,
Sanılandan sorulan,bende bilenden usanır.

(feilâtün/feilâtün/ feilâtün/feilün)

Not:Yukarıdaki beyitte farklı bir anlam vardır,anlaşılamayacağını düşünüyor olmama rağmen anlayanların da olacağını tahmin ediyorum.

saygılarımla

Ahrazi

Anneler

Anladım...anne imiş rûhumun İstanbul'u,
Anladım,gözleriymiş duyguların ilk yolu.
Sâde mîmârı değil,çehresidir kalbimin,
En muazzâm eserî sevgidir annelerin.
Görmedim böylesi nûrun böyle bir rengini,
Bir ışık huzmesidir sanki,beyaz elleri.
Annelik,kendine mahrum bir ibâdet midir?
Ya Rab! bizden biri sandık fakat,âyet midir?
Her gün akşam,düşünürken bu ilâhî gücü,
Sahte vicdânı taşır benliğimin hörgücü;
Onca yıl,onca bahâneyle buluşmak için,
Nîçin ister o büyük kalbini anneliğin?
Anladım...anne imiş terk-edilen sığınak;
Bir demir pencereden seslenir,ağlayarak;
Kim bilir? hangi rüyâ,hangi hayâl belli mi?
Bekliyor,boynunu bükmüş de kim bilir,kimi!
Ömrün en son günü evlâdını görmüş ise,
İstemez ayrılıktan,ömrüne birkaç sene.
Lâkin,insanlığı çok kere yıkan bizlerin,
Daha bir çok izi vardır,hayâsız ve derin.
Kırdık ancak,sığınırken annelik affına,
Affet! affetmeyi öğretmiştin etrâfına.
Belki bir akşamı çok gördük,hatırlanmadın,
Belki isyân için andık seni kutsî kadın.
En nihâyet,o kadim yolcu sen olmaya gör,
İlk defâ irkilmeye başlar gönül adlı nankör;
Annesin çünkü,bu nihâyetle bakmazdı o,
Hâyır,ayrılma da hiç bir gün bırakmazdı o.
Elvedâ mıydı,selâm mıydı,rüyâ mıydı? Âh!
Hiç denir miydi,gidip gelmeyecek bir sabah.
Sen değilsin,Sana benzer biridir terk-eden!
Ve derken annesidir,bilir,ebediyyen giden!

* * *

Ahrazi

Aş kendini

Sen cihânsın gözün hudut,
Fikri çelip aş kendini.
Şükût yönse sözün hudut.
İsmi silip aş kendini.

Şan kelepçe nâmın zindân,
Beden denen âciz handan,
Ne umarsın solgun tenden,
Rûhu bulup aş kendini.

Dîvan gönlün mercî aşkın,
Hem âlim hem ilim meşkin,
Aklın değil zikrin köşkün,
Destûr alıp aş kendini.

Huydan gayri perde nerde,
Sırra mâni olan serde,
Herkes sana dostum der de,
Hâlden yılıp aş kendini.

Ey ahrâzi vakit âyân,
Ömür borçlü ömür ziyân,
Acep neydi Hak'ka beyân,
Suâl olup aş kendini.

Ahrazi

Aşk'tır en büyük ikram

Ne fenâ, aşka liyâkat dilemek,
Ne fenâ, aşk için işkence demek.
O ki tüm benliğe ad, kalbe huzur,
Ne fenâ az görüp ikrâm istemek!

* * *

Ahrazi

Aşk sözle olsaydı kalem mecnun olurdu

Dil ne bilir aşkı,onda şevk mi var?
Var diyenin akli şu kalem kadar.

Ahrazi

Aşk,ecele girse ölüm dirilir

Gönül serhatini çizmeye kalksam,
Aşk mücade etmez,kalem kırılır.
İçine adımı yazmaya kalksam,
Aşk mücade etmez,elim kırılır.

En zengin lisanlardan misal ile,
Cansız sözler,kavuşsa canlı hale,
Sırcıya söylemek istesem bile,
Aşk mücade etmez,dilim kırılır.

Sayırsız kitap sahibi alimden,
Tahliller beklesem,gizli külümden,
Gönüle tarif sorsam bilimden,
Aşk mücade etmez,ilim kırılır.

Ahrazi iş bu hal manada gizli,
Sevda dedikleri ruhtan da nazlı,
Gönülü sormuşsun,sükutla sözlü,
Aşk ecele girse ölüm dirilir.

Ahrazi

Âşk'taki hakikat

Şu beyhûde zamandan aşkın adı şâyandır,
Zamanda bir ad bulan âşkıyla yaşayandır.

Ne yerdedir sevenler ne de gökte nihandır,
Hayat veren şu cânı âşkı için taşıyandır.

Gece tamâm olmadan seher vakti gelmeden,
Yâri gören uykuyu baş ucuna koyandır.

Âh demeye dili yok,boşa feryât eylemez,
Hasreti ve kederi âşka hürmet sayandır.

Feri mecnûn gözünde,bir umuda gâm düşse,
O umudun yerinde Yâr adını duyandır.

Medet ummaz lisandan sükût ile dolanır,
Gizli yada âşikâr,her nefesi beyandır.

Yâri yâd etmek için gelse bile kendine,
Yalnız âşka bürünüp benliğine kıyandır.

Son nefesi verirken başı dik ve kararlı,
Al da götür bedeni,sînem kalsın diyendir.

İşte bu hâl içinde umut edilen Yâren,
Garip kalan âşığı rûhuyla bir ayandır.

Sükût ehli ahrâzim,kula metih gerekmez,
Eğer bize tâç varsa kelâmı okuyandır.

Her cân gibi nihâyet,âşkı veren Mevlâ'dır,
O'na âşık olansa her âşıktan evlâdır.

Ahrazi

Aşkı verin derim

Bana,bir cihan seç dense,
Aşkı verin derim,aşkı.
Bir pınar beğen,iç dense,
Aşkı serin derim,aşkı.

Cenneti isteyen alsın,
Huriyi arayan bulsun,
Sual melekleri gelsin,
Aşkı sorun derim,aşkı.

Canı alın,canan nerde?
Külü serpin,gönlüm harda,
Bende yara açan derde,
Aşkı sürün derim,aşkı.

Sevda gibi elim tutup,
Ruha,yar kokusu katıp,
Şu beyaz kefeni atıp,
Aşkı sarın derim,aşkı.

Can Ahrazim gönül sende,
Yarin şevki gezer canda,
Her başlangıç gibi sonda,
Aşkı görün derim,aşkı.

Ahrazi

Aşk1 yazan kalem var mı?

Aşk1 yazan kalem var mı,
Var mı sevdaya beden çizen?

Ben yazamadım,çünkü;
Hep eksikti mısralar,tamâm olmadı.
Niyetimce bir kalıp aradım,
"Çok" dedikleri "az" bile gelmedi,
En zengin lisânlar dâhi
Gözlerimdeki seni,sana hasret bıraktı

"Aşk1 yazmak bu kadar zor mu? "deme bana,
Ufkun bir yanını tutuştur,
Ve sayfaların halini gör orda.
Kim,nasıl,hangi asırda?
Söyle,Aşk1 yazan kalem var mı?

* * *

Not:Aşka yazan kalem sahibi Dost ve Üstadlar var ve de çok güzel yazdıklarına şahidim,Aşka yazmakla Aşk1 yazmak farklıdır bu yüzden yanlış anlaşılmasını istemem,hatalarım için de ayrıca özür dilerim çünkü serbest yazamama rağmen bu hisleri kalıba da sığdıramadım.

saygılarımla

Ahrazi

Aşkına kalıp seçtirme

Aşkına kalıp seçtirme sevdiğim,
Gönlüm çoğa varıp dar diye döndü.
Aşkı kadehten içtirme sevdiğim,
Gönlüm küpü görüp,kır diye döndü.

Ebedi dediğin bir günüm kadar,
Şeninle bir anım on asır eder,
Üç lisan dilsizin halinden beter,
Gönlüm ilme sorup,kör diye döndü.

Ahrazi dünyamın çehresi senden,
Gören gözlerimin haresi senden,
Bana ölüm varsa senin elinden,
Gönlüm Azrail'den,yar diye döndü.

Ahrazi

Aşkın aksettiği yer

ne cân isterim doğmak için senden
ne dönmek için kabre bir işâret
ne de geniş yer, bir karış üstünden
yeter ki, toprağı sevginle vâ et.

* * *

Ahrazi

Aşkın ile yanmaya geldi bu can

Mevzu gibi ismine yaz canımı,
Sende seni anmaya geldi bu can.
Aşkına pınar gibi dök kanımı,
Sende sana kanmaya geldi bu can.

Söz bile susuz,manadır baharı,
Hükmü dile sardı,yaşar kahırını,
Elveda eder gibi son şehiri,
Sende sana dönmeye geldi bu can.

Her nasibe aşkı sual ederek,
Her düşümü hayra meal ederek,
Ömrümü yolunda helal ederek,
Sende sana yanmaya geldi bu can,

Serhatimi al da esirin olam,
Sar taşına kible deyipte kalam,
Dünya bana gülse biter mi çilem?
Sende sana sönmeye geldi bu can.

ahrazi de Mevla için dolanır,
vakti zamanında kapım çalınır,
Azrail'e yok der isem alınır,
Aşkın ile yanmaya geldi bu can.

Ahrazi

Aşkınla yanmak

Aldanmış her efkârım,cânı divâne sanmış,
Korksun,câna müjdem var,ölmeye kim usanmış.

Heyhât! derde meydan yok,sînemi sardı bu hâl,
Aşkınla dolmuş her yan,neylesin âh'ı mahâl?

İster mahşerim olsun,defnimi sırra karsın,
İster saflar içinden,yalnız elem yakarsın.

Tek sükûnet ey kalbim,aşkı bu sonda bilmek,
Emsâl doğmak içindir,doğmak için sevilme.

* * *

Ahrazi

Ateş

Arzın bağrı yanar olmuş,
Yangın bana dingin gelir.
Ak dumanı göğü bulmuş,
Semâ bana engin gelir.

Hasret varken mahşer nerde,
Közler bile dulda yerde,
Al ateşler eyvâh der de,
Göz yaşından çingın gelir.

Aşk merâmı, bu hâl benim,
Yâdı cânım gamı benim,
Yârim diye geçen günüm,
Şu cennetten zengin gelir.

Ahrâzi dil, sükût sende,
Ruh konuşur, sus desende,
Sen misalle gelmesen de,
Misal için rengin gelir.

Ahrazi

Aydınlıktan bir nokta yıkılmasın

Öyle bir gün ver ki;
Sönmesin hiç bir yanı
Hiç bir yanı solmasın
Akşamsa karanlığın vatanı
Öyle bir gün ver ki;
Tek siyah nokta kalmasın
Yıkılırken akşamın tanı
Aydınlıktan,bir nokta yıkılmasın...

* * *

Ahrazi

âynüd nalay----Gel dediler.....

Bir yol vardı yedi kişi yolcusu,
Gel dediler,cânı tende koyda gel.
El uzattı uzun boylu elçisi,
Gel dediler,uyur gözü ayda gel.

Şaşa kaldım ateş düştü bağrım,
Garip gönül lîsan oldu çağrım,
Bizden gayri nice sîmâ var ama,
Gel dediler,seni bizden sayda gel.

Zamân ile gün aşırı yitmeden,
Nisan ayı henüz çıkıp bitmeden,
Nefsin gibi ömrü ziyân etmeden,
Gel dediler,aşkla nikâh kıyda gel.

Mühlet tamâm yürü şimdi çileye,
Derdin bâki ateş hârı bileye,
Tek duâmız çâre seni dileye,
Gel dediler,göz yaşına doyda gel.

Can ahrâzim dağlar kuma varınca,
Neyler dünyâ,bulut yeri sarınca,
Destûr alıp kimsin diye sorunca,
Gel dediler,Sözü izden duyda gel

Ahrazi

Ayrılık

Vâdesi bir elvedâdır çok süren ayrılığın,
Yıl tutan enkâzıdır; mâzîde binlerce yığın.

* * *

Ahrazi

Baht

İmtihandır,aslâ bahar sanma bahtı,
Dinle,vaktin çoksa; mısırâ son sabahtı.

Ahrazi

Baht,fâniliğın delilidir

Aldırma hayâta canlı kılsa da Şu bahtın,
Tek tanlı vatanda sen de bahtına sabahtın.

Ahrazi

Bana kimsin dediler,o suâli arayanım

Tutun gözlerime âlemi seyret,
Gördüğün her neyse işte o benim,
Gel gönlümden öte hâlîmi seyret,
Gördüğün o yerde işte diyenim.

Ahrazi

Başka yol tutmalı gayri

Başka yol tutmalı gayri

Bir yön seçmeli bugün,
Terk edip gitmeli gayri,
Buradan kaçmalı bugün,
Başka yol tutmalı gayri.

Ardına bile bakmadan,
Gözlerinden yaş dökmeden,
Güneş ufuktan çıkmadan,
Başka yol tutmalı gayri.

Ayrıldım küsüp diyerek,
Bağımı kesip diyerek,
Rabbim ya nasip diyerek,
Başka yol tutmalı gayri.

Çık Ahrazim önün açık,
Gece uzak günün açık,
İzin verildi, yola çık,
Dünü unutmalı gayri.

Ahrazi

Ahrazi

Bedenim cân gibi düşlesin beni

Kaderin nakışı ömürse mâdem,
İsmine harf gibi işlesin beni.
Nefesin nasîbi emirse mâdem,
Yâdına söz gibi eşlesin beni.

Sevdânın simâsı gönül ayânı,
İki damla yaştır belki ziyânı,
Neyleyim hüznü gamlı rüyânı,
Hasretin el gibi dışlasın beni.

Seyrine tutunup yaşam boyunca,
Adanmış yılları güne koyunca,
Hayât denen o ki Cânân deyince,
Durduğu an gibi yaşlasın beni.

Ahrâzi dilimde sükût üzeri,
Lisâna kavuştu aşkın nazarı,
Yârinden ayrıya hâli mezarı,
Bedenim can gibi düşlesin beni.

Ahrazi

Ben bu câna, benim desem

Ben bu câna benim desem,
Can bedene kırıgın düşer.
Asl  şehir benim desem,
Ruh nefese dargın düşer.

Ömür için adım niyet,
Bugün servet yarın diyet,
Anda h km m varsa Ő yet,
Zaman bile yorgun düşer.

Kader denen beher başa,
Karşı çıkmak inat boşa,
Yendim diyen kimse h Őa,
Bir mahşere sürgün düşer.

Can ahrâzim, güneş bile,
YavaŐ yavaŐ döner k le,
Nasip ne ki, düşün hele,
Yıl yaması bir gün düşer.

Ahrazi

Ben insanlık işçisiyim

Ben insanlık işçisiyim,
Ağlamışsam eğer,
Yorgunluğuma ver.
Kazancın ne diye sorma,
şu anlımdaki ter,
Bin altına değer.

Ben insanlık işçisiyim,
Kendi adımdan evvel
Seninkinin bekçisiyim!

Ahrazi

Ben kendime,Seni yâd etmek için gelirim

Beden denen azaptan rûh usandığı vakit,
Yolunda sevdâ yazan kible gâhımsın benim.
Şu dil senin adını hayât sandığı vakit,
Bana dönsem de bazan can dergâhımsın benim.

Ahrazi

Ben ki emsâl olmuşum

Yanmadın efkâr diyen, sen bu hicrânımla bir,
Ondan evvel doğmayan elvedâlık can benim.
Baht ne, münkirler de kim, nerde yersiz ilk kabir?
Ben ki; emsâl olmuşum, sorduğun an kâbe'nim.

* * *

Ahrazi

Ben kimim? sorar dururum

Ben kimim? sorar dururum

Gönlün yakın koylarında,
Bir mesken arar dururum.
Aşkın serhat boylarında,
Ben kimim? sorar dururum.

Aslım nedir, cismim nedir?
Varlıktaki kısmım nedir?
Bu mecliste ismim nedir?
Ben kimim? sorar dururum.

Dünya sıla, beden sıla,
Gitsem bilmem hangi ele,
Her kapıyı çala çala,
Ben kimim? sorar dururum.

Sıfatlardan bir bir çıkıp,
Yol başından sona bakıp,
Bildiğim her şeyi yakıp,
Ben kimim? sorar dururum.

Var Ahrazi şehri aşka,
Gör simalar başka başka,
Gahı dağa gahı köşke,
Ben kimim? sorar dururum.

Ahrazi

Ahrazi

Ben seni sana salıp gel diyenim

Yangın yeriyim deyip yanan varda,
Közden gizli dumanı yakan benim.
Susamış sudan içip kanan varda,
O pınarın özünde akan benim.

Arştan arza kadar gezsen nâfile,
Rehber bendim sense bende kâfile,
Sultan denen nice zümre sefile,
Fermân ile tâcını takan benim.

Az lisânla çok misâle erenler,
Sırdan öte sırcı olup görenler,
Bir tohumla türlü bostan derenler,
Boşluk yere toprağı eken benim.

ahrâzi hâl huydan ayrı kalalı,
Zaman durdu mânâ sükut olalı,
Dediler ki mâdem gönlün çileli,
Duy bu sesi"duyda gel mekân benim",
Ben, seni sana salıp "gel" diyenim.

Ahrazi

Ben severken neredeydin?

Ben severken neredeydin?

Zahmet etmişte gelmişsin,
Ben ararken neredeydin?
Giden gitti, geç kalmışsın,
Ben severken neredeydin?

Guya sararıp solmuşsun,
Eski mektubu almışsın,
Kapıma kadar gelmişsin,
Ben severken neredeydin?

Sen ilk aşkımdın, haklısın,
Hala gönlümde saklısın,
El değirme orda kalsın,
Ben severken neredeydin?

Gönül hatıra defteri,
İmzan eksik neredeydin?
Yırtıp atmış gayri seni,
O severken neredeydin?

Ahrazi

Ben zâten ordayım(Hasret)

Hasret,uçsuz bucaksız bir yerdir,bilirim,
Zindânmiş,prangaymış boş ver,anlatma ne olur,
Ben zâten ordayım,O yer benim gözlerim

Ahrazi

Bende bir ân bırakın

Gördüğüm bir renkli sâyedir demin
Sâye mutlak bir hikâyedir,emin;
Ol demiş Rahman ki,cevherinle sen
Birleşir mevkî değilsin ol desen.
Aklı bir nutfeyle bulduğun gibi
Terk edip gitmekteyin,ak'ı sâhibi!
Sen bu kimyâdan bil ağlayan kulu
Bilmez elbet,görmemiştir uykulu.
Çok defâ seyretmedik mi ey hayât
Tut ki bendir,dönmesin mi kâinât.
Her rüyâ bir gaybî sayfadır,bakın;
Cânı,hattâ kalbimi sökün ama
Secdemindir,bende bir ân bırakın...

* * *

Sâye:gölge(Sâyende bu işi başardım,sâyende oldu..v.b.)

Ahrazi

Bendelik ânı

Korktun, titredin hişmindan, az biraz sus,
Kimsen yoktu gördüm, kendinden usandın.
Derken, ağlayıp yalvarmışsan da mahsus,
Şeytan benliğinden kurtuldun mu sandın.

Nefsindir ki durmaz, mesuldür gûnahtan,
Birkaç uzvu terk etmiş..binlerce yer var.
Erdim sanma, kâmillik olsaydı ah'tan,
Dilden, başka bir ad beklerdi ahmaklar...

* * *

Ahrazi

Beni körden sayan var

Ne sevgiden ne de senden bu hicrân,
Gönül desem demi Yârdan diyen var.
Beher külün yöresinden bu hicrân,
Medet desem yolu kordan diyen var.

Zamân mıdır,yeni baştan bir ân mı,
Bu ben miyim,bana kırgın cihân mı,
Benim yerim dönülmeyen nihân mı?
Kimim desem dili şerden sayan var.

Usanmadan seven olmak ve yanmak,
Yanıp yanıp,savrulurken dayanmak,
Bu âşk için gene mecnûn uyanmak,
Nasıl desem bunu zordan sayan var.

Ne sevgiden ne de senden bu zindan,
Gelip geçer,günü gâmdan,hazandan,
Sitem değil,ilim irfân yazandan,
El istesem beni körden sayan var.

Me fâ i lün/Fe i lâ tün/Fe û lün

nihân:(far.) gizli.

Ahrazi

Beşerî sevdâ

Umdum ya hayâtın kalbini senden,
Verdiğin hicrân mı,keder mi,neydi?
Bedenim kabrine merhaba derken,
Hoşça kal demeyen birkaç seneydi...

Ahrazi

Bil'i Bul'a atıyorum

Kaderle can takasına,
Neyim varsa adıyorum.
Ufkun öte yakasına,
Terki diyar ediyorum.

Kapanmaz hesap görmeye,
Borç,alacak ne? sormaya,
Yeke yek savaş vermeye,
Bir başıma gidiyorum.

Ya galibim yada mağlup,
Öğrenirim bahtı bulup,
Şu yalnızlığımı alıp,
Gayb yolunu tutuyorum.

Kaçmak bana yakışmazdı,
Korkmak cana yakışmazdı,
Toprak sona yakışmazdı,
Arş üstüne yatıyorum.

Yoldaş nerde? yürek gerek,
Fani ilden firak gerek,
Gerçek için merak gerek,
Gün doğmadan batıyorum.

Ahrazi sukut feryadın,
Dünyadan ayrı muradın,
Söyle anlar mı efradın?
Bil'i Bul'a atıyorum.

Ahrazi

Ahrazi

Bir'desin(bir beyitlik deneme)

Şehri cânâ,her günâhla uyan,Sen kibirdesin,
Dön ricâna,her gün âhla uyan,sen ki; Bir'desin.

(Fâilâtü/ Fâilâtü/ Mefâîlü/Fâilün)

Not:1. mısradaki ``uyan``uymak filinden,2. mısradaki ``uyan``uyanmak fiilinden gelmektedir.Bir hece hariç hepsini aynı harflerle yazdığım için anlamınıda eklemek isterim.

Türlü günahla nefsine uyan kişi,sen kibirdesin
Ve ondaki her ricanı geri al,Bir'de olduğunu anlada her gün ah diyerek uyanmayı öğren.

saygılarımla

Ahrazi

Bir alim bulamadım Şu gönölü anlayan

Bu gönölün kapısı gümüştedir gümüşten,
Ben altınım diyenler geldi geçti çok zaman,
Çok elmaslar gördüm de değersizdi saçtan,
Ökunması çok güçtür, gönöl yazısız bir ferman,

Bu gönölün köprüsü çok incedir sırattan,
Ben geçerim diyenler, düştü gitti çok zaman,
Çok sultanlar gördüm de, sevda yüce saltanattan,
Öturması çok güçtür, gönöl padişahdan yaman.

Bu gönölün dili farklı, konuşur da ruhtan,
Ben anlarım diyenler sustu kaldı çok zaman,
Çok alimler gördüm ben, haberdar alametten,
Bir alim bulamadım Şu gönölü anlayan.

Ahrazi

Bir damla sohbet dahî

Bilir misin ey ufuk,neden ağlarım ben,neden;
Çıkınca tüm hasretim sana benzer meyhâneden,
Bir damla sohbet dahî dilemez ki yârın için,
Düşer o göz yaşlarım,yine bir hayli mesâfeden.

* * *

Ahrazi

Bir gün lrsem

Dn deme sakın bir gün lrsem,
Œu gönlüm sesine uyanır da,
Bin defa ölürüm dnemezsem.

Ahrazî

Bir gün son bulacak ıstırâbın

Yine yalnız,yine tek başınasın ey gönlüm!
Rahat ol! Kimse görmeyecek ağladığını;
Nasıl birden kapatırsa bir kapıyı ölüm
Öyle çarpacaksın nemli göz kapaklarını.
Hiç korkma sakın! Yavaşça dal bu son hayâle
Üzülme! İlk defâ gülecek,sevineceksin;
Uykun üstüne bir gölgeyi çok görse bile
Üşürsün diye aşkını örtecektir aksin.
Sûkûna erecek o ân,endîşen ve sızın
Daha bir şâd öleceksin Yûnus'tan,Nâbî'den.
Bilmeyecek seni asrın.Sonra,ansızın
Senin de yapılacak dünyâda bir âbiden.
Sevenler az çok görecek:sûkûn içindesin
Tekrar okuyacak yazdığın her mısırâi dil
Niçin sustuğunu söyleyecek içli sesin
Duydukça yanacak,yanacak,yanacak kandil.
Yalnız caddenin görmek için her köşesinden
Bir çok selâm gönderecek sana memleketin
Ağırliyak toprağın.Bahsederken senden
Bir ben kaldım diyecek üç düğmeli ceketin.
Güller konacak etrâfına,dizilecekler;
Gün be gün artacak belki ziyâretçilerin
Belki azalacak kabrinde açan çiçekler
Olmayacak belki de hiçbirinden haberin.
Ellerin degecek gâipten bir tül perdeye
Bakacaksın:tâ ki,son gezdiğin yere kadar
Soracaksın:benden kim kaldı yâdigâr diye
Kabirini gösterecek bıraktığın vedâlar;
En yüksek tepede,yüzün batıya çevrilmiş
Bekleyecek,bekleyecek,bekleyeceksin ki,
Sen olmak istiyorsun dünyâda ilk dirilmiş
İlk gören sen olmak istiyorsun Hakkı sanki.
Yine yalnız,yine bir başınasın ey gönlüm!
Rahat ol! Kimse duymayacak ağladığını;
Nasıl birden kapatırsa bir kapıyı ölüm
Öyle çarpacaksın nemli göz kapaklarını.

* * *

Ahrâzi

Bir İsimle yedi alem dolandım

Bir meclis kuruldu benim içimde,
Yedi günde yedi diyar dolandım.
Nice sima vardı aynı biçimde,
Her bir elde yedi sefer çalındım.

Tahlil için bağrım açıp baktılar,
Ah dedikçe alıp baştan yaktılar,
Ecel gibi fani canı çektiler,
Her bir dilde yedi nefes dilendim.

Türlü halde türlü türlü duyguyla,
Ben beni seyire durdum kaygıyla,
Mevla'm dediğim vakit saygıyla,
Her bir ilde yedi renge bulandım.

Ahraziyim derde tarif neyime?
Aşktan gayri yakışır mı huyuma?
Kaç gün evvel veda edip köyüme
Bir İsimle yedi alem dolandım.

Ahrazi

Bir ölüydün aslında

Az çok insandın;
Yer aldın hayatın solunda veya
Sağında
Umursamazdın hiç kimseyi
Yok derdin: "Hak,hakikat,hepsi boş"
Yaşamana bak,dilediğin kadar şimdi...
Bulabilirsen vakit
Toprağın kursağında!

* * *

Ahrazi

Bir vedalık zaman kaldı

Bugünde gitti ömürden,
Buğday biçtik saman kaldı,
Gideceğim yer çamurdan,
Bir vedalık zaman kaldı.

Sohbetle geçirdik günü,
Geriye bir tamam kaldı,
Geldi bu ömürün sonu,
Bir vedalık zaman kaldı.

Bitti takat ile kuvvet
Dilimde bir aman kaldı,
Anladım ki bu son mühlet,
Bir vedalık zaman kaldı.

Ağlamayın ardım sıra,
Allah üşürmesin dara,
Sarılalım doya doya,
Bir vedalık zaman kaldı.

ahrazi

Ahrazi

Biz böyle bildik

Biz böyle bildik

Yiğit, dostunu meydanda yalnız koymaz,
Mertliğin şartı budur, biz böyle bildik.
Ordu olsa önünde hiç korku duymaz,
Mertliğin şartı budur, biz böyle bildik.

Başı dik yüreği elinde dolaşır,
Bir aşını bir de düşmanı üleşir,
O yerinden kalkmadan şanı ulaşır,
Mertliğin şartı budur, biz böyle bildik.

Ahrazi

Ahrazi

Biz ömrü bıraktık,her gün yeni bir ömür giyeriz

Şu ilâhi kaderde yüküm aşktan ibâret,
Öyle bir yoldayım ki dur desen de duramam.
Maksat yaşamak değil fâni cânı ziyâret,
Aciz kalan bedeni sar desen de saramam.

Bak! nasılda âşikar,güneş gibi her nişân,
Gören secdeye vardı görmeyenler perişân,
Medet ummaz dünyâdan yedi kata karişan,
Dardır geniş kapısı gir desen de giremem.

Cânın tenden çıkmadan söz bulmadan mezârın,
İnkâr etme ne olur dile gelsin nazârın,
O zamânı kim bilir? bugün değilse yârın,
Misâl sana kâr etmez,ver desen de veremem.

Eğer idrâkın varsa,o vakit dinle beni,
Renkten renge ayırmak hayat bulma nedeni,
Nasıl târif eylersin seni senden edeni,
Tek bildiğim Mevlâdır,yor desen de yoramam.

Mâdem dirilik sâhi,ölüm ise yalancı,
Bizden bile yakındır,ecel nasıl yabancı?
Her inançtan âlâdır Hak teâlâ inancı,
Eğer ondan uzaksan var desen de varamam.

"Ben insânı yarattım,Şimdi arzda halife",
Binin birden farkı yok dönüp gelsin elife,
Mirâs kalan zamândır halef ile selef,
Emânet bu saltanât sür desen de süremem.

Uyân artık uykudan,uyku seni boğmadan,
Anlar şahidin olsun tân mahşere doğmadan,
Sevâp eyle mizânı günâh ona sığmadan,
Benim hâlîm nicedir,sor desen de soramam.

Diyecektir O Mevlâ,ne eyledin dünyâda,
Hangi yüzle burdasın,yüzün var mıdır yada,
Utansan da nâfile kurtuluş yok hayâda,
Al silâhı eline,vur desen de vuramam.

"Kimi var ki şöyle der,keşke turâb olaydım",
Bir fidaña gireydim yerde harâb olaydım,
Yâhut,Öyle pişmânım,affet Yâ Râb Öleydim,
Artık sende ahrazsın,yer desen de yeremem.

Ahrazi

Biz ruhumuzdan bedene göçmedik

Mesken kurduk dağların yamacına,
Kartal geldi,şahin geldi kaçmadık.
Acep şu çakalların amacı ne?
Biz,yıldandan şerbet bile içmedik.

Aht etmişiz bu davadan dönüş yok,
Çıktığımız yerden gayri iniş yok,
İçimizde sönüp yanan güneş yok,
Biz,aşî leş olanla bir uçmadık.

Namert altın getirmişse bize ne?
Eğri boyun yaraşmaz dik gezene,
Kefen hediyemiz garip üzene,
Biz,sırat olmayan yoldan geçmedik.

Ahraziyim,dil eğri diye sustum,
Fikrin dolambaçlı kolunu kestim,
İnsanı bilip insan olmak kastım,
Biz ruhumuzdan bedene göçmedik.

Ahrazi

Boş ver deli gönül(Kendime dair)

 Hayat

Şu hayatın ettiğine bak,
Gözü bile yaştan ayırdı,
Biri gökte arar olmuş,
Öbürü yerde.

    

 Nefes

Verdiğin nefesi tahlil et,
Gizli bir kalem var sende,
Sır sandığın her niyet,
Seni yazıyor bilmesen de.

    

 Kim haklı

Ölmeye gelenlere doğdu dendi,
Doğmaya gelenlere ölü,
Yaşayan kendini diri sandı,
Öldüm diyense deli.

  

Çoğalsın

Boş ver deli gönül yaşama boş ver,
Hayat denen ne ki derdi çoğalsın.
Aşkın izi yüktür taşıma boş ver,
Hasret denen ne ki yurdu çoğalsın.

Kanma deli gönül aleme kanma,
Bir garip sualsin cevabım sanma
Ömür uzun değil cana aldanma,
Beden denen ne ki ardı çoğalsın.

Ahrâzi bu aşkta sükut etse de,
Sevdası bakidir çekip gitse de,
İnsanoğlu vardır yalan bitse de,
Çoğalırса eğer merdi çoğalsın.

Ahrazi

Bu cân arzusundan geçtik artık

Bir ömür ağlayadursun,peşim sıra bir ömür,
Ezanlar gibi çıksın ayyûka,mâtemle dönsün.
Sapaklar azalmış ne çıkar,al şu hayâtı götür,
Bilirim ister,ister ki hep benimle görünsün.

Ne varsa beyhûdedir artık,beyhûde bir umut,
O durağanlık içinde bambaşka bir gelecek,
Beni bekliyor beni,yalnızca benimdir hudut;
Heyhât,cihân imiş! bu meclis ki bin cihâna denk.

Perde mi kaldı ey cânım,senden başka bu yerde,
Her zerrem ayrı bir meclis,her meclis ayrı bir saf,
Bâzı gün cümle hilkat,cümle kâinât bekler de
Geri gelmek,onca yerden,mahrûm olmak ne tuhaf..

* * *

Ahrazi

Bu cihan ikilik cihanı dostum

Bu cihan ikilik cihanı dostum,
Gölgeyi bedenden ayıran birdir.
Bu meydan bir savaş meydanı dostum,
Kılıcı kınından sıyıran birdir.

İki gözde iki nazar aşına,
Ne gördüysen o geliyor başına,
İki gün arası vardın yaşına,
Dününü yarına doyuran birdir.

Suda yürüyen arşta da gezecek,
Güneşi bağlayan ipi çözecek,
Sözü heceden çıkarıp yazacak,
Uykuda "Mevlam'sın" buyuran birdir.

Ahrazi vuslata hasreti sürme,
Eşiğe vardıysan öteyi sorma,
Söz seni aştı gayri misal verme,
Sırcıyı sırrından kayıran birdir

Not:"İki gün arası vardın yaşına"dan maksudım doğum ile ölüm arası geçen zamandır
saygılarımla

Ahrazi

Bu tasvir,miâdı dolmuş olan(.:! :.) aruz vezniyle yazılmıştır

Sevgide bir yol boyu

Sâhi,sen hiç sevdin mi
Sevgiden bahsettin mi hiç
Hayli mâsum bir âh...la
Aynı dem,yol aldın mı?
Sanki bir ayyuktan bakıp
Nerdeyim ben der gibi
Benliğinden çıktın mı?
-Sevgilim,cânım- diye
Bahsederken bir yerde
Döndüğün hiç oldu mu
Onca yoldan,hasretle
Tâ bir AŞK'tan.....kendine.

* * *

Bu tasvir,miâdı dolmuş olan(.:! :.) aruz vezniyle yazılmıştır.

* * * * *

Seninle bir gidenler

Gelmedi hiçbir sene mâzîye de uğramaz,
Belki dönersin diye çok sevdiğim eski ben,
Keyfe keder günlere rast gelse de az biraz,
Koskoca bir hâtıra; dünyâmdı çekip giden...

* * *

Bu şiir,miâdı dolmuş olan(.:! :.) aruz vezniyle yazılmıştır.

Not:Daha bir hû diyerek kalk ey elif minberinden..Mısrâsına içten içe kinlenip,Hû ve Elif sözlerinden rahatsız olanlara;

Yukarıdaki gibi şiirler yazmak,bizim için çok kolay olsa da -hamd olsun ki Mevla'ya-böyle boş işlerle değil senâ ile meşgûl ediyor bizi..Dînî mevzû veyâ aruzla yazılmış diyerek başını çevirenler,bunları pejmürde bir müsvedde gibi görenler bilsinler ki,bizler,ne 1000 kûsür yıllık târihimizi ne de aslımızı son 50-60 yılın hakir gören gözlerine,aklına yada fikrine linç ettirmeyecek kadar güçlü,bilgili,gün geçtikçe mâneviyâtına kavuşan ve onlara karşı duracak,izin vermeyecek kişileriz...

Uzun zamandan beri yazmak istediğim mevzu "Elif'le" nasip oldu..Herhangi bir şahsa karşı değil,herkese hitâben; kendi düşüncelerimdir...

Mevlâ'ya emânet olun..

Ahrazi

Cân beni terk eyler,bu âşk eylemez

Bir tutar yanı yok hayât nâfile,
Cân beni terk eyler bu âşk eylemez.
Ecel yol sonu bak,zamân kâfile,
Cân beni terk eyler bu âşk eylemez

Dünyâ duldalık yer gelen müzdarip,
Tek yaşayan ölüm o da ne garip,
Emri vâki ile nefesi verip,
Cân beni terk eyler bu âşk eylemez

Âh diyen hal mi ki? tenin çilesi,
Beden gurbet gibi hani sılası?
Hele belli olsun gizli selâsı,
Cân beni terk eyler bu âşk eylemez.

Ey Ahrâzi dilim,"benim" desen de,
O ben senin değil,emânet sende,
Yârın Azrâil'in hadi sesinde,
Cân beni terk eyler bu âşk eylemez.

Ahrazi

Cân uykusu

Neden bu gecenin zülfüne güneş deydi,
Sabâhın alnına yazılan yangın mı,tan mı?
Sendeydi günlerin sevgisi,Ya Rab sendeydi,
An mı cân uykusunda yoksa canda yatan mı?

Not:Değerli,değer:Kıymet kelimesine karşılık gelen kelimelerdir
Deymek:dokunmak anlamındadır..

Türk dil kurumunun kendi sözlüğünde bu iki kelime arasında tam karara varamamıştır
şöyleki;
Bir yanda kıymet kelimesinin karşılığı olarak verdiği değer ve onun
türevleri(değmek,değerli) içerisinde dokunmak anlamına rastlamadım,Dokunmak
kelimesinin karşılığına ise değmek kelimesini yazmış olduğunu gördüm yani bir tarafta
kabul etmediğini diğer tarafta kabul ediyor bu yüzden "deymek"olarak yazmanın daha
uygun olacağı kanısına vardım...

Ahrazi

Câna kalmış tabutum yok

Ne cihandan yanayım ben,ne de zahmetli bu candan,
Giyecek bir niyetim var usanırsam bedenimden.
Yola baksam bana benzer duracaksam ki,ricandan,
Cana kalmış tabutum yok,doğarım ben nedenimden...

* * *

Ahrazi

Cânân da sende

Âsi bir feryâda bırakma cânı,
Câhilin aşkıyla sevme ne olur.
Cânânım demeden dinle ricânı,
Aldığın nefeste Cânân bulunur...

Ahrazi

Cânânım

Olsaydı Cânânım aŐkında hicrân olsaydı,
Yıksaydı bağrımı,kılsaydı cânı bir damla,
Yâhut,mec lim de bahtımla bir savrulsaydı,
Uğruna yanmaksa tekrar yanardım sevdamla.

Ahrazi

Cansızken o canlı renk

Anlatma sakın, bu âlem nihandır deyip sus,
Susmak ise dem vuran, öyle bir hâl de, mahsus.

Sır bilse de sırcıdır yük sınar ekserîsi,
Dil duymasa renk duyar, aynadır kalbin aksi.

Ey sen, ne garip lisândır bu sohbet ki, meçhûl
Gâipte misin diyen! tastamam sendeyim, bul.

Hor görmeye kalkma hiç, kim cihandır, kim âciz;
Som altınım ben desen som eden cevheriz biz.

Anlatma sakın, sakın anlatıp rüsvây etme,
Tüm maddeyi zâyî et, tek şu sırrı zây' etme.

Cansızken o canlı renk, cânı renksizde buldu.

* * *

Ahrazi

Cevap

Aşk mı candan hâre alsın,cân mı aşktan yol umsun? ? ?
Her suâlden hicretim var,sen benim tek yolumsun...

Ahrazi

Cihân

Bu gördüğüm gâibse,gezdiğim yer de nesi?
Altımda bir cihan var ayyuksa kum tanesi...

* * *

Ayyuk: Göğün en yüksek yeri.

Ahrazi

Cihân da yıkılsa bağırma hasretten sanırım

Çağlar mı hazan nehri böyle gamlı ve derin,
Hicrân denilen yerde,var mı benle yatacak?
Farzet ki cihân yandı,yurdum oldu kederin,
Bahtımdaki son belde hasretinle batacak.

Şavkında bir akşamdı her ufukta bakılan,
Bir tek heyelan kaldı rûha çehre katacak.
Heyhât! bu ne mimber ki cân evinde yıkılan,
Aşkınla yanan bağrı hangi taş avutacak...?

(mefûlü/mefâîlü/fâilâtü/feilün)

Ahrazi

Cihânın serhati gezdiğim yermiş

Garip kuşlar gibi döndüm dolandım,
Cihânın serhati gezdiğim yermiş.
Tenimi buldum da cânı dilendim,
Meğerki bedenim bezdiğim yermiş.

Bir nazâr mühleti ömür denilen,
Zaman mıdır acep kimdir yenilen,
Bana benden yakın ecel sanılan,
Söz ile insanı üzdüğüm yermiş.

İyiden kötüyü ayıran gözde,
Rûhunu ferinden sıyıran gözde,
Medet umar gibi seyiren gözde,
Dostluğun kıymeti sezdiğim yermiş.

Meskeni omzunda olanı bulsam,
Doğruya varırdım yalanı bilsem,
Cismimi terk edip ismime gelsem,
Kirâsı kabrime yazdığım yermiş.

Ey Ahrâzi canda durdun duralı,
Sırrı devâ ettin sözü yaralı,
Sor cihâna, acep cihân nereli,
Güneşi gölgeyle ezdiğim yermiş.

Ahrazi

Çalıntı

Cân çalmışım bir yerden,
Ecel ondan sorsa gerek,
Sır çıkmadı şu serden,
Ben çalarken görse gerek.

Ahrazi

Dal,ateş ve kül benim,Benim adım...

Gel can dostum ayrılıktan dem vurma,
Yaren desen,yaren benim içimde.
Şaşkın gibi gidip gelip gün sorma,
Mühlet desen,yarın benim içimde.

* * *

Nice sofru kurdum,nice aşım var,
Türlü canda türlü türlü işim var,
Ne bir benzeyenim nede eşim var,
Yoğum desen,varın benim içimde.

* * *

Zamansızlık ilinde bir dereyim,
Mana gözüyle bakanda hareyim,
Aslını arayan gönle çareyim,
Sözüm desen,sorun benim içimde.

* * *

Hem rehberim hem de rehberu yoldaş,
Hem diriyim hem de makbere yoldaş,
Gah haberim gahı habere yoldaş,
Tek,im desen,sürün benim içimde.

* * *

Susamış suya su veren elimdir,
Dervişin cennet dediği çulumdur,
Harın çingısına sebep külümdür,
Dindim desen,narın benim içimde.

* * *

Mevla'm için cihan cihan gezerim,
Her gönüle "GEL"emrini yazarım,
Ruhtan ruha bakıp duran nazarım,
Körüm desen,ferin benim içimde.

* * *

Benim adım AŞK'tır ahrazi değil,
Bu kelamda bir kalem izi değil,
Akit onun diline razı değil,
Yalan desen,doğrun benim içimde.

Ahrazi

Defnim de sever

Ne dilersem bu cân için onu sen gönlüme ver,
beni Sen'siz bırakmayan yolu defnim de sever...

* * *

Ahrazi

Derde erdiren benim

Hicrân bana tâlipmiş,câna bu gâm az diye,
Benden kalan son demle mahşer kurduran benim.
Dilden medet ummuşsa feryâd da gammaz diye,
Her mânidar eyvâha,zincir vurduran benim.

Varsın sırat eylesin,yollar günâh arasın,
Bana Yârdan gelmeyen,al ateşe yarasın,
Hasret demiş çekenler,adı belli bu yasın,
En azâplı yerinde hayât sürdüren benim.

Zamân hangi ufukta,süre neyin içinde,
Hangi devrân bulunur burdan gelip geçende?
Bir uykudur bu cihân,bugün uyu desen de,
Ecel denen miâdı,yıla sorduran benim.

Hicrân bana tâlipmiş, câna bu gâm az diye,
Geri çevirdi bu cân,çâre sığamaz diye,
Nice namlı kederi hâli ayamaz diye,
Şu hasretin özüyle derde erdiren benim.

Ahrazi

Derdin kötüsü sen misin?

Derdin kötüsü sen misin?

Böbürülenip durma bana,
Derdin kötüsü sen misin?
Neler girdi neler cana,
Derdin kötüsü sen misin?

Denk değil boyun boyuma,
Henüz gelmedin kıyıma,
O listeye ad koy ama,
Derdin kötüsü sen misin?

Akrepsin yılan ininde,
Tesirsiz zehir kanında,
Ne silahın var yanında,
Derdin kötüsü sen misin?

Gör Ahrazi toydur gelen,
Katranı az çaydır gelen,
Üç haneli köydür gelen,
Derdin kötüsü nerdesin?

Ahrazi

Ahrazi

Dert haneme bir dert daha eklendi

Dert haneme bir dert daha eklendi

Dert haneme bir dert daha eklendi,
Güldürmez kısmına yazdım adını,
Evvelkiler korkup ondan saklandı,
En zehirli yere koydum tadını.

Alıştık gayri dost, gelip geçene,
Eyvallah diyoruz bizi seçene,
Şu sinemde, yara açan açana,
Can istermiş diye yaz muradını.

Gündüzüm ayrı dert, gecem bambaşka,
Başımda bela çok, dilimde keşke,
Girsem ki ne yazar altın köşke?
Ocak yıkanlara sor inadını.

Ahrazi garipser canını tende,
Uyanır uykudan baykuş ötende,
Kendi de suçludur, derdi katanda,
Böyle yaşar gider şu hayatını.

Ahrazi

Ahrazi

Deryâda bir sabah

Daha sığdır o deniz daha bir gem vurulur,
Daha bir resmedilir; yok olup şavk kırarak...
Ya semâlarca gezip büsbütün îhyâ olur,
Ya da bekler yeniden-ne yazık-haykırarak;

Ne kadar yıl atacak köpüren târihimiz,
Bu defâ son diyerek kucak açmış kıyidan?
Yine bir hayli uzak yine mahrum gibiyiz,
Ha kezâ göz yaşıdır o liyâkattan akan.

* * *

Ahrazi

Destur ile çıktım yola

Destur ile çıktım yola,
Dostlar güne sorman beni.
Ben kendimi bulsam bile,
Benden bana vermen beni.

Mülküm ki şu çuldan gelir,
Bir gün o da yerde kalır,
Kırk yıl öte terkim olur,
Yıldan yıla yermen beni.

Ruhtan yana nasip günü,
Gel emrine verdim yönü,
Kim der ise ismin hani?
Taştan yüce görmen beni.

Şandır canı hicran eden,
Neyler onu, onsuz giden,
Bir gün ruha uymaz beden,
Defnim ile yorman beni.

Dost ahrazi ruhtan söze,
Mevlam desen güzden yaza,
Azdan çoğa çoktan aza,
Kalıp neme dermen beni.

Ahrazi

Dildeki Şeytân

Sâdık ol kendine sonra beyân et,
Gelsin de cevaplar sohbet dilesin.
Desturlu kelâmda var mı hıyânet?
Dildeki Őeytânı senden bilesin...

Ahrazi

Dile tamâh etme gönül

Dile tamâh etme gönül,
Bazı derde söz gerekmez.
Rûhu fikre katma gönül,
Aşık ferde haz gerekmez.

Gök konuşsa ufku yanar,
İsli közü külü kınar,
Yağmur isen vuslat pınar,
Akan yerde iz gerekmez.

Gizli haber ilhâm ile,
Suâl etmez hale bile,
Renk bilmeden açan güle,
Cismi sor da yüz gerekmez.

Ey Ahrâzi hasret deme,
Yaş gözünde kanla yuma,
Senlik benlik yoldur ama,
İsmi yarda biz gerekmez.

* * *

Aşktan güzel bir hâl var mı ki,
Varsa eğer ismi yâr mı ki?

Ahrazi

Dinim,dilim ve tarihim

Şahibi yok bu güzel yurdun,milletinden başka;
Öyle bir millet ki,aşık olmuştu ilk bakışta.

* * *

Ahrazi

Doğru olan kim?

Alnımda bir işâret,nazarımda suâl var,
Toprakta mı nihâyet,dünyâ bana yâren mi?
Bu sükûtun feryâdı,arzdan semâya kadar,
Can mı daha kıymetli yoksa cânı veren mi?

Hayat bulduğun yerde,mîras kalan bedeni,
Hangi fâni bıraktı,neydi bunun nedeni,
Bağ misâli tutan ne,bizden evvel gideni?
şu toprağın eli mi,yedi katı seren mi?

Her köşede bir misâl her misalde bir haber,
İnkâr etmek kolay mı? hepsi Hak'la muteber,
Nice saray kurdu da virân etti kaç sefer,
Gizlenen mi hükümdâr,her gizliyi gören mi?

Kelâm sana ulaşmaz,çünkü nefsin uyanık,
Yâ Râb deki şaşırırsın,şahit olsun bu tanık,
Yada boş ver okuma,dalmışım de bir anlık,
Bize bakan bizden mi,yoksa bizi yeren mi?

İkrâr ehli uyansın,yeri vardır beyanda,
Aslî şehir görünür biz nerdeyiz diyende,
İnsânoğlu türlüdür,her birine değinde,
Câhiller mi âlâdır,rûhtan yana duran mı?

Hak yolunda yürüdük aynı saf ve sıradan,
Hamd-u senâlar olsun,rahmet sundu Yaradan,
Bir ses gelir uzaktan,kibir dolu meradan,
Doğru olan Engin mi,yoksa nurlu Kur-ân mı?

Ahrazi

Doğum ve Ölüm

Hangi seyyah gezmiştir benim kadar
Hangi ruh dönmüştür gittim yerden.
Sıratı kim böyle bedensiz yatar
Kim var ki,dönmüş olsun bu seferden.

Sayesiz bir hayattır bahşedilen;
Ne iz kalır toprakta ne bir haber.
Ey fakr olan! Kalk artık,iman dilen
Sana benzer cümle açla beraber.

Her sabah,bir akşam derdiyle ağlar
Her akşam bir sabahı bekler,fakat
Niçin artar sabah-akşam vedalar,
Kim içindir kabre değin refakat?

Kuşlar da hür uçmuş sanır kendini
Düşmeden evvel bir kuytu mezara.
Vurunca ölüm,yokluk kemendini
Hayatın sırrını toprakta ara.

İnat etse bile son çırpınışlar
El-ayak bilir ki,mazidir yaşam;
Artık,son bir merasim olur taşlar
Ki,mermerdir üstündeki ihtişam.

Altında bir çoğu,senden habersiz.
Uykudan uyanmışsın gibi şaşkın
Sorarsın o an; Heyhat! "Siz kimsiniz? "
Yatanlarınız derler,bin yılı aşkın.

Toprağın beslendiği kimdir düşün!
Nasıl örtmüş onca yer bu giysiyi?
Nihayet,öğretecek sana bir gün
Ummadığın kadar candan ve iyi.

Toprak:en sade halidir hayatın
Toprak şu berrak denizler gibi
En hoş ve en güzel yeridir katın
Topraktır andıran sonsuz gaibi.

Ölüm ne hoş,ölüm ne tatlı bir yer
Gayesi bir Rab'ba gitmek olana
Ölmeyi velhasıl bilse münkirler
Talip olurdu verdiğin şu cana.

Uykudur seccadesi bir fakirin
Daldıkça en büyülü rüyasına
Bir engin deniz olur ruhu:derin
Ve susar her sabah kendi yasına.

Ayrılır o an beş duyudan cismi;
Hak olur,çözer esrarını aklın.

Bilinmez fakat,dünyadaki ismi
Bilinir:İsminden çok Hak'ka yakın.

Endişe yoktur kalbinde,duyar o
Nefsi,Şeytanı...şerri ve gizliyi
Hak diyenler için ayrı bir yar o
Görünür,ne varsa doğru ve iyi.

Derler ki:"Şaşkın bir insansın"neden?
Yaşamak dururken Mevla diyorsun.
Şaşkın derim:"Ömrü,bir çok seneden"
Vakti,senden ibaret sanıyorsun.

Bak,kim var etrafında sağ ve salim
Birkaç mezar taşından başka ne var?
Bu dünyada çok yaşıyan...Söyle! Kim:
Yaşamıştım desin,umduğum kadar...

"Toprak ve ölüm" bir muğlak yer midir?
İnsan mıdır yoksa tek canlı heybet!
Gördüğüm her nesne öz cismiyle bir
Doğmamış ki,yaşasın....ilelebet.

* * *

Ahrazi

Doğumdan ölüme,ölümden...

Evvela ismine kavuşur beden,
Sonra bir nefesin peşine düşer.
Hayâtı dünyâyı henüz bilmeden,
İnsanlık sıfatı yaşına düşer,

Kader yoludur bu kendi boyunca,
Ameli yazılır rûhu ayınca,
Birgün dile gelip anne deyince,
Yalnızlık korkusu başına düşer.

Oyun uğraş vakti beher zamanda,
İsteği arzusu çabuk hemende,
Kızgınlığı görüp kaçtığı anda,
Ümitler gözünden yaşına düşer.

Okul çağı ile gençlik yılları,
Bambaşka hâl alır çocuk halleri,
İki göz arası sevdâ yolları,
Geceden sabâha düşüne düşer.

Nice yıllar geçti belki severek,
Şimdi hayât başka düşünmek gerek,
Ömür bir başına geçmez diyerek,
Hak emri üzeri eşine düşer.

Yeni yuva gibi yeni yaşantı,
Bazen telaş çöker bazen üşenti,
Fikri mahzûn eden hangi düşüntü,
Yarının dertleri aşına düşer.

Neylersin ki artık hâlin yanmada,
Medet bekler olmuş sabrı anmada,
Gözlerin boşluğa her uyanmada,
İhtiyâr ömrünün kışına düşer.

Cân Ahrâzim sende girsen nazâra,
Gizli bendi aşıp gitsen kazâra,
Eni sonu elbet dönüp mezâra,
İsmin yalan gibi taşına düşer.

Sorgu suâl ânı yargı mekânı,
Sîmâsız görürsün sana bakanı,
Kolay bırakır mı kabir yakanı,
Amelin her neyse eline düşer.

Mevlâ kimdir söyle efrâdın nerden,
Neden sustun şaşkın farkın ne körden?
Zikrin fikrin çıkar açılan serden,
Niyetin her neyse eline düşer.

İşte dönülmeyen bilinmeyen kısım,
Herkes bir sırada bak isim isim,
Kimi var Hak dostu kimiyse hasım,
Günâhın her neyse yoluna düşer.

Ya ateşte yada bahçe içinde,
Bekler insanoğlu farklı biçimde,
Kalk diyecek o ses eşik açanda,
Kıyametin mührü koluna düşer.

Tıpkı bir tohumun çıkması gibi,
Tıpkı gökyüzünün çekmesi gibi,
Vaktiyle rençperin ekmesi gibi,
Rûhun mekansızlık iline düşer.

Renkten renge göre ayırım eyleyen,
Her kefeye miktar miktar paylayan,
Tahlil esnasında doğru söyleyen,
Cennet bağlarının dalına düşer.

Ey ahrâzim sende Mevlâm diyesin,
Hüküm Hak hükmüdür başın eyesin,
Mecnûnî hasretle mühlet sayasın,
Yaprak sevdâlıysa yeline düşer.

-----*-----

Ahrazi

Dokunma tenime ey deli rüzgâr

Dokunma tenime ey deli rüzgâr,
Bin parçayım bugün savurma beni,
Gözlerimde can verdi tüm umutlar,
Gölgem benden diri devirme beni.

Dönülmez yerlerin ardına doğru,
Kendimi gizlice taşır giderim,
Dokunma gönlüme ey deli rüzgâr,
Sararan yaprağım düşer giderim.

Kırağıdır elim tutma kırılır,
Ölüm adım başı isim sorulur,
Dokunma geceme ey deli rüzgâr,
Karanlık cam gibi,vurma ne olur.

Uzak ufuklarda boşluklar ağlar,
Çiğlenir üstüme aşkın son demi,
Dokunma elime ey deli rüzgâr,
Gölgem benden diri devirme beni.

Ahrazi

Dost Dergâhı

Bu meclis dostluk dergâhı,
Rûhu şâir olan gelsin.
Gâh cânândır,cândır gâhı,
Aşkî hayat bilen gelsin.

Beher zamân âciz burda,
Nice mekân kurduk sırda,
Yedi cihân hısım var da,
Aşka isim silen gelsin.

Gönül denen Mevlâ yolu,
Huydan çeker alır hâli,
Esir edip dönen dili,
Aşka fikir çelen gelsin.

Can ahrâzi bir nazarda,
Yaşar dünyalık mezarda,
Türlü kalem Dost yazar da
Aşkî aşık bilen gelsin.

Not:Dostluk Üzerine,Aşk üzerine kurmayı arzuladığım guruba dair bir şiirdir,

Ahrazi

Dost,yönümü sorarlarsa

Dost,yönümü sorarlarsa,
İnsanlığa doğrudur de,
İlmimden dem vururlarsa,
Hal mizandan eğridir de.

Baş koyduğum yolu göster,
Terki dünya,ili göster,
Rengi solmuş gülü göster,
Ten fani,ruh çağrısıdır de.

Cihan,cihanın eşiği,
Beden nefesin döşegi,
Her nemrudu her aşığı,
Belli eden bağıdır de.

Dil sustu Ahrazi oldu,
Hak emrine razı oldu,
Nur gönlün hicazı oldu,
Gün mahşerin seyridir de.

Ahrazi

Döngü(ruh)

Adem ölüp gitti diyen dostlarım,
Bizde zuhur eden kimin ruhu?
Türlü türlü isim sayan dostlarım,
Köyü şehir eden kimin ruhu?

Bir kökten kaç dönüm orman türedi,
Hepsinin de bir değil mi sureti?
Yağmur damlasında gör işareti,
Suyu nehir eden kimin ruhu?

Bu döngü af döngüsüdür görene,
Herkes Adem herkes Havva sorana,
Şaşkın derler farkedipte durana,
Şuru tehir eden kimin ruhu?

Ahraziyim dilim dönmesin gayri,
Fikrim tektir aklım kanmasın gayri,
Gönlüm beni benim sanmasın gayri,
Canda zuhur eden kimin ruhu?

* * *

Dünyaya tekrar geleceğime inanıyorum diyenlere atfen,

Ahrazi

Dönmem

Düşmüşüm bir kez sevdânın peşine,
Göz yaşım gözümü dağlasa dönmem.
Ermeden evvel yârimin düşüne,
Gölgeler izimi bağlasa dönmem.

Vuslatın ardına ufkum varmadan,
Güneş ellerimde mahçup durmadan,
Kaybolan günleri bulup dermeden,
Hasret ettiğine ağlasa dönmem.

Bir bakış mühleti yaşam süresi,
O da geçer cânla cânan arası,
Sevenin mîrası gönül yarası,
Ecel diriliğe çağlasa dönmem.

Can Ahrâzim uyma solgun bedene,
Aşkî bâki kalır koyup gidene,
Nice yeminim var rûhum adına,
Zaman ebedilik sağlasa dönmem.

Ahrazi

Dünya(sana kanmam)

Nideyim ben dünya nideyim seni?
Altın dolu mesken versen de kanmam.
Ne sen beni sevdin ne de ben seni,
Sulh için hatrımı sorsan da kanmam.

Gurbet elsin bana,sarayın zindan,
Bak dediğin yarın farklı mı dünden?
Gayri mani olma sal beni benden,
Türlü türlü tapu sersen de kanmam.

Nic'oldu Ademin nic'oldu Harun?
Servetin kimdeydi,kim idi karun?
Bir avuc topraktan gayri ne varın?
Beni sultana denk görsen de kanmam.

Ahrazim uzun söz etmeye değmez,
Bir hece fazladan katmaya değmez,
Gör ki kalem bile tutmaya değmez,
Dünya benim için dursan da kanmam,
Gölgemin içinde dönsen de kanmam.

Ahrazi

Dünyâlık

Aslı bir imbat olan yerdeyim ben de gönül,
Tek ışık kalmadı bak,soldu cânımdaki bet.
Bir sabâh vakti konup,göçtü burdan son ödül,
Şimdi etrâfı kadar gözcü bekler bu nöbet.

Kim bilir? belki de son,bir hayattır yeniden,
Belki dünyâdan asil,belki dünyâdan emin.
Göz açıp,göz kapatan onca mağrur seneden,
Bir vedâlık nefesi te'min ettik ya demin...

* * *

Ahrazi

Düşen yağmur taneleri

Düşen yağmur taneleri

Düşen yağmur taneleri,
Hüzün olur, akar cana,
Acar eyler yareleri,
Feryatları eker cana.

Bulutlar gardiyan olur,
Karası bahtımda kalır,
Gönlümden neşeyi alır,
Tasaları döker cana.

Puslanı verir gözlerim,
Toprağa düşer dizlerim,
Sitem olur niyazlarım,
Nifakları sokar cana.

Gör Ahrazim halin nice,
Dert okursun hece hece,
Bak tevkife gelmiş gece,
Prangayı takar cana.

Ahrazi

Ahrazi

Düşün!

Düşün! Evvela kendini düşün,
Seni sana vereni düşün,
Bedenle nikah mı kıydın,sözlü müsün?
Bu dünya ayrılık dünyası,
Düşünmeden gidenleri düşün,
Kulağın varsa duyusu,
Doğumun fısıltısıdır ölüşün...

Ahrazi

Ebediyyen glecekler

Œu hayattan ne dilerseñ gene Hak'tan gelecektir,
Dileyen çok bu hayatın günü birlik neŒesinden,
'Seni yâ Râb'diyen insan ebediyyen glecektir.

Feilâtün/ Feilâtün/ Feilâtün/ Feilâtün/

Ahrazi

Ecel

Sığarım sanma! Yanıltır seni,cüssen;
Ecelin perdesi kimmiş,göreceksin;
Vakit gelmişse eğer,cismini örtsen
Seni ihbar edecektir düşen aksin.

Doğumun sırrına bir bak,hatıran ne?
İliğin aktığı yerden çıkılan kat,
Seni insan yaptı,hâmîni bir anne.
Hayatın rahmidir,anla,bu kainat!

* * *

Ahrazi

Ecele sırtımı dayarım bugün

Ecele sırtımı dayarım bugün,
Uzak diyârlardan gel diyenim var.
El verse canıma kıyarım bugün,
Hele biraz daha kal diyenim var.

Hüzünden hüzüne aktığım gibi,
Neşenin keyfini yaktığım gibi,
Giderdim kendimden bıktığım gibi,
Hele biraz daha gül diyenim var.

Dertlerin şavkında bir akşam üstü,
Yitirdim kendimi kaybettim dostu,
Yollara sürülmek fikrimin kasti,
Hele biraz daha çel diyenim var.

Nazarım üstüne asılı adım,
Eyvah ile yazılır garip yâdım,
Nasibim ele düşmüş dün miâdım,
Hele biraz daha al diyenim var.

Ahrazi dil sükut neyler kelâmı,
Doldurmuşum terke doğru çilemi,
Bir nefes mühleti gördüm âlemi,
Hele biraz daha kal diyenim var.

Ahrazi

Ecelin eceli,en son gidecekle birdir.

Çân devşiren meçhûl beden,
Ölüm seni bulur elbet,
Baş koyunca en son giden,
Ecel o gün ölür elbet.

Ahrazi

Ecelin kışa döndüğü anda tek güneş vardır o da Aşk

Kimse bilmez benim mecnûn hâlimi,
Ne sarhoşum ne de aklım başımda.
Âciz buldum nice namlı âlimi,
Kaç ömür var benim şu genç yaşımda.

Metih sanma,bir başkadır niyetim,
Anlat diyen söze karşı diyetim,
Ruh garipse beden kaldıysa yetim,
Dile kadar hepsi benim peşimde.

Yazmak kolay,mânâyâ cân mı gerek,
Ah'ta yeter derdim budur diyerek,
Lâkin durmaz,söze kanmaz bu yürek,
Hayât gibi sayfa açar düşümde.

Şâir için şiir dünyâdır mâdem,
Feryât etme ona kıyma âmâdem,
Kelâm belli ama feyiz ama dem,
Pir nûrdur âşk soğuk ecel kışında

"Söyle kimsin,zikrin fikrin nicedir
Sana göre hangi cihân yücedir? "

__Kimse bilmez benim mecnûn hâlimi...

-
-

Ahrazi

Eğer savaşacaksan

Eğer savaşacaksan

Dövüşeceksen aslanla dövüş,
Aslan kavgadan kaçmaz,
Dalaşacaksan bir kurtla dalaş,
Saldırıcaksa saldırır, çekinmez,
Dağlarda kartala meydan oku,
Kanatlarını gizleyemez,
Akreple bile uğraşabilirsin,
Zehri görünmese de, iğnesi görünür,
Ama bir yılanla savaşma,
Çünkü yılan kuytuda bekler, göremezsin,
Zehri ağzındadır, sokmadan bilemezsin.
Güreşeceksen bir ayıyla güreş,
Onun güreşi hilesizdir, oyun bilmez,
Düşman arıyorsan, tilki gibi olsun,
Onun silahı zekasıdır,
Ama bir çakalla savaşma,
Çünkü çakal sessiz gelir, göremezsin,
Mertçe savaşmaz, yenemezsin,
Bunların hepsi etrafında dolaşır,
Tanıdıklarının yüzüne iyi bak, anlarsın,
Ve unutma, yılan leylekten,
Çakal değnekten korkar,
Ya sende bu ikisinden korkuyorsundur,
Ya da bu ikisi senden.

Ahrazi

Ahrazi

Ehli kabir

Mes'ûd musun, anlat bana, umduğunu buldun mu?
Çok sevdiğin şu dünyâda bir gŭn umuldun mu?

Ahrazi

En sâde mevkî

Ölüm en sâde mevkîsidir ömrün.
Görenler çok yakın olduğu halde,
Düşünmek istemez kendini bir gün,
Yatarken böyle bir taşlı mahalde.

Ne tatmış,tadacak! Kul denilen ne?
Ne ummuş tâlihın geldiği yerden?
Kimin hâmîsi olmuşsa bir anne,
Temin etmiştir mülkünü kabirden.

* * *

....

Kâlû belâ'dan sonra

Ahrazi

Esâret

Hür zannedyorlar kendilerini
fakat biliyorum
kanatlarıyla bağlandı kuşlar semâya
dâimâ onlar/esârettenesârete uçuyor
Nasıl çekerse yolun kahrını bir yaya
Öyle çekmekte kuşlar da kanatlarıyla.

Göçmen kuşların hikâyesidir ki, ağlaşan
kanatsesleriyle kızillaşır her sabah/tan

Nasıl da benziyor hikayemiz
Nasıl da yakın birbirine;
gölgesinde gür Yapraklı bir ağacın

Sînân'ın sert taşları gibi kuruyor
Dallarla yapraklar/asırlardır
Mîmârîsine katılmak için kırlangıçların
Her bahar bir çok daľ saľ ľ anıyor
Bir başka vücûd ekleniyorGölgelere
İşte böyle geçiyor/rıklimler Dünyamızdan

Kendi cisminden Kaçmak ister gibi nehir
membâından çok uzakta alır soluğu
özlem çektiği yalnızca bir deniz midir
senDelemiş midir havada kaybolan buğu

Hür zannedyorlar kendilerini
fakat biliyorum
oluklarıyla bağlandı ırmaklar toprağa
dâimâ onlar/OyağmurdânOyağmûra akıyor

suyundan haz alır sanmak için yunusu
rûhun çirpindikça batıp'çıkmalı
nefesalmadansevmelisinokyanusu
Orda bir ateş var ki,deri/nde
Veren odur rengini mercanların

ısıtmaz hiçbir ateş soğuk benlikleri
Isıttığı kadar
mercanlar gibi yanan canların.
Nehrin ve denizin hikâyesi bu
yağmurla başlar,toprakta büyür,enginde son bulur
kayığa sorulur mu altında kimin olduğu
balıklar Ne bilsin yaşadığı yer Kimin oluşudur

her göçmen kuşu,bıraktığı ülkelerde
bir başka Gelen ve giden izliyor
Her nehrin akacak bir yolu var önünde
Her gelen bu dünyadan kırıgın gidiyor

Bilinmez
doğarken canlıyı hangi hicran ağlatır

Kim teselli eder kalbini ölülerin
Her esâretin nihâyet birzinciri vardır
uçmak istersen Bir gün bu kalelerden
Kanatlanmak için göz kapağını kaldır

Hür zann ediyorlar kendilerini
fakat biliyorum
akıllarıyla bağlandı insanlarhayallere...

* * *

Ahrazi

Ey akıl

Evvelce ne varsa boş; hatırlamak lâzım da,
Kaç mâzi yatar benim o kalkmaz enkâzımda.
Gel şimdi bugünde kal,yarında bir anlam yok,
Seyyâh gibi gezme hiç Şu dünyâ pervâzımda.
.....Ey akıl! Mevlâ'yı an.

Ahrazi

Ey can bulası dost(Kimsin deme bana)

Ey can bulası dost hali bilmeden,
Dertli deme bana derdim aşkımdır.
Gönlümle baş başa bir gün kalmadan,
Yurtsuz deme bana yurdum aşkımdır.

Nice cihân gezdim çula sığmayan,
Nice mekân kurdum dile değmeyen,
Ufku ne eylesin yola doğmayan?
Yönsüz deme bana ardım aşkımdır.

Ahrâzi dil,zaman sözle süreli,
Göze âlem çokta fer'de yaralı,
Adım hasmım olmuş bende duralı,
Kimsin deme bana ferdim aşkımdır.

Ahrazi

Ey Elif,düşmeyeceksin!

Tarihe gömsün diye,çok sevdiği toprağından,
Yer bakıyor halkına.Bilmem,kimin eşliğinde?
Bak! Neler ikram ediyor nefret dolu kursağından;
En sefil imzasını dünya keşmekeşliğinde.

Ey Elif,kalbimdeki ilham ve cesaretinle,
Aşkımı ister,kanımın rengini...ta ki aksın.
Nabzımız ol,ismini imanla atarken dinle;
Düşmeyecek,cümle putun aksini yırtacaksın.!

* * *

Ahrazi

Ey gözlerim

Gözler aşkın bedelini,bugün de sen öde,
Gönül,yorgun düştüm dedi,dilin yükü ağır.
Kırpikler yol versin,her damlayı yare ada,
Gönül,dolup taşım dedi,dilin yükü ağır.

Ahrazi

Ey Hasret

Ey Hasret,
Ey Dertlerin en yaşılsı,
Ben sana da gönül verdim,
Seni de sevdim Yârim kadar.
Şimdi uğraş dur bakalım,
Hasret'in hasreti kimi yakar?

Ahrazi

Ey hayât

Avutsan da bahtımı yalancı bir sabahla,
Son akşamın alnına yarınları koysan da,
Nâfilesin ey Hayât,neyin var ki sunacak?
Fânî kılan miâdî yeni baştan aysan da,
Cân bu yorgun zamânı yaşamak mı sanacak?

Ahrazi

Ey kutlu diyâr

Ağlar mı cihanda bir kuytu köşe,
Bu yollar hasretin mahşeri der mi?
Darılıp da bensiz doğan güneşe,
Hüznümler baş başa akşam eder mi?

İçlidir hâlimde dolaşan hayâl,
Bilinmez, figân mı yoksa keder mi?
Kalbime yıkılan bir köhne suâl;
Ölümün hatrını yaşam eder mi?

Tutunursa bahtım gelmez sabâha,
Bir ümit, yârına haber gider mi?
Aalışık zamanla bitmeyen âha,
Mezarım hayâtı nizâm eder mi?

Ve sondur..cihâna bu son bakışım,
Umulan vedâlar hoşçakal der mi?
Şu cüssem ki benim tek arkadaşım,
Tenezzül miktârı selâm eder mi?

Geliyorum işte ey kutlu diyâr,
Sevginin fitratı böyle sever mi?
Kıyarsa bu cânâ bir fânî kıyar,
İlâhî aşkı haram eder mi?

Ahrazi

Ey Ömür

Bahtıyla bir sürgünün gezmektesin ey ömür,
Artık senindir hayat her dem yükündür beden,
İster virân eyle git,ister cihandan da sür,
Kaldırma yerden sakın,aşkımıla bir gömmeden...

* * *

Ahrazi

Ey saat

Vaktinle tanış artık ey saat!
Kavgan çoğalan bir düşmanladır;
Hiç korkma! nihâyet insandır,fakat,
Mâzîdeki nemrut bir kanladır.
İster ki,bu devrin son mührünü,
Mel'unca vururken heyhât,sana!
İslâm gibi en mâsum ülkünü,
Hunhâr diye sunmaktır insana.
Lâkin,bu nesil târihten midir,
Bizden mi,karanlık bir belde mi?
Evlâdına bak ey mağrur şehir,
Ey kutlu diyar! susmak elde mi?
Hor görse de...Sen bir îmanlasın,
Binlerce şehit,hattâ gâziler!
Dünyâya mezar eşmektir yasın,
Kandır o an,örtmüştür fecri yer...

* * *

Ahrazi

Ezân olur,cihânı bekler sâhibi

Kurul bu rûha şöyle firkat gibi
Uyansın aklımın cehâlet yanı.
Seninle bir rüyâ değil ilk defâ,
Görün demek,bu nûru tek insanı.
Hayatsın ey Rahîm,Senindir yine,
Bu yer,semâ,ne varsa birdir yine...
Bakınca,tâ uzakta; gâipteyim
Ki,eşyâdan ziyâde varlık kadar.
Mühürlemiş,bu sırrın esrârı kim,
Kimin bu sayfa,bir anahtar mı var?
Ararken ey Ganî,namazdır yine,
Kapında beş vakitmiş,azdır yine...
Şu an,nasıl da secdeler etmesin,
Nasıl uzanmasın bu ellerle bir,
Ahâlisiyle kaç rekât üstündesin,
Kaç âdemî duâdasın ey kabir!
Ve lâkin,onca rûha bir bak yine,
O dem görürsün,akseder Hak yine...
Nihâyet aşkla,artarak,her kata
Yakınlaşır bu sedâ,semâlar gibi;
Bin âlemin azâmeti,nûruyla tâ
Ezân olur,cihânı bekler sâhibi...

* * *

Ahrazi

Ezandan çok kızan var

Kulun derdi işâretse bu dünyâda ezan var,
Namaz kimde şiâr etse ezandan çok kızan var.

şiâr edinmek:(ar.) Benimsemek, ilke olarak kabul etmek:

Ahrazi

Fâni yolculuk

Doğmak emânet etmektir cânı cenâzeyle
Ölmek geri almaktır cenâzeden o cânı
Ey ömür! Gâipten geldin ki, "anlayın" diye
Baş başa koyarsın cenâzeyle kabristanı!

* * *

Ahrazi

Fukarâ

Yalandır,yalancıdır o vakur efendiler
Ki,sözleri mayhoş,dilleri pek bir acıdır.
Hâyır! ihtişam değil,dalâlet içindeler;
Benlik,Hak'kı unutanların ihtiyâcudur.

* * *

Ahrazi

Gafil nefsim

Gafil nefsim

Ölümden korksaydım dünyaya gelmezdim,
Beni bunla tehdit etme gafil gönlüm,
Kendimi sevseydim yarimi sevmezdim,
Beni canla tehdit etme gafil nefsim

Zulümden ürkseydim zalime vurmazdım,
Haksızlık edene derdini sormazdım,
Mezardan kaçsaydım toprağa girmezdim,
Beni benle tehdit etme gafil nefsim

Altına gönül versem taşa yatmazdım,
Sofrada gözüm olsa zehri tatmazdım,
Yarını bilseydim bugünü satmazdım,
Beni dünle tehdit etme gafil nefsim

Beni bana boşa şikayet edersin,
Senin behrin yok bende, elbet bitersin,
Uzun sürmez çırpınışın, tez gidersin
Beni senle tehdit etme gafil nefsim.

Ahrazi

Ahrazi

Gaybî mekandasın

Sana bir yön verdik hiç dönmesin diye,
Sana bahşettik o ân hem neler,neler;
Halkımızdan başka bir yerdesin diye,
Sakin isyân etmesin o melûn bahâneler;
Yine yanlıştın ki,bir hayli gamdasın,
Sen,bu candayken de gaybî mekandasın.

* * *

Ahrazi

Geç hadi

Bir boşluğa, bir kısa ip serilmiş,
Ömür mühleti süren var, geç hadi.
Her cana bir defalık hak verilmiş,
Gidecek başka neren var? geç hadi.

Gözünü aç ki, yönünü göresin,
Dilini sustur ki, karar veresin,
Şaşıp kalan ayak, kime yarasın?
Her güne ayrı kiran var, geç hadi.

Sırat aradın da aklındaki ne?
Mizanı hiç sorma, elindeki ne?
Mahşeri bekledin, halindeki ne?
Seni çağıran sıran var, geç hadi.

Amel gönlünde, bak seni dinliyor,
Nefsin haçerlemiş, bağrın inliyor,
Hekim'in "gel" sözü canda çınlıyor,
Kan kaybettiren yaran var, geç hadi.

Ahrazi, ip kısaldı, doğum vakti,
Kelamin sonu gelmez, düğüm vakti,
Yokuşlu yolu geçtin, eğim vakti,
Anlat diyene Kur'an var, geç hadi.

Ahrazi

Gel diyor bir ses

Açılmış kapılar,her uzak yakın,
Gel diyor bir ses gittiğin kadar gel.
Gözlerden öteyiz bakınma sakın,
Gel diyor hadi yittiğin kadar gel.

Fikrimde metanet,niyetim fakir,
Bedenim kıyamet,kıymetim hakir,
Bir taraftan Adem bir yandan Bekir,
Gel diyor hadi yattığın kadar gel.

Arşın orta yeri otağlar alem,
Altımdaki mizan üstümde çilem,
Kimsin dedim söyle kurbanın olam,
Gel diyor hadi ettiğin kadar gel.

Yanmışım kendimde,harlanır gönlüm,
Unuttum ben beni,darlanır gönlüm,
Bir hal edin dedim zorlanır gönlüm,
Gel diyor hadi bittiğin kadar gel.

Yürü can ahrazim,Hak illerine
Yükle neyin varsa sun ellerine,
Bir damla su gibi var yollarına
Gel diyor hadi tattığın kadar gel.

Ahrazi

Gene dünya aynı bildiğim dünya

Bir gözüm kapattım birini açtım,
Gene dünya aynı,bildiğim dünya.
Bir kuş kanadına tutunup uçtum,
Gene dünya aynı,kaldığım dünya.

Ne şekil bakarsan öyle görünür,
Eğer yılansan seninle sürünür,
Gönlü pakın sevdasında arınır,
Gene dünya aynı,güldüğüm dünya.

Hem şu gündüze dost hemde geceye,
Gah alçağa mesken gahı yüceye,
Kim kimden kötü,kim kime acıya?
Gene dünya aynı,sildiğim dünya.

Ahrazim kapatsan şu iki gözü,
Acep nice olur dünyanın yüzü?
Kime yol gösterir gölgenin izi?
Gene dünya aynı,bildiğim dünya.

Ahrazi

Gizlilerin en gizlisi,Mevlâ'ya güneş gibi görünür

Elbet bilir,Mevlâ senin her gizlini saklını,
İfşâ eder,görmez misin? Yâ Râb diyen aklını.

Ahrazi

Gönlü viran olan kişi

Gönlü viran olan kişi,
Aşktan korkup kaçar elbet.
Ruhu ondan çalan kişi,
Bir gün ruhsuz göçer elbet.

Dile bir ah düşün hele,
Ecel gibi çıkar yola,
Pişman oldum dese bile,
Aynı zehri içer elbet.

Gönül kırmak kolay amma,
Sende hakkı kalmaz sanma,
Hiç bakmadan genç yaşına,
Mezar kapı açar elbet.

Kim aldattı,kim aldandı?
Terk edenler nasıl döndü?
Can çektiren can dilendi,
Nifak eken biçer elbet.

Ahrazim bu söz dile mi?
Yoksa zulmeden kula mı?
Gayri doldursam çilemi,
Benden de can uçar elbet.

Ahrazi

Gönlüme anlat

Gönlüme anlat

Gönlünü hoş tut diyorsun,
Gel de bunu ona anlat.
Madem yarın gidiyorsun,
Gel de sonu ona anlat.

Ben miyim, can mı sorduğun?
Acep kimdir ki kırdığın?
İki cihan söz verdiğin,
Aşkın hani? ona anlat.

Yalnız sana talip olan,
Sensiz ölen, senle gülen,
Şimdi göz yaşını silen,
Şuçsuz beni, ona anlat.

Ahraziyim yüzüm tutmaz,
Bin söz bir gönüle yetmez,
Ben biterim aşkım bitmez,
Gel de seni ona anlat.

Ahrazi

Ahrazi

Gönlüne sormadan yaz

Şairsin,şiiirin bahtı senin elinde,
Yaz,yaz boyuna yaz,durmadan yaz,
Sanki mısraların kaderi dilinde,
Yaz,sebebli sebepsiz gönlüne sormadan yaz.

Ahrazi

Gönül kırmaktan utan

Aslın ne ki? topraktan,Hüdâ'dır cân avutan,
Ondan yana mahcûb ol,gönül kırmaktan utan...

* * *

Ahrazi

Gönülden Yâre

Bir gün haber gelmezse, benim mecnûn hâlimden,
Bil ki hâlâ mecnûnum henüz geçtim ölümden.

Ahrazi

Gözden yakın

Bir saray var bâkîliğin nûrundan,
Gözün görmez amma gözden yakındır.
Hak yolu bu gönlündeki nârından,
Aklın dermez amma izden yakındır.

Cihân desen cihân tenin yarısı,
Zaman âciz günün miâd sorusu,
Hem nefesin hem de rûhun berisi,
Dilin varmaz amma sözden yakındır.

Can ahrâzi duâ gönül îzanı,
Niyetince kurda yürü mîzanı,
Hak'tan ayrı sanma mecnûn gezeni,
O'nu görmez amma bizden yakındır.

Ahrazi

Gözüm dolar

Gözüm dolar

Bir gün batar, ayrılığın akşamından,
Gözüm dalar, hatırlatır seni bana,
Kokun girer perdelerin arasından,
Gözüm dolar, hatırlatır seni bana,

Karanlıktan hüzünlü bir ışık gelir,
Vurur sinemden içeri, canım alır,
Gök yüzünde hasretinle bir ay kalır,
Gözüm dolar, hatırlatır seni bana.

Ahrazi

Gücün yeterse

Kelimeleri mahşere dizdim,
Sayfa diye sırata yazdım,
Var git şimdi,gücün yeterse...

Ahrazi

Günâhı çok sevenlere

Eğer hayâline kandıysan günahkâr nefsin
Bil ki,binâsını hoş belleyen bir kenefsin.

* * *

Ahrazi

Günâhım çok

Seyre daldım ayıbımı,derdimi,
Günahım çok,beni bana sormayın.
Tahlil ettim hâne hâne yurdumu,
Günahım çok,beni bana vermeyin.

Fikrim başka,niyeti ne sezilmez,
Dilim döner gizli kelâm yazılmaz,
Beden şehri tuzak dolu gezilmez,
Günahım çok,beni bana dermeyin.

Nice hasım meydân bulmuş içimde,
Hepsi benden hepsi aynı biçimde,
İsmim kadar ben kokuyor suçumda,
Günahım çok,beni bana sürmeyin.

Cismim kayıp fikrim savaş peşinde,
Simâm şeklin,şeklim hayat düşünde,
Akıl şaşkın isyân yolun başında,
Günahım çok,beni bana yormayın.

Cân Ahrâzi gönül nerde,nic'oldu,
Yâr dedirten âşık derde nic'oldu,
Acep ecel hangi sırda nic'oldu? ,
Günahım çok,beni bana sarmayın

Ahrazi

Gündüzün yüzüne düşler değmeli(Sevdâ uykusu)

Ne vakit hasretin dilime düşse,
İsmine kestiğim mısralar kanar.
Bir sevdâ uykusu bu ayılamam,
Gözlerim hayâlin boyunca ağlar.

Mâziden taşınan yıllar misali,
Rûhumu götürür yokluğun eli,
Bir sevdâ uykusu bu ayılamam,
Kendime uzağım Yârim diyeli.

Avcumda yarınlar sana saklanır,
Yaşarım belleme can yasaklanır,
Bir sevdâ uykusu bu ayılamam,
Gözümdeki yaşta umut aklanır.

Öyle ya sevgili,vuslat doğmalı,
Yağmurlar gamlanıp içli yağmalı,
Bir sevdâ uykusu bu ayılamam,
Gündüzün yüzüne düşler değmeli.

Ahrazi

Güneşin gölgesi

Şu cihânın izi yok ki süresin,
En uzak serhati gözün denginde,
Benim nazarımdan bak ki göresin,
Güneşin gölgesi gündüz renginde.

* * *

Ahrazi

Hak'tır yazan her bâbı

Vasfın nedir ey şâir, kimdir kalem erbâbı...?
Aklında bir âyet var; Hak'tır yazan her bâbı...

* * *

Ahrazi

Hakikat

Nasıl kaldıysa Meryem bir anda İsa'ya gebe
Şek ve şüpheden dünya niçin ayrıldıysa,o an
Önceden hangi el çektiyse İbrahim'i gaibe
O'dur Ahmet'le birlikte son kitabı Yollayan.

* * *

Ahrazi

Halden anlayan biriyim

Halden anlayan biriyim

Dert yurdunun müezzini,
Halden anlayan biriyim.
Mektebi hayat mezunu,
Halden anlayan biriyim.

Yarı ömrü yalnız geçmiş,
En acı zehri içmiş,
Gönülden dostluğu seçmiş,
Dilden anlayan biriyim.

Daha bakmadan gözlere,
Kulak vermeden sözlere,
El değirmeden izlere,
Buldan anlayan biriyim.

Dostlar beni çağırmadan,
Gözü dalıp seğirmeden,
Cana ateş değirmeden,
Gelden anlayan biriyim.

Der Ahrazi kızan gelsin,
Sıkıntıyla gezen gelsin,
Vasiyeti yazan gelsin,
Kuldan anlayan biriyim.

Ahrazi

Ahrazi

Halisünasyon devrinin sonu

Kenefin de bir mîmârı vardır; eserim der
Sarf etmiştir vaktini, parasını milletin
Biri çıkar: kenef de lâzım birâderim der:
Saray yıkıldı, Sinân öldü, bunlarla yetin.

Kalemin de bir sâhibi vardır; şâirim der
Ling etmiştir aklını, dimağını milletin
Örnek almıştır Nâzım'ı, Yahyâ Kemâl kim der
Karanlık çöktü, güneş soldu, bunlarla yetin.

Hâinin de bir sanatı vardır; ustayım der
Satmıştır ülkesini, toprağını milletin
Hiç rengini vermeden, sıkılmadan, "bayım! " der
Eskiden kalp vardı, ahlak boldu, bunlarla yetin

Toprağın da bir bekçisi vardır; yüceyim der
Hor görmüştür câmîsini, fikrini milletin
Bir misyoner gider, mason gelir; a beyim! der
Mevlânâ sustu, neyler kaldı, bunlarla yetin.

Târihin de bir günâhı vardır; suçluyum der
Aç koymuştur belleğini, rûhunu milletin
Artık başka çâre yok, Allah'tan bir yol um der
Kaderin buydu, böyle oldu, bunlarla yetin.

Milletin de bir sabrı vardır; çok katlandım der
Nereye kadar gidecek; "yetin babam yetin! "
Allâh'ım! Fâtih'ler.. Kemâl'ler.. doğacak sandım der
Ne bilirdim; Öz annesi kendiymiş milletin.

* * *

Ahrazi

Halktan Hak'ka gidiyorum

Halktan Hak'ka gidiyorum

Çıktım varlık meclisinden,
Halktan Hak'ka gidiyorum.
Geçtim arşın kalesinden,
Halktan Hak'ka gidiyorum.

Yetmiyor bana bildiğim,
İbadet değil kıldığım,
Çok bile burda kaldığım,
Halktan Hak'ka gidiyorum.

Bu dünya iğne deliği,
Sığmaz ruhumun soluğu,
Dar geldi beden kılığı,
Halktan Hak'ka gidiyorum.

Sahipsiz sesleri duydum,
Gözüm kapanınca aydım,
Nurumu bütüne koydum,
Halktan Hak'ka gidiyorum.

Var Ahrazim ana yurda,
Gör ki canlar kayıp, nerde?
Nice sırlar varmış sırda,
Halktan Hak'ka gidiyorum.

Ahrazi

Ahrazi

Hamurunu gizleyemez

Hamurunu gizleyemez

İnsan astarsız dikilmiş,
Ayıbını gizleyemez,
Toprağı çok az yakılmış,
Hamurunu gizleyemez.

Gözünden anlarsın onu,
Apaçıktır her bir yanı,
Gönlüne bak öyle tanı,
Hamurunu gizleyemez.

Hepsi aynı gibi durur,
Kimi kibir, kimi gurur,
Sıfatları yüze vurur,
Hamurunu gizleyemez.

Kimi şahtır, kimi yılan,
Kimi doğru, kimi yalan,
Görür bakmayı bilen,
Hamurunu gizleyemez.

Ahraziyim, gönül görür,
Her insandan koku gelir,
Kimi tatlı kimi zehir,
Hamurunu gizleyemez.

ahrazi

Ahrazi

Hâren perdendir

Zamân sırdan gelen yegâne sürat,
Sürat varlığı meyleden küsürat,
Ol emriyle gezen bulunca seni,
Gören hâreni perdeler bu surat.

(mefâîlü/mefâilün/feilün)

Ahrazi

Hatıralar

Seyretmede sanki hep aynı yerden
Geçmiş seneler ve tüm hatıralar.
Ayrılmaya başlasam takvimlerden...
Rüyana sarıldığım an <<< tanırılar.

* * *

Ahrazi

Hayâline dalmalı

Ne gâibin denizinden ne de sırlı nehirden,
Seni dilediğim kadar dilemedim kendimi.
Ahh.çektiren bir üzüntü ele verir ya birden,
İsmine öyle giderim ben,dilde can tükendimi.

Umulan bir ufuktur bu,sabâhı tek ve nurlu,
Vatan gibi hayâlin var baş ucumda kalmalı.
Hicretteki meydan gibi yolcu kadar onurlu,
Yummalı bu gözleri de hayâline dalmalı...

(ﺀ ﺀ ;)

Ahrazi

Hayat

Hayat, çatın derme çatma,
Hem üşütür, yakar beni,
Duvar denen iki tuğla,
Her rüzgarda yıkar beni.

Hayat, suyun katran, zehir,
Kadehiyle çeker beni,
Altı ateş, üstü nehir,
İçin alıp atar beni.

Hayat, dilin çatal uçlu,
Konuştukça keser beni,
O hakimdir bense suçlu,
Her sözümde asar beni.

Hayat, sanki doğdun haçlı,
İmanımla sınar beni,
Karşısında duran güçlü,
Musallada yıkar beni.

Hayat oyun bir bilmezde,
O görünür, Göz görmez de,
Der Ahrazi, dil bilmezde,
Dilbaz olur, yazar beni.

Ahrazi

Hayli zamân oldu beni terk edeli

Hayli zamân oldu ben'siz gideli,
Gâhı meydandayım gâhı sırdayım.
Cân ile gezmenin var ki bedeli,
Bâzı nefes gibi âhu zardayım.

Hâl evinden ayrı nurlu mekâna,
Kim isim getirse yakan yakana,
Biçâre dedim ki bana bakana,
Hâlâ dünyâdayım hâlâ dardayım.

Bir nazar peşinde gezdim âlemi,
Derde şifâ ettim kendi çilemi,
Mecnûn kişi neyle aklı selîmi,
Öyle perişânım öyle zordayım.

Gün için geceye muhtâç olmadan
Rast geldim yârına dünü salmadan,
Ecelle birlikte vakit dolmadan,
Hem ziyârettayım hem mezârdayım.

Şu ahrâzi dilde kelâm diriye,
Yâd eller kınaya seven eriye,
Kısa mühlet ile döndüm beriye,
Amma ziyândayım amma kârdayım.

Ahrazi

Her harf ayrı bir tabu

Ey akıl, idrâkınca kal, dilin mâbedi sende,
Ola ki cihansındır o dil zerreye bular.
Söz ile murdar olursun cismi terk eylesen de,
Maddeye tutsak eder bak, harf, harf çıkan tabular...

* * *

Ahrazi

Her sıfat dahi secde etmişken sana

Vaktin olursa gel
Oturalım cennet bahçesine
Dinlesin katipler bu zikri
Rıdvanda vakur bir eda
Kim desin bu denli mecnun
Gelmedi henüz hiç kimse
Ahalisi kim,kim bunun.

Hayyul kayyum olan Tevvab
Var oluş,firkatinle Hak'ka tap...

Vakit bulursan git
Ayrıl bu yakın alemden
Hüviyet vadisinde yapayalnız
Dolaşan neslini seyret;
Bir çok rüya içinde bir çoğu
Arıyor ki refakatçisini
Davet alır ölümden insanoğlu

Hakimlik için Musavvir kim
Bari O,muazzam bir Hakim..

* * *

Her sıfat dahi secde etmişken sana
Bir sıfat yoktur kalk desin insana..

HAYY:Gerçek hayat sahibi olan
KAYYUM:Gökleri yeri ve bütün mahlukatı ayakta tutan
TEVVAB (C.C.) :Bütün tövbeleri kabul eden.
MUSAVVİR:Şekil ve özellik veren.
BARİ: Bir model olmaksızın canlıları yaratan.

Ahrazi

Hicret yerim

Senin gölgen bana benden beridir,
Yolun cihân olur hâlden göçerim,
Hayâlin sînemin hicret yeridir,
Adın dergâh olur dilden göçerim.

Ahrazi

Huşû

Ah! Dün gece gezdiğim o şefkâtli yerleri,
Mahrem diyerek mi örttün ey kerbelâ zemin?
Toprak kokusuyla,tâ ilk mâtemliden beri,
Her kabrin içinde sohbeti var cenazemin.

Vuslat gibisin:Kavuştuğum an nihâyete.
Hasretle kucaklarım>>Ölüm bir vesîledir.
Kalbim,nice bin selâm ederken bir âyete,
Sevdâmı duyan değil,duymayan cenâzedir.

* * *

Ahrazi

Hüviyet

Gittik..geri geldik,yine gitmekteyiz,
Ayyukta,semada,bazı gün yerdeyiz,
Kimlikten uzak,kimsesizlik içinde
Firkatle biz,varlıkta aynı mevkiyiz...
Yolcudan ziyade ufuktandır bu hal
Hasıl olan ne varsa hep aynı mahal..

* * *

Ahrazi

Hüzün benim tek dostummuş

Hüzün benim tek dostummuş

Kimse kalmadı yanımda,
Hüzün benim tek dostummuş,
Geldi buldu zor anımda,
Hüzün benim tek dostummuş.

Neşe gitti, haber gelmez,
Mutluluk halimi bilmez,
Tasa gelir, yüzüm gülmez,
Hüzün benim tek dostummuş.

Sevda bana hasret verdi,
Ayrılık sinemi yardı,
Hasta iken bir o vardı,
Hüzün benim tek dostummuş.

Günü geldi içkim oldu,
Şifa veren hekim oldu,
Gözümdeki yaşım oldu,
Hüzün benim tek dostummuş.

Ahrazi

Ahrazi

İçim kan ağlıyor bugün

İçim kan ağlıyor bugün
Gitmek istiyorum çok uzaklara
Fânusunda kaybolan bir ışığın
Nasıl kalırsa ardında buğusu
Öyle kalsın istiyorum bakışlarda
Son kasveti boşluktaki hüznümün.
İçim kan ağlıyor bugün
Ölüm daha belirgin duruyor hayattan
Ve nüksediyor eski bir hastalık gibi
Hâtıramda senden ayrı geçmiş yılların aksi
Duymamak istiyorum kendimi yarın!
Korkusu derlerdi ölümün.Hâyır!
Hissiymiş ağlatan insanı
Ölmek için ayrılmış bir günün.
İçim kan ağlıyor
İçim kan ağlıyor bugün
Sen yoksun
Kalbimdeki sevinç yok.
Biliyorum:bir adım uzaklaşayım desem
İsteği yok gelmeye ömrümün
İçim kan ağlıyor bugün.

* * *

Ahrazi

İçinde toprak oldukça,âdâb çamurun bile zamiridir

Al da şu âdâbı,çamura bula,
Suyunda yıkanıp nûruna varsın.
Kıymeti kalmamış,kâr etmez kula,
Bastığı şu çamur,arına varsın.

Ahrazi

İlâhî mevkî

Bir rüyâ gibi seyretmeye geldim aksini,
Beklerim yine velhâsıl o mevkîdir hayat.
Hiç iner mi semâdan,ta divâna dek seni,
Kat be kat arıyor ki,dönüyor bu kâinat.

Allah'ım, bu nasıl güç, bu nasıl bir ihtişâm;
Bin defâ daha yüksek daha mağrur olmalı;
Kudretinle berâber vât edilmiş intikâm.
Kabri dâhi korkarken ölü bir gâm almalı.

* * *

Ahrazi

İlhâmla atmıyan kalplere

Kaç kez öldürdün sevdiğini bir şiir için
Kaç kez dirilttin hiç olmayan sevgilileri
Kim bilir kaçınıcı yalanın bu söylediğin
Kaç sûrete girdin şâir olduğundan beri!

* * *

Ahrazi

İnsan

Kaybolan tek sen misin? Ey merhamet!
Var mıdır insanda şerden başka his?
En güzel şehrinde ev ev sohbet et,
Bir hazin mevzûdur insandan bahis.
Sanki hiç vâdetmemiş Hak mahşeri,
Sanki mülkûn sâhibidir kat be kat.
Hiç düşünmemiş yeri, ulvî gökleri,
Hâşâ! Avcundaki yoldur kâinat.
Açsa bir efsunlu mevsimden bahar,
Aldanır yıllarca. Sormaz kendine;
"Hangi tat Dünyâ'ya bir lezzet katar? "
Hangi ten var, toprak olmasın yine?
Mustarıptır kalp bu inkârdan. Yazık!
Her nasıl aldıysa rûh, öz cismini,
Verecektir bir gün elbet, çok açık;
Belki tek birrini belki bin mislini!

* * *

Ahrazi

İnsân ol ki

İlâhi bir nefes bu insân ol ki duyasın,
Nefsin bana kızmadan sen nefesine kıyasın.

Söyle nerde yüreğin, hangi mezâr içinde?
Nefsin canlı kalmışsa mezâr nazâr içinde.

Zamanda bir telaş var, aradığı madde ne,
Ecel izâh etmeden bilmek kimin haddine?

Hayat bulduk yaşarız, bulmayanlar sırada,
Her hânede bir kişi, beher beden kirâda.

Eğer misâl istersen kaderdeki tâbire,
O tâbirin ardında gezmedin mi ha bire?

De ki idrâk eyledim, ben de sevdâ ileyim,
Görmedim ki zâtını, târif et ki bileyim.

Kelâm bundan ibâret, aklın almışsa şâyet,
Hüküm senin elinde, sana bağlı nihâyet.

İlâhi bir nefes bu İNSÂN OL Kİ duyasın,
Değil miyim dedirten şu nefesine kıyasın.

Sükût ehli Ahrâzim, dilbâz gibi dolanma,
Sitem eden olursa İnsân ol da alınma.

Ahrazi

İnsan olan

İnsan olan

Kulak ver, ey dil sahibi,
Hak'kı bilen gönül kırmaz,
Bırakın dini, mezhebi,
İnsan olan gönül kırmaz.

Canlı çok, dost arıyorsan,
Hayra yor, ne görüyorsan,
Kulu benden soruyorsan,
İnsan olan gönül kırmaz.

Mevla'ya giden yolumuz,
Önünde tek set dilimiz,
Sor söylesin cahilimiz,
İnsan olan gönül kırmaz.

Ahrazi

Ahrazi

İnsân,insânlık ismine sığınan değil,Mevlâ'ya sığınandır

Cezâ mıydı yoksa neydi bu dünyâ?
Anlatsa ya bana hayattan biri.
Canlıydık biçârem,insandık güyâ,
Tende bulamadık,açın kabiri...

Ahrazi

İnsandaki tecellî

Ömrünce hayâl ettin ve umdun bir çok şeyi,
Gün oldu kederlendin
Gezdin yapayalnız, tek başına
Bir canlıya hasret vâdîler gibiydin
Ömrünce hayâl ettin yeşermeyi
Gördün nice yıl sonra
Ufkuyla örülmüş bir kaleydi insan!
Devrilmez bilirdin oysa
Yıkılsa da bazen toprak avlusu
Bir taş gibi çarpan duygularla.
Ömrünce hayâl ettin, sığındın bir çok yere
Sandın ki, hayat, bilmekten ibârettir;
Zehretmeyi hattâ sevdiğin herkese!

Ulaşmak, gidebildiğin her köşesine
Ve hakkıyla sevmek; ne varsa doğru, iyi
Hayat, bir tek şeyden ibârettir idrâkimce;
Fark edebilmektir en doğru sevgiliyi!
İşte bu hayâldir cüssendeki varlık senin
Kalbindeki nûr ve rûhundaki tecellî.

* * *

Ahrazi

İnsanlığın şekli ne?

İnsan olmak kolay mı? bürünsen de şekline,
İnsanlık bir âdaptır,bürün sende şekline.

Fâni câna aldanma,uykularda kıyâm et,
Rûhu âyan insâna uykular da kıyâmet.

Ahrazi

İnsanlık dil ile,laf ile olmaz

İnsanlık dil ile,laf ile olmaz,
Mana asıla dönüpte varmalı.
Ömür denen ziynet gafile kalmaz,
Altını bakırdan ucuz görmeli.

Can duvarı nefisle islenmeden,
Ruh yokluğa düşüpte paslanmadan,
Azrail,Şaşkın diye seslenmeden,
Dünyanın bendini vurup kırmalı.

Emsal arar isen,dön geçmişe bak,
Hızır değil isen,gel göçmüşe bak,
Rehber bulamazsan,nur içmişe bak,
Her ne anlatırsa hayra yormalı.

Gel dedin de,Hak sana gelmedi mi?
Niye dertlisin,bir dost kalmadı mı?
Hakikati bilmek şart olmadı mı?
Evvla kendine bunu sormalı.

Ahrazi şu cihanı bir ölç hele,
Anlat kıymetini,gelirse dile,
Yarın gideceğini bile bile,
İnkâr ediyorsan,uzak durmalı.

Ahrazi

İnsânlık sîmâsı başka bir sîmâ

İnsânlık sîmâsı başka bir sîmâ,
Nazarı aklına saklayan değil.
Rûhuna erenler insândır ama,
Aynada cismini yoklayan değil.

Fikir mahşerinde söz ile niyet,
Doğruyla tutuşup yanmalı gâyet,
İnsanlık kelâmı var ise şâyet,
Kirini diliyle aklayan değil.

Kiminin bedeni gölgeyi boğar,
Kiminin gölgesi güneşe doğar,
Hal hatır soranlar insansa eğer,
Selamın içini koklayan değil.

Ey ahrâzi gönül,canın pâyesi,
Bir nefeslik tende vedâ gâyesi,
İnsâna benzeyen insân diyesi,
Dünyânın başını bekleyen değil.

Ahrazi

İnsanlıktan bahseyle diyen dost'a

İnsanlıktan bahseyle diyen dostum,
Gülün kökü birse, rengi bambaşka.
Bana türlü türlü dert sayan dostum,
Kulun özü birse, cengi bambaşka.

Her isim kadar dünyada mahşer var,
Her hata üstünde kul izi beşer var,
Kelamdan kelama hayırla şer var,
Dilin özü bire, dengi bambaşka.

Alem, gözlerin aksiyle bütündür,
Her neredeyse, o senin katındır,
Akılla fikir baş cemaatindir,
Kının özü birse, süngü bambaşka.

Ahrazi, tek dallı ağaç ağaçtır,
Nefs sarmaşığının gözü hep açtır,
Ruhuna rehber bulda bir yön seçtir,
Yolun özü birse, döngü bambaşka.

Ahrazi

İnsanoğlu

Nicesi var gök âlemi peşinde,
Nicesi var âlemi sır işinde,
İnsanoğlu yaşar gibi görünür,
Görünmeyen,kâinat bir yaşında.

Ahrazi

İsmi yârda

Âmâ gözde fer olur yârin düşü,
Şehri aşka bir ebedlik tan verir.
Bilmez vakti anıdır mecnun kişi,
İsmi yârda bin ömürlük can verir.

Ahrazi

İsmin yazılır

Doğduğun gün gözlerini ayınca,
İlk evvel başına ismin yazılır.
Kaderin eline nefes deyince,
Girdiğin yaşına ismin yazılır.

Hayât döngüsünde yollar ardında,
Gezinir durursun beden yurdunda,
Seninle bir büyür yaşam derdinde,
Amelin peşine ismin yazılır.

Sevdâ ateşinin kzleri gibi,
Dillenen gönlünün sözleri gibi,
Vuslatın hasretlik izleri gibi,
O yârin düşüne ismin yazılır.

Cân Ahrâzim emânet cân sende,
An bile zamânın değil srsen de,
Azrâil'e versen de vermesen de,
Bir mezâr taşına ismin yazılır.

Ahrazi

İsmi yazan gidiyor

İsmi yazan gidiyor

Dünya yoklama defteri,
İsmi yazan gidiyor.
Adem geldiğinden beri,
İsmi yazan gidiyor.

Sabah okunan selaya,
Mezar kazılan sılaya,
Ecel denilen sıraya,
İsmi yazan gidiyor.

Ameli alıp eline,
Elveda sürüp diline,
Girip Azrail koluna,
İsmi yazan gidiyor.

Şor Ahrazi can sende mi?
Ölüm kılıcı kında mı?
Aklın şöhretle şanda mı?
İsmi yazan gidiyor.

Ahrazi

Ahrazi

İsrâil'in Abdullâh'a garezi

Ey câhil,mâsumun âhı,Mevlâ'ya ulaşır elbet,
Yakındır,târihin kanı,sana da bulaşır elbet.

Not: İsrâil,ibrânice Abdullâh'la aynı mânâdadır.

Ahrazi

İstemem

Ey hüzn! Niçin gönül vadimdesin,
Niçin ağlarsın o alçak duyguya?
Bitti...Hisler bir şikayetmiş desin
İstemem,hiç gelmesin böyle rüya.

Al,dilersen yırtıp at takvimleri;
Velhasıl,hepsinde var olsam bile!
Tutma! Bilmezsin ne zuldür elleri;
Kahrolur kim tutsa bir can havliyle.

İstemem! Binlerce yıl vâd-etse de,
İstemem,Şavkında çok endişe var!
Ağlamak,eyvah demek âdetse de,
İstemem bir gün dahi susmak kadar!

* * *

Ahrazi

İstesem

Hamdu senâlar olsun o Yüce Mevlâya,
İstesem binlerce sayfa yazarım,
Kalem takatsiz kalır yazdırmaya,
Bin kitaba denktir nazarım.

Ahrazi

İşte benim seccâdem

ﺀ
Kırmalı bu zinciri her mühleti yakmalı,
Dumandaki sır gibi terk etmeli sûreti.
Varmalı da semâya bir buluttan bakmalı,
Kum tanesi görmeli yıkılan esâreti.
ﺀ ٠ ﺀ
Seyretmeli hicreti,perde çeken nesneden,
Durağanlık yurduna yapayalnız varmalı.
Ayrılсан da maddeden.bırakmayan tek neden;
Nefsinde ki şeklin ki,ismine yalvarmalı.
ﺀ ٠ ﺀ ٠

Ve şeytanda görmeli her nevîden bir hıncı,
Kıpkırmızı bir göz ki,târif etmek ne tuhaf.
Bu kaçınıcı hileydi,söyle mel'ûn kaçınıcı?
Her sözünde bir tuzak.her tuzakta bin sahaf.
ﺀ ٠ ٠ ﺀ

Bırak şimdi bunları,bırak da gel diyen Ses,
Öyle duru ve sakin,nurdan bile daha pak.
Dört yanını sarsa da günâh dolu bu kafes,
O sesteki huzurla her yön ayrı bir sapak.
ْ ْ ْ ْ ْ ٠ ْ

Ey cehâlet pınarı,akıl dolu son kuyu,
Tapmayacak cihâna,kanmayacak bu âdem.
İhânetin bağına mesken kuran uykuyu,
Baş koydukça atacak,İşte benim seccâdem;
ﺀ ﺀ ْ ﺀ

Ahrazi

Kalbindeki nefes

Ŗu nârin kalbini incitme sakın,
Düşmanı olmayan vatana benzer,
Bir âfet duyarsan kalbine yakın,
Aşkınla kıvrılıp yatana benzer...

Ahrazi

Kalk ey elif

Daha bir hû diyerek kalk ey Elif minberinden,
Sun bu yoksullara mîrâcını, muhtâç bırakma;
O pak ikrâmın ibâdet gibi sohbetlerinden,
Yak bütün kalpleri lâkin bu sükûnetle yakma...

* * *

Ahrazi

Kalp kırmak

Kalbindeki yol kadar insanlığı bekleyen,
Ölmüşse de bâkidir, hayattan onurludur.
İnsanlığı bilmeden kalp kırmayı belleyen,
Ancak ihânet kadar iffetli ve nurludur...

* * *

Ahrazi

Kâmili,gafili böyle tanırsın

Koyarlar günâhı bir kuru dala,
Gözlerin görmez de meyve sanırsın.
Atanlar abdâlsa kanan budala,
Kâmili,gafili böyle tanırsın

Kul severse

Ölüm gelmiş bana,Haktan ise ver,
Korkum yok,billâhi korkum yok ondan,
Kul Hakkı severse,Hak,kulu sever...

Mahşere doğru

Döne döne gidiyor da şu dünyâ,mahşere gidiyor,
Akli olan toparlandı ya,akılsızlar bu ne? diyor...

Ahrazi

Kanaat ne söyle aklım

Kanaat ne söyle aklım

Geldim sabrın sonuna,
Kanaat ne söyle aklım.
Sığındım gelipte sana,
Kanaat ne söyle aklım.

Şeytan dolanıp duruyor,
Yetmez mi diye soruyor,
Elime delil veriyor,
Kanaat ne söyle aklım.

Çektim insanın kahrını,
Geçtim sebaat nehrini,
Göreyim bugün behrini,
Kanaat ne söyle aklım.

Bir yol yok mu yürüyecek?
Hep kader mi sürüyecek?
Şaşkınlığa dur diyecek,
Kanaat ne söyle aklım.

Ahrazi sıfatın verdin,
Göz olup neleri gördün,
Ne beklersin, neden durdun?
Kanaat ne söyle aklım.

Ahrazi

Ahrazi

Karanlık

İkinci vakti,son tepeden ayrılırken ışık,
Karanlığın derinliğinde kaç ömür eskiyor?
Ruhum bu matemin serinliğiyle "akşam" diyor:
Senin kadar hazin ve tek başınadır artık.

Soğuktan inliyor gibi çıkan o kasvetli ses
Bulutların uğultusu...ufuktaki velvele...
Ürperriyor içim kanat çırpışlarından bile
Boşlukta yankılanıyor alıp verdiğim nefes.

Gürül gürül akan sularla bir yürürken nehir
Sürüklenen kağıtlar...eski bir çaput parçası
Hışirtısıyla yaprağın avuttuğu dalları...
Karanlığın içinde hep bu haykırış devleşir.

"Kuşatma bu! "diyor gibi çevirmiş etrafı kar.
Toprakta iz sürerken rüzgarın askerleri...
Yavaşça döndü gökyüzünde,atlılardan biri,
Tufan mıdır? Seçilmiyor,ardında kaç atlı var?

Karanlık,aniden çıkan bir son buluş olmalı.
Karanlık:Boşa geçmiş yılların sitemkâr sesi.
Karanlık:Ömrün en büyük,en ağır işkencesi.
Karanlık.Böyle bir kederden kurtuluş olmalı.

Vakit geçer..güneş doğar..seher de memnun olur;
Gürül gürül akan sularla uyanır vadiler.
Yeter ki sen şabahi bekle,sakin ol dediler;
Elbet,karanlığın sürüp giden cefası budur!

Anımsatır gece; Ne hoş ne tatlı günlerdi...
Huzurla,mutlulukla hatta az çok ilgiyle bir
Gönlüm sevinç içinde çok zaman geçirmiştir.
Akşam,bu hissiyatla ruhuma değen yerdi.

Ya bir güneşli yer gibi "Işık saçarsın" derim;
Yahut akşam! Karanlığına seni defnederim!

* * *

(Mefailün/mefailün/mefailün/failün(fa'lün))

Ahrazi

Karın beyazı suyun sabrındandır

Hüzünler seni yıldırmasın gönül,
Karın beyazı suyun sabrındandır.
Dertler içini doldurmasın gönül,
Şavkın doğuşu ayın sabrındandır.

Tohum solan çiçeğin ellerinde,
Toprak olur kışın kollarında,
Yeşil kamışın derviş dillerinde,
Nefes alışını neyin sabrındandır.

Sözler sustukça sen konuşmadın mı?
Aklı geçip ruhla tanışmadın mı?
Bir iken topluma dönüşmedin mi?
Hane buluşu köyün sabrındandır

Yangının söndüyse külüne sevin,
Bedenden kurtulan haline sevin,
Işığı gösteren yoluna sevin,
Derya oluşu çayın sabrındandır.

Can ahrazim,daimi sükut lazım,
Aslın nedir,bilmeye vakit lazım,
Eşik açtık,geçmeye akit lazım,
Sırrın gelişi huyun sabrındandır.

Ahrazi

Kaybolan

Varlık içinde kaybolan bir insandır âmâ,
Gözden yakındır amma nerdeyim der,dâimâ.

* * *

Ahrazi

Kendimden daha yakın bir yoldayım

Bir tohum gibi toprağa girdim,
Açarsam gül'üm açmazsam ölü.
Fikir denilen kabuğu kırdım,
Ağlarsam yol'um gülersem deli.

Fani zamandan baki zamana,
Kara ateşten berrak dumana,
Yeşermek için vardım çimene,
Dönersem dal'ım kalırsam çalı.

Kadir Mevla'ya akan dereden,
Cihandan yaşlı kayıp süreden,
Evvel gidenle aynı sıradan,
Geçersem Ali'm kaçarsam bolu.

Ahrazi sıfatlar teklik için,
Varlıktan çıktım,yokluk için,
Nurlu sularla paklık için,
Yağarsam bal'ım çilersem dolu.

Not:Üçüncü dörtlüğün son mısrasındaki ali'm Ruşen Ali yani köroğlu manasındadır)

Tüm Dostlara saygı ve hörmetlerimle

Ahrazi

Eğrisiyle,doğrusuyla gönlümü size açıyorum,İsterim ki,Hatam varsa düzeltin,eksiğim varsa tamam edin.

Saygı ve Hrmetlerimle

Ahrazi

Kiblem aşktır kabem sensin

Kiblem aşktır kabem sensin

Madem sordun dinle yarım,
Kiblem aşktır, kabem sensin.
Kulak ver de anla yarım,
Kiblem aşktır, kabem sensin.

Gayesizim gün sayamam,
Gece gündüz hiç uyumam,
Tavaf etmeye doyamam,
Kiblem aşktır, kabem sensin.

Ne vakit ki seni gördüm,
Karşılıksız gönül verdim,
Yüce bir sevdaya vardım,
Kiblem aşktır, kabem sensin.

Sevgide mükafat olmaz,
Versen bile seven almaz,
Senden başka kimse bilmez,
Kiblem aşktır, kabem sensin.

Ahrazi

Ahrazi

Kıyâmet

Âhh..dedi,bu cihâna yâren olmasaydım,âh,,,
Ne vardı îmân ile bende secde kılaydım.
Âh dedi biçârem âhh..işte geldi son sabâh,
Ne vardı yaprak gibi kuru yerde kalaydım.

Kaç mevsim yada kaç yıl,nasıl yanmışım,nasıl?
Nasıl da pişmânım ben,keşke turâb olaydım.
Duymasaydım figânı,yatacaktım velhâsıl,
Ne vardı solacaksam mezârımda solaydım.

Sordum ya günâhımı,sen de beni gördün ya,
Utân diyen cevâbı al ateşten alaydım,
Kalk da virân yerinden,sen de beni gör dünyâ,
Ne vardı kıymetini âhirette bulaydım.

Korkarım,kıyâmet bu,alnı mahşerin tanı,
Bir ürperti,bir ağıt,keşke bende güleydim.
Şu beyhûde gözlerim hangi yolun vatani?
Ne vardı ötelerden,uzaklardan geleydim...

Not:Kalbinde bir zerrede olsa ümit bulunduran için Mevlâ'dan kurtuluş dilerim.Kandiliniz kurtuluşunuz olsun.

Ahrazi

Kıyısından bir hicrandı dün dağıtıp gittiğim

Yutmuşsa da bahtımı düşlerdeki son kuyu,
Vuslat için uzayan bir gölgedir efkârın.
Yıkardım ben âhımla tutsak eden uykuyu,
İlk parçası olmasa uyanmak bir inkârın.

Alnımda bir heyelan; tek kâhin bu rüyâ ki;
Yeni baştan kurulan aynı kâbus ve cinnet.
Öldüğüm gün elimde, bu nasıl bir dünyâ ki?
Ey akıl, mecnûn ol da benliğimi yok zannet.

Ne mahşer ki bu hayat, ya bu candan edecek,
Ya da hasret kılacak, aratacak bir günü.
Sevdâm için kalmasam hem çehremden gidecek,
Hem de meçhûl sayacak bağrındaki sürgünü.

Buhranlı bir akşamda hasretinle yansam da,
Yük sınımadım aşkını, isyânımla durmadım.
Kavrulsa da bu cânım, kor ateşe kansam da,
Hicrânı ben yükledim, aşkına kondurmadım.

* * *

Ahrazi

Kim

Kim bu cüssemler berâber duran,
Rengi can meydanı sır hâne kim?
Yol mu seyyah mı, refâkat mı an,
Ey hayat! ölmeye pervâne kim?

- ٠  ~

Ahrazi

Kimin var?

Ne arıyorsun? Ne bakındın Rab'bindan başka?
Kendine gel,kendine! Kimin var O'ndan başka!

* * *

Ahrazi

Kimsem yoktu

Kimsem yoktu

Ömrün en meçhul yolunda,
Düştüm kalktım, kimsem yoktu.
Şu kara bahtın elinde,
Boyun büktüm, kimsem yoktu.

Meskensiz, bir garip kulum,
Karlı dağa döndü halim,
Kader deyip sustu dilim,
Çile çektim, kimsem yoktu.

Gün batar, derdim doğarken,
Ay çıkar toprak soğurken,
Seher vakti çığ yağarken,
Yaşlar döktüm, kimsem yoktu.

Ahrazi bıktı bu candan,
Gayri, ümit kesti günden,
Şu mezarın eşiğinden,
Son kez baktım, kimsem yoktu.

Ahrazi

Ahrazi

Korkarım ki

Bir kuş olup, uçup gelsem yanına,
Korkarım ki avcı vurur, Gelemem.
Bulut olup çıksam şu yüce arşa,
Korkarım ki yağmur olur, Gelemem.

Toz olup beklesem kapın ucunda,
Korkarım ki rüzgar alır, Gelemem.
Bir gül olup yer etsem avucunda,
Korkarım ki eller alır, Gelemem.

Toprak olsam evin, yurdun önünde,
Korkarım ki basan olur, Gelemem.
Bir han olsam vardığın yol sonunda,
Korkarım ki talan olur, Gelemem.

Gönül gerek desem, kulak biçare,
Korkarım ki gönülden öte yare,
Can dese de git artık bu yare,
Korkarım ki diyar olur, Gelemem.

Vakit bitse, ecel gelip sarsa,
Korkarım ki canım sende, Ölemem,
Yahut yaren gelse, kapım çalsa,
Korkarım ki, seviyorum diyemem.

Ahrazi

Lâ mevcude illallâh

Vâd etsem de sana ben,gâipten bir haberi,
"Lâ mevcude illallâh"bunu kimler duyacak?
Her kim varsa deviren can denilen minberi;
Savrulsa da kâinat yıkılmayandır ancak.

Bir sürgündür bu hayat,bir sınavdır bu cezâ,
Davran artık ey insan,hasmından evvel davran.
Günâh kadar ağırdır,şeytân kadar ha kezâ,
Son şeklini tüketir aç kalınca kadavran..

Gören o ki sırları; ne renk kalır ne de bet,
Bir perdeyse bu şekil,varlıktaki son benim.
Günde kaç kez yıkılır? zaman,köhne bir heybet,
"Lâ mevcude illallâh"ki Ben senin kâbenim...

* * *

Lâ mevcude illallâh: Allah'tan başka varlık yoktur...

Ahrazi

Mahâreti günâhtan ibâret

Unutmuş, neylesin? bilmez ki nerde;
Hânedir ve lâkin nezâret gibi.
Günâhın kalbine sindiği yerde,
Esâret yaşanır mahâret gibi.

Ahrazi

Mânevî eksiklik

Kulak ver rûhuna artık,nefs'e verdiğin kadar
Sefil olmazdın; övseydin dîni,yerdiğin kadar!

(mefâîlün/mefâîlün/fâilâtü/fâilün)

* * *

Ahrazi

Mermerler ülkesi

Hiç kimse yakın değil benim kadar ey hayat,
Az önce bulunduğum her ânı mahzun yere.
Birkaç kişilik gürûh usûlen ağlar,fakat,
Aslında bu haykırış,vedâ bu takvimlere.

Yüksekte..semâda var; bulutların rengi bu,
Günden güne artarak çoğaldı binlercesi;
Mermer ki,bu toprağın semâlaşan avlusu,
Gezmekle tükenmemiş,bulunmamış ertesi.

Sürgün gibidir,neden? neden bu terk etmeler?
Dar olsa da bir vedâ,sığarmışız onca gün.
Hasretliğimiz olur,bizimdir en kuytu yer;
Bir başka ziyâretin ucunda boş gördüğün.

Velhâsıl,eşin kadar yakın bir ad,kim bilir,
Teslim ediyor mu hiç,verir mi heyhat,kabir!

* * *

Ahrazi

Mertebe

Ayyuka çıktın ya,boş ver yağmurları,
Firtına kopmuş,kıyametmiş,neyine.
Dağıtsın bu korku en yüksek dağları,
Sen ayyuka bak,yokluğu seyret yine...

* * *

Ahrazi

Mevlâ

Mâşukların ecrine ve lûtfuna âşinâ,
Evrenlerden evlâsın, gayrisi hep hayâl,
Varlığındadır vahyin, O ne güzel bir görev,
Lûtfet kölen olayım lâyıkınca âmâde,
Âşikârdır bu hâlîm, ben âşkınla zâhirim.

Not: Son harfinde yer bulmak nasip oldu.

Zâhir: Açık, belli.

Ecir: Sevap"örnek: 'Bu sabrın eciri büyüktür.'-

âmâde: (bir işi) Yapmaya hazır.

Mâşukların Ecrine Ve Lûtfuna ÂşinÂ,
Evrenlerden Evlâsın, gayrisi hep hayâl,
Varlığındadır Vahyin, O ne güzel bir görev,
Lûtfet kölen olayım Lâyıkınca âmâde,
Âşikârdır bu hâlîm, ben Âşkınla zâhiriM.

Ahrazi

Mevlâ değil mi?

Ne umarsın benden ey cansız kalem,
Bana ilim veren Mevlâ değil mi?
Niyetin bir şâhit fikrin el âlem,
Her gizliyi gören Mevlâ değil mi?

Hangi hüküm sende, bu gurur neden,
Hangi sırta erdin kimse bilmeden?
Varlık vâir olmadan kul sevilmeden,
Ol emrine Yâren Mevlâ değil mi?

Nazarınca var git, geç kalma sakın,
Kader yoludur bu idrâkı yakın,
Ara dur kendini aslına bakın,
Seni sana soran Mevlâ değil mi?

Dünyâ malın olsa şu semâ yerin,
Yârınki nasipten var mı haberin?
Kimine sığ düşer kimine derin,
Her ameli yoran Mevlâ değil mi?

Nice diyâr var ki bilen pek azdır,
İçi cennet gibi dışı ayazdır,
Geçmeye fermân yok, yolu niyazdır,
O kabuğu kıran Mevlâ değil mi?

Belki isyân ettin günâh işledin,
Nurdan ayrı yerde keyif düşledin,
Hâk'tan kaçtın ama nerde kışladın?
Dört yanını saran Mevlâ değil mi?

Ey ahrâzi dilim, de ki nihânsın,
Nihân olmak kolay kime cihânsın?
Kum tanesi olsan gene ayânsın,
Her mekânı kuran Mevlâ değil mi?

Ahrazi

Mevla'yı görenler

Mevla'yı görenler

Gönül uçsuz bucaksız bir yoldur,
Sonunu gören Mevla'yı görür.
Gönül izansız yüce bir haldir,
İçine giren Mevla'yı görür.

Dünya küçükmüş der durursun,
Adımın alem olurda yürürsün,
Sonunu merak edip sorarsın,
Cevabı bilen Mevla'yı görür.

Aklın kaybolur, kulağın duymaz,
Ruhun nura kavuşmaya doymaz,
Ağlamaktan şu gözlerin aymaz,
Gülerek gelen Mevla'yı görür.

Ahrazi

Ahrazi

Mısrâ denir,san'ât denir

İnsân denen tenden midir,nûrun beden hâli mi?
Nûrsuz kılan Mevlâ bilir,cânım diyen zâlimi.

Dilden gelen sırdan değil,sırdan gelen dil hani?
Mânâ sözün meydânıdır,fermân da gayb âlemi.

Destûr için vardık fakât,birkaç misâl verdiler,
Azdan sayan câhil kadar hayrân eder âlimi.

Terk etmeden sâhip çıkıp,cândan medet bekleyen,
Membâ iken katran veren şer hânedir dâimî.

Mühlet kimin,nusret kimin,dünyâ mekân bâki mi?
İnkâr eden haksız beyân,insânlığın kavli mi?

Gıybettesin,kalbin fenâ,eyvâhların yurdusun,
Nefsin kadar isyandasın,tevbem,suçun hayli mi?

Kin tutmayan sevdâ için,Mevlâ için gel desem,
Mısrâ denir,san'at denir,şâirliğin söylemi.

Müstef i lün /Müs tef i lün /Müstef i lün/Fâ i lün

Destûr:(Fars.) İzin, müsaade
Dâimî:(Arp.) Sürekli, kalıcı, temelli, gedikli
Mühlet:(Arp.) süre, vade, mehil
Beyân:(Arp.) Söyleme, bildirme.
Kavli:kavil'den türeyen(Arp.) Söz
Nusret:(Arp.) Allâh'ın yardımı

Ahrazi

Muammâya sebep Şu;

Kul muammâ değil ki,zamânda bir yerdeyiz,
Muammâya sebep Şu; Acep Şimdi nerdeyiz?

Nâsip oldu insânlık,bizde ona büründük,
Söz maddeye varınca gölge ile göründük.

İmân kimde bileyim,çoğal dedi Yaradan,
Lâkin bilmez olur mu? inzâr çıktı aradan.

Dünyâ ehli değiliz,bir ölümdür yaşıyan,
Cânım diyen ağlasın,Mevlâ diyene Őâyan.

Sırda gezdim desen de sırrın âhın kadar mı,
Şu toprağın içinde kanat çırgan kuş var mı?

Doğrul artık yerinden,zindân senin adında,
Bırak seni zikretsin,hasret kalsın yâdında.

inzâr:uyarı

Ahrazi

Muhtâcım

Usandım bu diyârdan,beyhûde cândan yıldım,
Adı aşkla başlayan her sabıra muhtâcım.
Hasret bana büründü,ben hicrânla ayıldım,
Yâr yanında kışlayan her habere muhtâcım.

Korkarım ki çâre yok,mecâl bile ıstırâb,
Göz yaşımdan hâlîme,mekân oldu bu turâb,
Ya hayâtı benden al,yada yakın ol Yâ Râb,
Dilde cevâp düşleyen her tâbire muhtâcım.

Ne denir ki Cânânım,senden başka ne denir?
Boşa feryâd etmeyen,kula divâne denir,
Seven adanır elbet,âşka bir cân ödenir,
Beni diri belleyen her kabire muhtâcım.

Not:"Beni diri belleyen her kabire muhtâcım"buradaki mana ölüme ya da mezara özlem değildir,şöyle ki; Sevgiye teslim olabilmek için insan kendini ve herşeyini bırakmalıdır(can) Ben sevenlerdenim,keşke beni bende sanan(canlı sanan) bir yer(kabir) olsa da Sevda için can vermenin hazzını yeniden yaşayabilsem işte ben buna muhtacım"anlamındadır

saygılarımla

Ahrazi

Nasıl derim

Umdumsa ben hayâtı,bir hayâle yandımsa,
Hiç dinmeyen efkârım tükendiye velhâsıl,
En mahşerî uykudan aşkınla uyandımsa..;
Can da bana Yâr diye,nasıl derim ben,Nasıl?

* * *

Ahrazi

Nasuh

‘Mâdem ki dünyâdan evlâdır bu sal,
Terk eyle buhrânı,mahcpur durma Nuh’’
Hişmiyla gelmişse tek gerçek misal;
Buhranlı dünyâyı bir seyret Nasuh....

Ahrazi

Nasûhi

Uyan ey Nasûhim,ey insanlık nûrum uyan,
Uyan da fark et artık,anlayan var mı seni?
Eğlense de boş ver,ya bir câhildir uluyan,
Ya da seyre dalmıştır semâdaki cüsseni...

* * *

Tevbe-i nusah:asla bozulmayan tevbe

Not:Bu sözler,Nasûhi haricinde hiç kimseye ithafen yazılmamıştır.

Ahrazi

Ne de sevdâm bitecektir

Ne vatanlar bırakıp ben,sana geldim ey nihan,
Yeni baştan kuracaksan sırat olsun her cihan,
Geçerim tek yolu göster,ne bu mahşer bekletir,
Ne de sevdâm bitecektir yıkılırken son mekan...

* * *

Ahrazi

Ne serh sum ne de aklım başımda(Nicoldu?)

Ne serh sum ne de aklım başımda,
Benim benden yana h lim nicoldu?
Acar bir dert yuva kurmuş düşümde,
Bu iş  y n ama z lim nicoldu?

Sabah tansız gene akşam uzundur,
Nefes susmuş dile meylim haz ndir,
Gel ey dostum bana yardım s z nd r,
Dev  ilmim diyen âlim nicoldu?

Can Ahrâzim niye feryâd edersin,
Acep eğrin nere bağrın mı dersin,
İsim sensiz sen isimsiz gidersin,
Senin senden yana hâlin nicoldu?

Ahrazi

Ne çân ister bu kulun ne de...

Dolandım bir başıma,erdim yedi nihâna,
Aslî yurda varınca hâne oldum cihâna.

Ne vakit ki dönmüştüm,benden kabûl istendi,
Sizde Mevlâ kim dedim? bizde Mevlâ pîr dendi.

Ben neyleyim rehberi,bu sözümü duâ kıl,
Senden başka birine Mevlâ demez bu akıl.

Ahmet vardır bilirim,o ki nûrun mimberi,
Vâr olmadı öylesi,adı konalı beri.

Gör ki talep edilen seni talep etmekte,
Nice kapı gördüm ben,hepsi sana gitmekte.

Ey yegâne Sultânım,gayri cândan azâdım,
Fâni teni bıraktım,yalan dünyâ mezâdım.

Ne çân ister bu kulun ne de gizli bir âyet,
Sükût etmiş talebin,dili Sende nihâyet.

nihan:(Farsça) Gizli.
mezat:(Arapça) Artırma ile satış.
azat:(Farsça) Serbest bırakma.

Ahrazi

Ne Őir ne mısra ne de kalem

Al bu cını benden al bahtımı Yâr,
Adını andıkça anasım gelir.
Yokluğun ateşse mahşer bu diyâr,
Kuru dallar gibi yanasım gelir.

Ne Őir ne mısra ne de kalem,
Diyemez derdimi söz olsa âlem.

Ahrazi

Ne vakit göğe darılsam

Ne vakit göğe darılsam,
Hasret gecemde ay olur.
Vefasız dosta kırılısam,
İsmi dilimde vay olur.

Seher derdi nakşedince,
Çiğ misli gam dökünce,
Hüzün puslanıp çökünce,
Gönlüm virane köy olur.

Bir ürperti hüküm sürer,
Kefen gibi canı sarar,
Medet umsam neye yara?
Sitem fikrime huy olur.

Gece mahşerin gölgesi,
Sur misali çınlar sesi,
Can koparır her nefesi,
Ruhum elinde ney olur.

Ahrazi harın söner mi?
Ayazlı derdin diner mi?
Bir dost adımı anar mı?
Gözüm yaşlara koy olur.

Ahrazi

Neden.....?

Bügün yaşıyorsunuz ama neden?
Doğrulun artık,dün öldüğünüz yerden...

Hak'ka inanmayanın da çenesine bir ip bağladık,
İnsan dedik,insandan saydık,onun için de ağladık...

Bana anlat,anlat şu rüzgarı anlat,
Dağlara sunduğu toprağı,
ve ondan çıkan ağaçları anlat,
Anlat ki rüzgardaki şeklimi seyredeyim
Ne kadar fani olduğumu görebileyim...

Ey yüceler Yücesi Mevla'm;
Şu arılar ki taşıdıkları servet,
En tatlı yüktür yükleri,
Ne tadına bakan var,ne de bilen,
tevekkeltü derken halleri,
Bir Sen'sin sevilen...

Ölürken dili kem küm edenlere bak,
Neyi unuttu ki hatırlamaya çalışır....

Sen,şimdi git nefsinle birlikte uyu,
(U) yanacaksın ya! heba etme uykuyu...

İnan bana,inanmayan da inanan da,
Aynı fani yerde aynı fani zamanda...

Not:Şiirin edebiyat olduğunu sanırdık ki edebiyata ismini veren edeple buraya geldik.Şehveti,İnkarı ve dahi nefsin her lügatını yazarlarla aynı yerde olmak nereye kadar ve ne kadar doğru? Şiir bu ise ben Şairlikten kaynaklanan ayıbımı temizlemek arzusunda'yım...

Unutanların dahi aşikar olarak sığındığı Mevla'ma emanet olun...

saygılarımla

Ahrazi

Nedeniyetler

Böyle yalnız,böyle matemliydimiz;
En yakın şehrinde bir uygarlığın.
Söyleyin! Germen mi,Hellen miydiniz,
Hangi zalim ırkıydınız varlığın?

Yükselin heyhat,katedraller gibi!
İngiliz Kont'unca bir dünya nedir(!)
Para,mal-mülk,her şeyin tek sahibi;
Frenkler,endaminca gayet böyledir(!)

Çok şükür,Osmanlı bayrak aldı da,
Bir vakit,sessiz..sedasız kaldınız.
Cümleniz,bir bir düşüp alçaldı da,
Devleşen İslam ve Türklüktü yalnız.

Geçti..bedbahtız! O günler gelmedi.
Hepsi bu! Âsî nesilmiş servetin:
Bayrağın altında bir çok ecnebi;
Biz yetindik(!) Ey vatan,sen de yetin!

* * *

Ahrazi

Nefsim ölmek üzeresin

Ne eylersen eyle nefsim,
Hükmün son bulmak üzere,
Son arzunu söyle nefsim,
Belki dinlerim kazara.

Bu harp nihayete erdi,
Seni benden fazla yordu,
Evvel ben bakiyim derdi,
Diye yazdırdım mezara.

Gel mermerden taş isteme,
Ağzın yanar aş isteme,
Ruhum gelmez eş isteme,
Hak'kı bilmez işgüzara.

Çan Ahrazim konuş gayri,
Öz ruhunla tanış gayri,
Bu paklığa alış gayri,
Bak nefsin ölmek üzere.

Ahrazi

Neler gördüm

Neler gördüm

Hep bir yerlere savruldu,
Dağdan düşen taş misali.
Nereye konsam vuruldum,
Garip serçe, kuş misali.

Kaderim, bahtım hiç yokmuş,
Eşim, dostum boynum bükmüş,
Şu genç ömrüm neler çekmiş,
Kabus olan düş misali.

Muradım, arzum kalmadı,
Hayat yüzüme gülmedi,
Kimse değerim bilmedi,
Bitirdiler, aş misali.

Yarım aşklarda can verdim,
Gönül yaramı ben sardım,
Esir gibi ömür sürdüm,
Dört mevsimde kış misali.

Ahrazi çile doldurur,
Ağlarken eli güldürür,
Tükenmiş gayri, bildirir,
Gözden düşen yaş misali.

Ahrazi

Ahrazi

Neuzübillah

Topal efkarına hiç bakmadan yine,
Koştur ilhamına,koştur riya tayı.
Nice bin ad yüklemişsin o heybene,
Ağır olsun diye ilmin kurultayı...!

* * *

Ahrazi

Nice göz gördüm dünyada

Ayaklı fer gibi gezen,
Nice göz gördüm dünyada.
Her niyeti, fikri süzen,
Nice göz gördüm dünyada.

Sanki gölgenin gölgesi,
Sanki sessizliğin sesi,
Bir simasızlık maskesi,
Nice göz gördüm dünyada.

Kimsin deyince duymayan,
El uzatınca değmeyen,
İzine katre sığmayan,
Nice göz gördüm dünyada.

Ahrazi her yerde delik,
Kimler girer bölük bölük,
Üstünde Yok'tan bir kılık,
Nice göz gördüm dünyada.

* * *

Dostlar;
Bir yoklukta tek başımaymış gibiyim, on yıllık uzağa kaçsam bir adım bile etmeyecek.
Bir oyunu izlemek için geldim ama perdenin diğer tarafında ki oyun da
benim, gösterdikleri her karede tepkimi izliyorlar, farketmemiş gibi davransam
olmaz, farketmediğimi kabul etsem terki diyar edeceğim.

Ahrazi

Nispet

Nispet diye Şu kalpten sildin de kimi sildin,
İnsanlığın evinden nispet kadar eksildin...!

* * *

Ahrazi

Nokta koyan bulunur

Çok güvenme kaleme ardı sıra dolanma,
Bâzı ilim gereği ona kıyan bulunur.

Dile muhtâç sanırsın sükût ile gezeni,
O sükûtun içinde nice beyân bulunur.

Fikri alıp eline hallaç gibi savursan,
Perde çekip gözüne uyu diyen bulunur.

İki kulak arası bilen için hazîne,
Fakir kişi düşünsün bizi duyan bulunur.

Dilbâz olma Ahrâzî' vakit susma vaktidir,
Adın sükût olsa da nokta koyan bulunur.

Her mânâyı bırakıp hatâ için gelenler,
O hatânın yanında "i"yi ayan bulunur.

Ahrazi

Nûr ülkesi

Alnında yatarken biz o nâim cennetlerin,
Seyretmeye âşık bir güneştik, Cânân seni.
Kanmış sularlık hattâ, çağlardık hep derin;
Yâ Hû diyen âlemde bütün varlıklar gibi..

Efsunlu sabahlardan nasıl ayrıldıksa..âh,
Hep aynı rüyâdan bahseden bir mevkîdeyiz.
Uykuya ne hâcet, kâbusla başlarken sabâh,
Yıllarca seher yaktık şu meçhûl iklimde biz...

* * *

Ahrazi

O ben benden evlâdır

Sır içinde hâneyim gizli bana âşikâr,
Ben tutarım geceyi gündüz meydâna çıkar.

Çok sevinme doğuma odur ölüm nedeni,
Ben tenimi neyleyim ecel izler bedeni.

İlâhi bir döngü var şu kaderin içinde,
Ömür beni arıyor herkes onun peşinde.

Ey gözleri sevdâlım "benim"deme ermeden,
Mecnunluğu bilmedi mecnûn beni görmeden.

Her âlimin ilminde hak sâhibi Mevlâ'dır,
Maksat Benle göründü, o Ben benden evlâdır.

Ahrazi

O küllerdeki ben acep kimlerden?

Beni bana yeren nice dil varda,
O dillerdeki ben acep kimlerden?
Ömrümü pay eden nice el varda,
O ellerdeki ben acep kimlerden?

Adı sevdâ olan sînede yansın,
Gönlü yalan ise ateşe kansın,
Sana bana bakıp deme ayânsın,
O hallerdeki ben acep kimlerden?

Riyâ taç misâli nice sîmâda,
Bazı gizli saklı bazı îmâda,
Eğer ki yön varsa rûhu âmâda,
O yollardaki ben acep kimlerden?

Bir nazar üstüne gözün kahrını,
Damladıkça yazar çile behrini,
Ey terk edip giden yürek şehri,
O illerdeki ben acep kimlerden?

Dost Ahrâzi yürü Mevlâ diyene,
Al götür gölgeni izi beyâna,
Dumana erdiğim andan buyana,
O küllerdeki ben acep kimlerden?

Ahrâzi

Ö le ce ğiz

Siz, keyfiyatta serbest gezerken,
Biz, hayatı heceledik;
Ö LE CE ĞİZ...

Ahrazi

Ölçelim

Ol bir maden de öyle gel,
Ölçelim elmas isen karat ile,
Ol bir eren de öyle gel,
Ölçelim ermiş isen sırat ile.

Ol bir sevda da öyle gel,
Ölçelim aşık isen ferhat ile,
Ol bir deva da öyle gel,
Ölçelim ilaç isen sıhhat ile.

Ahrazi

Öleceğınle bir geldın,gıdeceğınle de bir gez..

Bin hayat bulsam da ben,candan olsam bin defâ,
Dursa mihmandar zaman umduğum gün şefkati,
Seyret ey târif derim,susmasın tek kavramın,
Aşka vermişken bu cân sağ yanımdan hilkati,
Bir avuç toprak kadar hükmü yok kadavramın...

En son uzvumdur o gün,tâ ki mahşerden bakan,
Elvedâ derken cihan ilk nefestir aldığım.
Münkir olmuş ahbâbım,geçmişim ben gâibi,
Yalnız,akşam vaktidir,bir ömürlük kaldığım,
Bitmiştir hem mâtemim hoşça kalsın der gibi...

* * *

Ahrazi

Ölmeden gel zuhûr et

Evvel ne idin ki sen, insan etsin bu sûret,
İnsan diye bildiğin tense hepten kusûr et,
El verse de cevherim keşke neslin şu desem,
Gölgende bir ölüm var, ölmeden gel zuhûr et.

* * *

Ahrazi

Ölmeden sevilir mi?

Bu gönül usanır mı hiç,bıkabilir mi Senden,
Anlar mı gamdan,çileden yâhut derdi bilir mi?
Can çıksa da mecnun rûhum çıkabilir mi Senden,
Hasrettim,derdinleydim ben,ölmeden sevilir mi?

Ahrazi

Ölüm toprağa düşürür

Hayat,kuşu uçursa da,
Ölüm toprağa düşürür.
Kanat,göğü geçirse de,
Ölüm toprağa düşürür.

Gül bahçesi güle mezar,
Kuruyan kök dala mezar,
Her yaprağı azar azar,
Ölüm toprağa düşürür.

Su,balığın tek cihanı,
Derya dini,derya canı,
Bir oltadan eni sonu,
Ölüm toprağa düşürür.

Zengin kefalet peşinde,
Kim var Hızır'ın yaşında?
Şultan da yazsa başında,
Ölüm toprağa düşürür.

Ahrazi,ruhu bil ruhu,
Sor bedene,kimdir şahı,
Pişman oldum diyen Ah'ı,
Ölüm toprağa düşürür.

Ahrazi

Ölümden bahset diyen dostlara

Kara toprağa koyulan beden,
Doğumun yırtılan zarı gibi.
Şekil bilmez,kalıbı terkeden,
Külünden ayrılan harı gibi.

Fakir yoldan asil yola varır,
Renk aynası,şeffaf gülü görür,
Hanesi cihan bir ilde durur,
Cevaba kavuşan soru gibi.

Ahrazi ruhum ordan dönmedi,
Bir kez olsun dünyayı anmadı,
Asi olmuş haine kanmadı,
Sır petekse,ölüm arı gibi.

(Ayrıca,Dost,Üstad Ensar Aktaş'ın acısına ortak olmak dileğiyle)

saygı ve hürmetlerimle

Ahrazi

Ölümü tarif edeyim

Bir pınarın yatağına gir,
Su olup çağla içinde,
Rüzgar Azrail sıcaklık kabir,
Buluta giden yol kıldan ince

Ahrazi

Özlemin

Daha çok sevmiş ki rûhum özlemi
Gitmiyor rü'yâna aşkından çıkıp.
Niçin alsın yol diyor batmış gemi
Denizinden başka bir ufka bakıp.

Gözlerim daldıkça heyhat,uykuya!
Canlı bir hissin gücünden bahseder;
Neyi gömdüyse o an kalbim suya
İslanır az çok yüzümde bir keder.

Böyle sevsin böyle yansın isterim:
Olmasın kalbimde senden başkası.
Özlemindir bil ki canlıyken yerim
Yaşamam,tatmışsa aşk benden yası!

* * *

Ahrazi

Pişmanlık

Aklınızın en sarp yerinden
Kayıp giderken fikriniz
Pişmanlığa vurmuş
Hangi rüzgardan bilmeli
Üflerken neredeydiniz..?

* * *

Ahrazi

Pişmek ve pişirmek

Beş on parçadan başka ne alır pazardan file
Pişmek ve pişirmekle geçmiyorsa ömrün
Yaşıyorsun demektir; zerzevat kadar ٥ nafiie

* * *

Ahrazi

Renkler bile a cânım beni aşkımla tanır

Dünyâma yeniden gir,yeniden çehreme gül,
Yalnızca seni bilmek,senden dilemek;
Ah..işte o hayâl ki,her umuttan bir ödül,
Gelmen de,yeni bir cân verecek sevgi demek..

Hiç yanmasın ışıklar bu karanlıkta benim,
Hiç doğmasın o mehtâp batacakken,ne gerek,
Bir toprağın içinden gün alırken bedenim,
Rûyâna dalarım ben,güneşimsin diyerek.

Anlar mı hiç efkârım yada münkir seneler,
Her ân yeni bir aşktır yeni baştan yaşanır.
Hicrân gibi nihâyet ve bütün mertebeler,
Renkler bile a cânım beni aşkımla tanır...

* * *

Ahrazi

Rüyâ

Ellerimde beyaz bir kefen,
Göz yaşlarımı sarıyorum,
Kim için,neden? bilmeden,
Kaç damla can veriyorum...

* * *

Ahrazi

Sabır gerek

Sabır gerek

Yangın tez çıkar amma,
Kül olmaya sabır gerek.
Çiçek hoş kokar amma,
Bal olmaya sabır gerek.

Her bilene eren denmez,
Her güzele yaren denmez,
Hiç sebepsiz harun denmez,
Kul olmaya sabır gerek.

Taş gönüllü ağlarmı ki?
Nefsi köle eylermi ki?
Susuz dere çağlarmı ki?
Sel olmaya sabır gerek

Gör Ahrazim sen harını,
Yoktan say bütün varını,
Anlatmak için yarını,
Dil olmaya sabır gerek.

Ahrazi

Ahrazi

Sâyende bin güneş var

Her nesnenin fitratı sâyende yanmadı mı,
Sâyen cemâlden yandı, cihân uyanmadı mı?

fitrat: (Ar.) Yaradılış, hilkat.

sâyeye: (Far.) Gölge. "Senin sâyende: Senin gölgenin altında"

Ahrazi

Seher usul usul ufku ararken(Cânan)

Seher usul usul ufku ararken,
Ben kendimi terke başlarım Cânan.
Güneş hasret ile günü sararken,
Ben sensiz cihânı dışlarım Cânan.

Uykum esâret hayâlin azadım,
Mahkumî dilimde ser vermez adım,
Cân devşirme vakti kurulur mezadım,
Ben beni garipser taşlarım Cânan.

Şimdi yol misâli yaşam gözümde,
Kül olur yiterim kendi izimde,
Yeşeren eceldir solgun yüzümde,
Ben toprağa mezâr işlerim Cânan.

Ahrâzi hâlimde devrân bulunmaz,
Ümit gözde ölür ferden alınmaz,
Rûhu firâk eden tene salınmaz,
Ben benden çok seni düşlerim Cânan.

Ahrazi

Semâ dergâh gibi

Semâ dergâh gibi arzda bir hâl var,
Zamân Mevlâ ile OL'da derhâl var.

Ahrazi

Sev dedim hasrete,sev

Her hâli buldum da sevdâdan yana,
Hâl beni bilmedi hasrete yordu.
Çıkardım hasreti koydum kenara,
Şen kimsin diyene "Sevdâ" diyordu...

Ahrazi

Sevdâ'nın ufku

Yer mi var dünyâda gördüm diyecek,
Özleyen bir kalbe son mevkî nedir?
Yaşamak,ölmek veyâ gâipte gezmek
Hepsi bir âşîğın ilk fecrindedir...

* * *

Ahrazi

Seven

Beklemek..Tâ ki son imsâke değin,
Düşmek,en sarp vakitten...hasretine
Kaç defâ defnolur mecnûn dediğin?
Ölmek neymiş? Ne bilsin,vâdesi ne?

* * *

Ahrazi

Sever gibi,sevilir gibi yeniden

Dinliyorum;
İçimdeki sevgini
seslerin şeklini dinliyorum.
Sakin bir nehir gibi kıvrılan hislerimi,
çiseleyen ümitleri dinliyorum.
Nasıl da mesudum,
nasıl da mutluyum bir bilsen;
kuşlar var yanı başımda,cıvıl cıvıl
kıyısından bir hayat koparıp
beslediğim kuşlar ki
narin ve masum.
Ve ben seni dinliyorum;
Sever gibi,sevilir gibi yeniden
Çiçekler topluyorum,
Gönlüme serpiyen isminden...

Ahrazi

Sevgiyi giyebilmek

Sevgi dile düşer ise bakır olur,
Yarin gözü mavi dersin çakır olur,
Sevgi denilen bir beyaz elbisedir,
Giymesini bilmez isen kir olur.

Sevgi kıymet bilen için bir sır olur,
Saklamaya kalkar isen esir olur,
Sevgi denilen pek nadir ipektendir,
Sermesini bilmez isen hasır olur.

Sevgide ben, ben diyende kusur olur,
Sevmesini bilmeyen kalp kısır olur,
Sevgi karşılık bulursa pek güzeldir,
Karşılıksız sevgi canda nasır olur.

Ahrazi

Seyr-ü sefer

Ölüm bir başka mevkîdir; ne semâdır ne toprak!
Ölüm; baktıkça bir rüyâdan aksetmiş kadar pak.
Kaçanlar, ağlaşanlar. Hangi yoldan gitse insan,
Ölüm en son duraktır, ölüm en mecbûrî sapak.

* * *

Ahrazi

Seyreyle gönül alemi seyreyle

Bir garibin gözlerindeki ferden,
Seyreyle gönül alemi seyreyle.
Biçarenin boyun büktüğü yerden,
Seyreyle gönül alemi seyreyle.

Mecnuni sevdaya düşen dillerden,
Dert ile bağrına vuran ellerden,
Seveni hasrete süren yollardan,
Seyreyle gönül alemi seyreyle.

Hicran sofrasını açan kişiyle,
Vakti tamam eyle onun aşıyla,
Bir öksüzün kuruyan göz yaşıyla
Seyreyle gönül alemi seyreyle.

Ahraziyim,sükut ruhani şehrim,
Dostun dostluğunda yazılır behrim,
Bir nazar mühleti yaşantım,zuhrum,
Seyreyle gönül alemi seyreyle.

Ahrazi

Seyyâh

Her nefes bir başka seyyahtır,gider,
Tâ rüyâlar vâdisinden kalkarak...
Kaç alâmet uykudan ihbâr eder,
Bağlanır kendiyle kul,gün sayarak...

Bir doğan yoktur ki bâkîyim desin,
Yol bunun idrâkıdır,sen nerdesin?

* * *

Ahrazi

Sığınak

Yetişmek ister gibi doğumdan kabristana
Vücuda gelip niçin tabutla gider insan
Kim hükmeder o vakit senden ayrılan cana
Sana kim kucak açar putlara da sığınsan?

Ahrazi

Sığındığın yer de sığıntı

Nurdan bir yön ki sende,neler var daha neler,
Lâkin seyretmek gerek,şeklin meydana dar mı?
Darlıktan başka nedir bu zindân bahâneler?
Kör desem kulak vardır,aklın bir harf kadar mı?

‘Kendi bilmez ki nerde? boynunda farklı bir ip,
Ben de sultânım derken ilmekte kaldı garip.’

Yurdun eyvahtır,ey dost! tek canlı Heyhât ise,
Bu inat kabrin artık ne fenâdır bu inat.
Yer bulsa da kalbinde unuttuğun hâdise;
Benim diyen bir baksın,acz içinde kâinat.

‘Bir sabah vakti şimdi,akşam gelip çatacak,
Çok değil belki yarın dünyâ virân yatacak.’

Ahrazi

Sır

Devranla batan varsa bahtıyla yatan benim,
Bahtıyla yatan varsa devranlı vatan benim,
Sırdan haber alsan da hem sırda nişan veren,
Hem sırdaki perdeyle gözler kapatan benim.

Ahrazi

Son kavmin yok saydığı gün

Balığın ne bileceksin deryada ne bulduğunu
Tatlı su içiyorsun
Unutmak için Nuh kavmiyle boğulduğunu!

Ahrazi

Son kez gördüğüm gibi gel

Son kez gördüğüm gibi gel

Ey gül yüzlüm, candan sözlüm,
Seni gördüğüm gibi gel,
Kış gönlüme cemre gözlüm,
Işkın sürdüğüm gibi gel.

Sen filiz, ben kuru dalım,
Sen, bahara giden yolum,
Meçhule dönmeden halim,
Gönül verdiğim gibi gel.

Gözümde düşen her yaşı,
Yar, yar diye gezen başı,
Dün gece gördüğüm düşü,
Hayra yordüğüm gibi gel.

Haftayı tamam etmeden,
Sabrım tükenip bitmeden,
Hasta olup ta yatmadan,
Dimdik durduğum gibi gel.

Şu ufkun bağrını eşip,
Şet çeken dağları aşip,
Biçare ruhuma koşup,
Sana vardığım gibi gel.

Bak Ahrazi'm nice oldun,
Can yurdunu gurbet bildin,
Melek yüzlüm, nerde kaldın?
Son kez gördüğüm gibi gel.

Ahrazi

Ahrazi

Son mısırâya kadar

Bugün,dirilsem diyorum,yeniden uyansam,
Ve yeniden öğrensem bir çocuğun hayâlini,
İlk güneşin doğması gibi şu pencereden,
Açsa diyorum bir ümit,açılmayan gözlerimi.

Bugün,uyansam diyorum,uyumasam bir daha,
Uzanmasam hani,yarın kalkacağım yerlere,
Ölüm de var diyen olmasa hiç,ve hatta,
Yaşamak bu deseler,ölüm başka sefere.

Bugün,vazgeçsem diyorum,vazgeçsem her şeyden,
Hiç anmasam adını,bir an bile duymasam,
İşte böyle bir insanım.(!) .diyenlerin ülkesinden,
Çoktan giderdim ben,yaşıyor olmasam...

* * *

Ahrazi

Son nefesteki yol da Sen'sin

Baht misâli bu câna toplansa da korkular,
Derken efkârımla bir meyleden mâtem olsa,
Yüz yıllarca bekleyen tek ömürlük uykular,
Ayıramaz bu aşktan kabrim için ayılsa...

Haşretim bir nefesken, çekmiş olsan da bizzat,
Bağrım benim ülkemdir toprakta da sen varsın,
Satarken bir ümidi gözlerdeki son mezat,
Vuslat olur da yâdın ufuk gibi çıkarsın...

* * *

Ahrazi

Sorguya alasım gelir kendimi

Derdine talibim,yarendir payem,
Hükmüne salasım gelir kendimi.
Vuslata aidim kavuşmak gayem,
İsmine silesim gelir kendimi.

Gurbeti sıladan ayıran aklım,
Şimdi o da seninle benden saklım,
Meyline mani olmadan son şeklim,
Fikrine çelesim gelir kendimi.

Rüzgara mı varıp yönüm sormalı?
Yağmura mı eşik açıp girmeli?
Vakti sana miad edip vermeli,
Ah ile delesim gelir kendimi,

Gün ki zamana küs ebed neylesin?
Söz ki dilime dar sükut söylesin,
Ben bu yaşı nidem alan paylaşın,
Kendime çalasım gelir kendimi.

Ahraziye ömür haram can haram,
Gönlüme açılan damar kan haram,
Yar adına yaşanmayan gün haram,
Sorguya alasım gelir kendimi.

Ahrazi

Söz,dilime boşa gelmişsin bugün

Söz,dilime boşa gelmişsin bugün,
Fikrim aklıma dargın,aklım bana.
Boşuna kapımı çalmışsın bugün,
Zikrim şeklime dargın,şeklim bana.

Nefes senin hükmüne nasıl uysun?
Küslüğüm baştan başa,neyi saysın?
Hangi mevzuyu hangi yöne koysun?
Sırlar saklıma dargın,saklım bana.

Can Ahrazim bulsan da ilacını,
Zor toplarsın şu gönlünün gücünü,
Bir isyan sarmış hisler ağacını,
Yaprak iklime dargın,iklim bana.

Ahrazi

Su

Sudur yaşamdan yol ummadan akan,
Sudur dolandıkça her mekâna kan,
Uzakta bir yerde hûrileŖse de
Sudur o mehtâbı tâbeden mekan...

* * *

Ahrazi

Su/vâri adımlar

Seyhan'dan Kıbrıs'a bir yol var gibi
Damla damla koşmakta gördüm suyu
'Ey Rum! "diyordu Akdeniz'in dibi
'Sen kimle bilirdin Anadolu'yu? "

* * *

Ahrazi

Sûr gün eş'im

Bakmayın güneşin güleç yüzüne,
Zülfüne ak düşen yıllara benzer.
Biçare yaslanmış ufkun dizine,
Teselli arayan kullara benzer.

Ahrazi

Suretle asıl arası

Bu kelamın yok tarafı,
Suretle asıl arası.
Sanmayın ki dil marifi,
Kayıp heceler sırası.

Sen yokluksun süre ismin,
Sen ebedsin ezel resmin,
Aksinden bak ayna cismin,
Su balığın gök deresi.

Dost, karşına al kendini,
Işıkla geç fer bendini,
Adım adım gez indini,
Gördün mü, dünya neresi?

Bak Ahrazi, cevap sual,
Söz susamış, bomboş meal,
Bir yol ki şimale şimal,
Suretle asıl arası.

Ahrazi

Sus

Beni senden sorana bende bihaberim de,
Dem vursa da hâlden laf sırra varınca sus.
Sevdâm şeklimdir benim,onla mûteberim de,
Dil,nefsin kulağıdır,laf da şaşkına mahsûs...

Ahrazi

Sükut

Yamacında bir hayli gün eskittik,
Bir hayli yol aldık,yorulduksa da.
Ey sükut,sabırla imtihan ettik,
Ne sırlar bulduk sende,söz yoksa da.

* * *

Ahrazi

Sükût ve aşk

Şu gündüzün diline gece gibi düşmeden,
İki sabâh eyle de güneş seni dilesin.
Riyâ sana dolanıp huya mezâr eşmeden,
Son sözünü söyle de sükût neymiş bilesin
-***-

Sırlı gelen ilimler meydan okur âlime,
Nice âlim yarattı sabır diyen kelime,
Bâzı misâl gereği sırt çevirip kaleme,
Hâl yurdunu boyla da bin kitapla gelesin.
-***-

Toprak nişân verince güle lîsan ne gerek,
Açmış dalı boyunca lîsan rengim diyerek,
Ecel vakti başını yere doğru eğerek,
Gözden irak ağla da her soluştta gülesin.
-***-

Ey ahrâzi niyetim eğer kulak sağırsa,
Duymaz olur sesini nefes onu çağırsa,
Bizden medet bekleyen dilin yükü ağırta,
Bir kolaylık sağla da Aşk hepsini elesin.

Not:3. Dörtlüğün son mısrasındaki mânâ; Gül solacağı vakit başını eğip toprağa
tohumlarını döker,bir kez ağlaması onlarca kez gülmesine sebep olur.

4. dörtlüğün son mısrasındaki mânâ; Dilin yükünde Aşktan başka söz varsa sevginin
azlığından kaynaklanır,bir kolaylık sağla da(aslında yergidir) bu şekilde sev.

Ahrazi

Sürgün

Eğer ki cihânda bir cennet olsa;
Günâhın bağına,sevap düşerdi,
Ah...diyen olmazdı böyle derinden,
Ecel de başka bir hayat yaşardı,
Ve şeytan ağlardı Son kederinden.

Eğer ki bugünde bir cennet olsa;
Biriken yarınlar dünle yanardı,
Yutardı zamanı canlı bir kuyu,
Kudretin suyunu içen kanardı,
Bölmezdi kıyâmet bu Son uykuyu.

Eğer ki insanda bir cennet olsa;
İnkârın içinde akıl yatardı,
Vermezdi şeytaña kutlu bir günü,
İnsanın vicdânı İNSAN kadardı,
Nasıl da unuttu bu "Son"sürgünü...!

Ahrazi

Sürgün yeri, Fizan benim

Sürgün yeri, Fizan benim

Bir ömürlük yol üstünde,
Şaşkın şakin gezen benim,
Beher gece çul üstünde,
Derdi içip sızan benim.

Adım başı her toprağa,
Göğü delen dik doruğa,
Gah sararmış bir yaprağa,
Gel sevgili yazan benim.

Nidam yare varır diye,
Göz yaşımı görür diye,
Belki izim sürer diye,
Kalbi yere dizen benim.

Bir ayrılık türküsü bu,
Seven gönlün korkusu bu,
Bana, kader yazgısı bu,
Diyen dosta, kızan benim.

Nidem başım nidem seni?
Söyle nidem ben bu canı?
Yare hasret olan teni,
Rüzgar alsın, bezen benim.

Bir gün yerde kalır isem,
Gözü açık ölür isem,
Taştan mezar bulur isem,
Can bağını çözen benim.

Yürü can Ahrazim yürü,
Bul iki cihanlık yeri,
O gül yar solandan beri,
Sürgün yeri, fizan benim.

Ahrazi

Ahrazi

Şâir

Şâir,hayâsında bulur harfleri,kendiyle birlikte,
Keyfiyattan çok,ruha rehberlik esastır şâirlikte...

* * *

Ahrazi

Ŗâirlik

Âh demekten başka bir söz dilersen,tâbirlik;
Sen,kırık parmak kadar bîçâresin Ŗâirlik....

* * *

Ahrazi

Œairlik mevkîsi

Susmak,Œiirin üst mevkîsidir ki,
Tecellî,yalnız,Œairini bekler.
Œair öyle yüksek bir kiŒidir ki,
KonuŒanlar,kimmiŒ,bilmeyecekler.

* * *

Ahrazi

Şefkatli ellere

Her gül layık olsun diye efsunlu ellerin
Böyle ak,böyle narin,böyle çift yaratılmış
Gördüm ki,ne varsa dünyada bahardan serin
Bir senin ellerinde yaz ve kış ılık kalmış.

* * *

Ahrazi

Şehit

Işıktan bir tepeydi sanki
Dün gece gördüğüm o yer:
Serviler içinde bir ay ışığı
Bir temiz suretti, besbelli ki.
Islaktı henüz toprağındaki hüznü
Dökülen yaşlardan mı? Kim bilir?
Kırmızı güllerle çevrilen mermer:
Beyaz bir örtüydü sanki,
Şehidin kanıyla örülmüş gibi yer yer.
Böyle kızıl değildi belki de
Şehit düştüğü akşam ki mevziler.
Kim bilir, kimleri bıraktı ardında
Hangi evinde bir yangın var şimdi
Koca dünyanın
Parçalıyor bir anne kendini belkide
Henüz körpe yaşında bir çocuk
Bir eş ki, açmış ellerini "Şehidim! " diye.
Kim bilir kaç bayrak eğdi başını?
Kaybederken imanlı bir Türk askerini dünya
Kaç yüz ordu kaybetti bir anda!
Ağlamış bir anne...
Bir eş haykırmış... Çok mu?
Nasıl sığmış kabrine? Hayret!
Semadan bir kubbe yıkılmış gibi
Yatıyor ruhuyla bir şehit
Yatıyor en kızıl akşamlarda.

* * *

Ahrazi

Ŗiir(Tasvircilik)

Ŗiir bir havâdismiŖ ey vâdi;
Uzun yolun hikâyesi çok olsa da
Mühim olan
Hâdiseyi anlatmaktır vesselâm...

* * *

Ahrazi

Ŗu dŖnyayı gŖtŖrmeye gelmedik ki

Bir su iimlik mŖhlette dŖnyadayız,
Nehri içip bitirmeye gelmedik ki,
Belki bugŖn belki yarın oradayız,
Ŗu dŖnyayı gŖtŖrmeye gelmedik ki.

Bir lokma almak için buyur dendi,
TŖm sofrayı yemek için gelmedik ki,
A kalkıp da gidenlere fakir dendi,
O sofrada kalmak için gelmedik ki.

Ferman geldi, bir ŖmŖrlŖk yolcu olduk,
Bu kervanda yaŖamaya gelmedik ki,
Doğru yolu gŖstermeye elçi olduk,
Yol olacak aŖamaya gelmedik ki.

Ahrazi

Temiz kal

Kirletme ne olur,leke sürme temiz kalbe
İnsanca yaşa,insanlık gibi temiz kal be!

Ahrazi

Terk-i diyâr vakti

Terk-i diyâr vakti ufka doğunca,
Gök açılır da yerde duramazsın.
Zamanın ardına gölgen değince,
Ten açılır da serde duramazsın.

Yokluğun içinde nûrun sîmâsı,
Aşıkâr çağırır yoktur îmâsı,
Sırları görünce fikir âmâsı,
Dil açılır da şerde duramazsın.

İdrâk yolu bu arama bedeni,
Nazarın bilmez bırakıp gideni,
Çözersen eğer ilâhi nedeni,
Göz açılır da ferde duramazsın.

Ahrâzi dil seni sana sormalı,
Çile dersin dertten derde sarmalı,
Şabır için vakti anda kırmalı,
"Gel" açılır da "Dur" da duramazsın.

* * *

Ahrâzi

Tövbe ettik Sana geldik Ey Yüce Mevlâm

Tövbe ettik Sana geldik Ey Yüce Mevlâm,
Kalp kırmak değil maksadımız,
Hakkı batıldan ayıracak bir doğru kelâm.

Ahrazi

Ufka yârin doğar,tana hasretin

İkinci vaktine akşam çökerken,
Aya ismin doğar,bana hasretin.
SİNEMDEN ÖTE VUSLATA BAKARKEN,
Dile hicrân sığar,yöne hasretin.

Çıkarım bedenden derdine doğru,
Dökülür göz yaşım yurduna doğru,
Seyre dalar ruhum ardına doğru,
Hâle ecel değer,tene hasretin.

Neylersin ki zaman dünden zifiri,
Aklımda son döngü hüzün seferi,
Ben beni unuttum gözümse feri,
Âhı nefes boğar,günü hasretin.

Terki diyâr ânı düşer peşime,
Bir eşik açılır gündüz düşüme,
Cellad gibi çöker gönül başıma,
Dünü mâzi eğer,sonu hasretin.

Ahrâzi dil aşka isim ararsan,
Var susamış suya,eğer görürsen,
Gönlü katre katre edip serersen,
Ufka Yârin doğar,tana hasretin.

Ahrazi

Ukteye muktedir olanlar

Varlıkta mahal kurup gâibte zaman ayan,
Kalbimdeki sırdır hem,terk etmeyen uktedir.
Cânıyla bakan değil,mahlûkatı anlayan,
Ukteyle duran kalbi sevk etmeye muktedir.

* * *

Ahrazi

Ulvî haykırışlar

Bir takım insan niçin ağlarsa kalben,
Kim için akmışsa gözlerden o yaşlar,
Aynı hicrân, aynı aşk, hep aynı yerden:
Hep bir ağızdandır ulvî haykırışlar.

Târihin nakşettiği bir sevgidir ki,
Tâ Kırım harbinde vardır, Kurtuluşta.
Önce rûh, İslâm kadar üstün, hakîki;
Sonra bir millet ki, tekbîriyle arşta.

En güzel iklim bu haldir benliğimde.
Her sabah, birkaç asırmış eksilenler;
Söyleyin ey ahlar! Evvelki nûr kimde?
Kaybolan îmânımın hırsız kimler..?

Sâde bir akşam değil binlerce gündür,
Ufku linç etmiş karanlıklarca insan.
Gelmesin bir başka mevsim. Gül yüzündür;
Ey vatan! Cennetsin, birazcık arınsan..!

* * *

Ahrazi

Utansın

İnsanlık tacir gözlerde satıldı,
Ruhu mal yerine koyan utansın.
Sevdalar kirli tezgaha atıldı,
Aşkı pul yerine sayan utansın.

Sineden sineye gezdim pazarda,
Manalar çürümüş beher nazarda,
Hepsinin üstünde insan yazar da,
Gönlünün yolundan cayan utansın.

Maskenin ardında hayasız sima,
Ne kula benziyor ne de adama,
Beden kalıbında gezinir ama,
Bunlarda bizden diyen utansın.

Ahraziyim,sevda benim lisanım,
Dil eğridir diye söze küsenim,
Gönül zenginliğim kadar insanım,
Mevla'mı anmayan beyan utansın.

Ahrazi

Uyan ey kalem

(Hak'tan ayrıldığım bir an)

Tû sana şâir! Söyle âsî misin!
Hak demez mi öldün,mecûsî misin?

* * *

Ahrazi

Uyanık mısınız

“Dün,bugün,yârın”arıyorlar beni her yerde
Sâhibiymişim güyâ varlıktaki bir katın
Kalesi düşmüş olmalı şu sâniyelerde
Her katını çoktan boşalttığım hayatın.
Gözlerim,biliyorum diyecek:“bu dünyâdaydı”
Vücudum gösterecek bıraktığım izleri
“Hâyır! ” diyecek aklım; dünyânızda olsaydı
Böyle karanlık hatırlamazdım gündüzleri.
Doğarken verdiğim canı bulacaklar birden
Düş be düş kıracaklar nefsin hayâllerini
Ses soluk çıkmayacak parçalanmış ömürden;
Bir hâtıram yok ki,tutsun anne ellerini.
Öz vatanım bildiğim o sonsuz ufuklarda
Sâkin ifâdesiyle Hakka yakın bir kulun
Yaşamaktayım bir başka rûhu,anlarda
Yaşamaktayım en güzel hâlini mutluluğun.
Açlık,uykusuzluk,heves..velhâsıl tüm hisler
Yabancı bir siluettir; hiç taşımadığım.
Tat vermez diyeceksiniz insana böyle yer
Söylersenem uykunuz bölünecek,neme lâzım!

* * *

Ahrazi

Uyku

Hayrân iseniz en tatlı rûyâsına hayâtın
Uykunuz ziyân olmasın, mahşere değin yatın!

* * *

Ahrazi

Uykular

Kapanırken yavaşça göz kapakların,
Benliğin terk edip giderken aklını,
Kuytu bir yerdesindir.Açtığın kapı,
En yakın şehridir kaçak uykuların.

Bir rüyâ belki,ayrılık kadar uzun,
Belki bir mahşerin tam ortasındasın,
Kim bilir,belki de bütün zamanların,
Ertelenmiş sabahıdır bulunduğun.

Yapayalnız bir elvedâ,hüzün ve gam,
Takip ettikçe devleşen mesâfeler,
Gölgelikten ziyade birkaç izbe yer;
Uykular,bitmeyen kâbus ve intikam.

Cana ait ne varsa ukdedir o an,
Ansızın kaybolan düşünceler gibi.
Gör demiş yokluğun mimarı belli ki,
Köhne bir uykudur dünyada manzaran.

* * *

Ahrazi

Uykum diyâr diyâr seni dilenir

Ne vakit fikrimi ismine salsam,
Dilim hece hece sana dolanır.
Geceden gizlice düşünüy çalsam,
Uykum diyâr diyâr seni dilenir.

Zaman kader olsa günüm kazâsı,
Hasrete meyleder ânın ezâsı,
Kana karışınca aşkın yazısı,
Gönlüm katre katre sana bulanır.

Şevdânın adı konalı buyana,
Âşığın hicreti ruhtan cânâna,
Mecnûn sılası varsa kınana,
Yönüm ufuk ufuk sana alınır.

Ahrâzi dil,beni bende bulursan,
Ecelim sözündür,nasıl bilersen,
Hâlim,yârdan gayri mesken dilersen,
Tenim hasım hasım cânâ bilenir.

Ahrazi

Uyu ey kâinat

Avcumda dünyâ var,sâyemde hayat,
Ardımdaki yoldur ufkundan bakan,
Uyu ey kâinat,kalkma daha,yat,
Benden bihaberdir insan tabakan...

* * *

Ahrazi

Ülkedeki sır

Öylece dur! İzle bütün alemini göklerin
En güzel iklimini vermiş Hak,güzel ülkene.
En büyülü resmini târihteki tüm izlerin
Ülkene bakmış çizerken,resmeden eller,yine.

Gizliyor esrârını hâlâ,ta semâdan beri;
"Toprağı nurdan,halkı çok yüce bir halk."diye;
Çok sefer anlattı,geçen asrımızın külleri;
Şevinerek yandı o bir rûhâni esintiye.

Ayyuka çıkmış gibidir; İstemez başka yer;
Ruhumuz ülkende sever; Mâziyi,yârınları.
Der ki:"Ölüm böylesi bir sevgiden bahseder,
Böylesi bir ülke içindir şehîdin kanları."

Kimlere küstün? Niçin ağlattı seni belleğin?
Ülkeni sarmış,kara bir gölge midir kaçtığın?
Yetti artık! Doğduğun günden son neffese değin,
Durma! İflâh olmiyan bir lekedir uğraştığın!

Anla ki,îmanla berâber kim gelirse yârın
Evvelce gönderdiği ruhtan vermiştir Yaradan.
Hak demiyen,kâbusa dönmüşse de uykuların
Kurtaracaktır seni,birkaç gecelik korkudan!

* * *

Ahrazi

Üzme sen kendini İstanbul

Haçlı-vâri seferinden temin etmişse bile,
Renge muhtaç değil artık dökülen kanlar ile.

Giderek artacak elbet çoğalan kini gibi,
Çoğu bir şeytana benzer,melun ırkın takibi.

Bosna'dan Bağdat'a,İstanbul'a dek,bayrağını,
Örüyor bir,bir örümcek o bilinmez ağını.

Yetinir sanma sakın belli ki hiç durmayacak,
Bu savaştır; kavuşan Türk,vataniymiş sayacak!

Haliç'in miğferi gökler,toprağın giysisi biz,
Ne gerek var,savaşırken yüreğin kendisiyiz.

Bin asırlık istikamet düşüyor sanki,fakat,
Daha bir güçlenerek çıkacaktır kat be kat.

Gezdiğim onca yolun,onca hayalin sebebi,
Seni övmüş,seni göstermede halkıyla nebi.

Anla artık güzel İstanbul'um,ufkundaki yer,
Ülkemin alını; rüyalar şehridir,fecre değer.

Tek hükümdar gibisin açtığın an kollarını,
Senden ayrılmayacak,tutsa da eller yarını.

Güldüğün yer dirilirken niçin ağlarsın o an,
Kalbimiz atmaya başlar,şehit etmişse vuran.

Böyle bir günde senin şarkını söyler,anarız,
Yaklaşan düşmanı boş ver,Fatih aşkıyla varız.

Üzme sen kendini İstanbul,A Halkım! diyerek,
Can umarsak yeniden varlığı sayende gerek.

* * *

Ahrazi

Vaktin ağırlığı

Hasret dolu yılların kendisiymiş, ne bilsin,
Dün yangına verdiği kaygısız bekleyişler.
Ey meçhul eden zaman, sen kıyamet değilsin!
Velhasil ağır gelen, sendeki iz ve düşler...

* * *

Ahrazi

Var sandığın gerçek nedir?

İnsanlığın bağrındasın,kalbinde nûrun var,
Kirlenmeden terk etmeyen,merdân onûrun var,
Bir hânelik toprak değil dünyâ kadar yerde,
Var sandığın gerçek midir? halen şuûrun var.

(Müstefilün/Müstefilün/Müstefilün/Fa'lün)

merdân:Mert,mert olan

Ahrazi

Var yada yok

Mizanda üç kefe olmaz,
Ya varsın yada yok dostum.
Bir sevapla küfe olmaz,
Ya azsın yada çok dostum.

Bak vakit gelip geçiyor,
Dün gelen,bugün göçüyor,
Can mezar yeri seçiyor,
Ya kumsun yada gök dostum.

Bana ne dersen,eyvallah,
Kalbi de kırsan,eyvallah,
Şerre de yorsan,eyvallah,
Ya açsın yada tok dostum.

Ahrazi,söz can borcumdur,
Yön gösteren yol harcımdır,
Sur mahkemem,Hak mercimdir,
Ya matsın yada ak dostum,
Hale dünyada bak dostum.

Ahrazi

Ahrazi

Varlık akdi

İhtiyaç yok, anla artık, evlâda
Anne, kardeş, sevdiğin her kim varsa
Gördüm ey aşk! hepsi varmış Mevlâ'da.

Gerçi, vazgeçmek değil, idraktır bu;
Hak için, kendinden ayrılmak demek;
Başka bir alemde bulmak bir kutbu.

Şimdi her şey belli; dünya bir ukte;
Varlık imandan geçen yolmuş, gördüm:
"Sağken âsiydim" yazan bir günlükte.

Yoksa idrak, niçin istersin laftan?
Nefsi bul, binlerce anlam var onda;
Kurtulursan bitmeyen ihtilaftan.

Tek vaat Haktır, bu varlık akdinde....!

* * *

Ahrazi

Varlık yokluğu beklemez

Benim bir adım var,bir de miadım,
Hangisine varsam öbürü bekler.

Derdim lisan olmuş mevzu feryadım,
Ah'tan arta kalan tabiri bekler.

Bu nasıl cihan ki attığım adım,
Dolandığı yerde kabiri bekler.

Riyadan ayrılan ahrazi yadım,
Adına kavuşan haberi bekler

Ahrazi

Varoluş isteği

Son zamanlar bende bir insan büyür;
Beslenir öz benliğimden sanki.Ah!
Başka bir insan kadar güçsüz görür
Ki,yatar kalbimde eski bir günah.
Ansızın baksan,kim desen cüssendeki
Tek utancımdır derim:"Öfke bu,kin! "
Sen değilsin..Aşk değil..Kim bendeki?
Çok hazin bir serzeniştir velakin.
Endişem arttıkça her bir saniye
Istıraptır,ıstırap ah! İstırap...
Ben miyim,kimdir bu? Ey kalbim niye,
Böyle muhtaçsın,bu denli çok harap?
Ah! Benimdir şimdi her dert.Dinlesen;
Defnimin tam ortasında bir seda:
'Kurtuluş" diyor: 'Şu toprakta esen.
Mahvoluştur,istiyorsan dünyada! "

* * *

Ahrazi

Varsın cânımı alsın

Varsın cânımı alsın

Neyleyim bu cihânı fâni ömrü neyleyim,
Tende hayat arayan varsın cânımı alsın.
Yaşam aşkın içinde hasretken ecelleyim,
O turabta çürüyen varsın cânımı alsın.

Zaman beyhûde süre hükmü benim elimde,
Hayâlîm yârın ise en uzak gün dilimde,
Ancak bulduğu kadar madde kalır ölümde,
O ecele yarayan varsın cânımı alsın.

Her nefesim Yâr için odur rûhu ayanda,
Hicret yeri misâli hepsi aynı beyanda,
Bedenim gayrisinden medet umduğu anda,
O mezârı kariyan varsın cânımı alsın.

Sükût ehli Ahrâzi, kelâm seni bilir mi,
Deryâda suya eren bir damlaya gelir mi,
Âlimdir ölür ama ilim onla ölür mü?
Cânı Aşkta arayan, kalırsa ruhum kalsın

Ahrazi

Vatan çağrısı

Aşkı tüm kalbinle dinle,sev yine,
Hellen ol,germen veyâ bir İngiliz;
Târihin göz nûru kim,rüyâsı ne?
Biz ki târihten ziyâde milletiz.

Hak bilen yurduyla bin defâ güzel,
Bin defâ şendir bu tekbîrin sesi.
Servetin kalsın da bir selâmla gel,
Son nefes vaktiyle görse de seni.

-
-
-
-

* * *

Ahrazi

Vedâlar

Ne zaman yollara hasretle baksam,
Umudun bahtımı hicrânla dağlar,
Ne zaman meydana aşkınla çıksam,
Sarılır boynuma yurtsuz vedâlar.

Ahrazi

Vedâsı yakar

Dostun ellerinde hasret yangını,
Hoşça kal demeden edâsı yakar.
Ayrılık ne fenâ sorma dengini,
Bir oftur derinden vedâsı yakar.

Henüz akşam vakti yolum ecelî,
Âhım canı aldı gece mecali,
Dostun peşi sıra derdi içeli,
En tatlı yerinden sedâsı yakar.

Ahrâzi hâlime kelâm ne gerek,
Sükûta ermeli Dostum diyerek,
Dile laf geçse de anlar mı yürek,
Gözümün ferinden nidâsı çıkar.

Siz,Uzaktardan dostluğu yüklenip geldiniz ama Biz gereken saygı ve hürmeti gösteremedik, Üzerimizdeki mahçubiyet asılı dursun,gün gelir affettirmeye çalışırız.

Sonsuz saygı ve sevgilerimle

Ahrazi

Vefakar gönül

Nice zaman sustun gönül,
Çile dedim,çilem dedin.
Şaba gibi estin gönül,
Derdin varsa alam dedin.

Hasta iken sabır verip,
Her kabusu hayra yorup,
Anam,babam gibi sarıp,
Gel göz yaşın silem dedin.

Vefa sende hayır sende,
Hürmet ehli buyur sende,
Yar için can ayırsan da,
Yolun için ölem dedin.

Pay etsem ömrümü sana,
Hakkın çoktur kalmaz bana,
Renk veripte solgun tene,
Sen gül ki ben gülem dedin.

Ahrazi dil,gönül pirdir,
Şen sükutsan o da sırdır,
İş bu hale sebep yardır,
Gayrиси boş kelim dedin.

Ahrazi

Vücûda gelen ilk âyet

Kaldırıp ruhunu düştüğü yerden
Baksan ayyûka anlarsın nihâyet;
Nefsin ibârettir günâh ve şerden
Akılsa vücûda gelen ilk âyet....!

* * *

Ahrazi

Yâd ellere benzeyen tenim bana yabancı

Seyre daldım kendimi hâne hâne dolandım,
Yâd ellere benzeyen tenim bana yabancı.
Bir ben koydum geride bensizliğe bulandım,
Şu çöllere benzeyen cânım bana yabancı.

Meyil verdim gönüle aşka doğru yürüdüm,
Hali sardım huyuma izim diye sürüdüm,
Yolum kader yoluydu adım adım eridim,
Dar çullara benzeyen şânım bana yabancı.

Ey ahrâzi kelimim,hicret eyle Yârime,
Yâdı medet eylesin ümit olsun hâreme,
Şifâ arar değilim cihan rengi yâreme
Âl küllere benzeyen kanım bana yabancı.

Ahrazi

Yaklaşan tehlike

İntihar et ey vakit! bu devrin ismiyle bir.
Gelme hiç; ayinlerin sabahıdır sendeki.
Halkımız,ah! halkımız! bu denli cahil midir?
Taş mıdır,iman mıdır? bilinmiyor göğsündeki...

* * *

Ahrazi

Yal-nız-lık arasına harf bile kabul etmez

Dağ başında yalnız kalan ağacın,
Meyvasını kökündeki kurtlar yer.
Zaloğlu Rüstem'i andırsa gücün,
Dermanını gönlündeki dertler yer.

Yiğide bir yiğit lazım,sırt lazım,
Gardaşsız cenge gidene,fert lazım,
Avcı kartala bile bir yurt lazım,
Baharsız açacak gülü Martlar yer.

Can Ahrazim,sözler dilden ayrılmaz,
Parmak kırılrsa da elden ayrılmaz,
Yaprak bile tutan daldan ayrılmaz,
Yalnız kalan dirense de şartlar yer.

Ahrazi

Yalan olmasa

Şu dünyâ âlemi yalan olmasa,
Zaman sürelenip yıla dönmezdi.
Çan diye bedeni bulan olmasa,
Ömür kirâlanıp hâle dönmezdi.

Nice serhat var ki gizli ve saklı,
Rûha âşikar da göze yasaklı,
Ne eylersen eyle bir niyâz akli,
Kelâm sıralanıp dile gelmezdi.

Hangi sîma benim yada ben neyim,
Sıla gurbet aynı,söyle nerdeyim?
Desem ki cânânım bâki yerdeyim,
Toprak paralanıp çöle dönmezdi.

Ufkun öte yanı aslî mekânım,
Hasımım kendime,benden bıkanım,
"Yan"deseydi eğer yüce Hâkanım,
Ateş karalanıp küle dönmezdi.

Her gidişin sonu nûra varacak,
Şerde yaşayanda hayra yoracak,
Öyle bir misal ki bakan görecek,
Çiçek şirelenip bala dönmezdi.,

Ey ahrâzi dilim,uyma feryâda,
Canlı su göktedir ölen deryâda,
Ya bulut bihaber,fidan kör yada,
Tohum yaralanıp dala dönmezdi.

Ahrazi

Yandım derdi

Aşka düşen derya olsa,
Katre katre yandım derdi.
Beher âlim tahlil alsa,
Közden çıkıp söndüm derdi.

Vuslat arşı garip eyler,
Göğü yarıp günü paylar,
Hasret çeken zengin köyler,
Bir haneye döndüm derdi.

Ufkun kadar sabrın sonu,
Hâl mecnunsa şaşar yönü,
Ruhun koyup beyaz teni,
Yar yoluna sindim derdi.

Gözden öte cihân nerde,
Mahşer isen cennet sırda,
Her bir hâle izan varda,
Mânâ aşka bend'im derdi.

Dost ahrâzi cana hasım,
Kaç cengi var kısım kısım,
Hasret desem, kara yasım,
Devâ kimde, yandım derdi.

Ahrazi

Yapayalnız bu sabah

Daha bir âh diyeceksin uyanırken
Utanıp terk edecek kalbini aksin.
Gözlerin rengini kâbustan alırken
Daha bir ağlayacak,inleyeceksin.

* * *

Ahrazi

Yarına hayrola demeden ulaş

Dünkü sefer bugün yerini buldu,
Yarına hayrola demden ulaş.
Zamanın berisi kimlere kaldı?
Öteye bir imam yumadan ulaş.

Ömür yük taşıyan hamal misali,
Tutmuş götürüyor sendeki hali,
Şofra zannettiğin nefsinin çölü,
İçinden bir lokma yemeden ulaş.

Ahrazi der ki,can neyime lazım,
Emanet toprakta emanet izim,
Ferden başkasını gizleme gözüm,
Mana alemine âmâdan ulaş.

Ahrazi

Yârınki sedâ

Sabahın ufkuna bir düş gibi yerleştğin an
Göreceksin; güneş aksinle beraber doğacak.
Kara bir defteri tek,tek kapatırken hatıran,
Yüreğın mutlu ve sarhoş:ne hayaller kuracak.

* * *

Ahrazi

Yarin hasreti güzel ama Vuslatın hasreti köz gibi

Hasret sedasında gönlüm biçare,
Son nefesi alır gibi bakıyor.
Ecelin namına ecel bu yare,
Her zerremi siler gibi yakıyor.

İşte sırat işte ruhun mahşeri,
Ne yandım ne söndüm seveli beri,
Aşkımın üstünde vuslatın teri,
Canı kana bular gibi döküyor.

Üç ümidim var üçü de kayıpta,
Gülemedim huzur bende deyipte,
Gün aşırı hasret ismim sayıpta,
Bir mezara salar gibi yıkıyor.

Ah eylemem yaren darılır diye,
Aşk görülmez sitem görülür diye,
Hasret,peşim sıra yorulur diye,
Seri öksüz bilir gibi büküyor.

Ahraziyim,dilin hükmü yok bende,
Sükutu mesken eyledim dar günde,
Gör ki bu gün aklım terkte,sürgünde,
Sözden medet diler gibi bakıyor.

Ahrazi

Yaşamadım demek ki

Hangi zaman ola ki beni senden ayıran,
Hep yırtılan hayâtı,hasretinle yamadım.
Cân vermiştim halbuki,neydi içimde duran?
Sensiz gelen yıllara ben burdayım demedim.

Her gecenin ufkuna sürgü çekip uyumak,
Demir parmaklık gibi karanlığa el koymak,
Ve kırılan rüzgârın bedeninde yaşamak,
Sensiz gelen sabâhı güneşten istemedim.

Bir umuttu bekleyen o da sustu nedense,
Fayda etmez bilirim,umut geriye dönse,
Son nefesi verirken mâtem bile sürgünse,
Yaşamadım demek ki ve bu yüzden ölmedim.

Ahrazi

Yaşayan âyetler

Sana el açtı hayat, hep sana yalvardı mekân
Senin aşkınla yağıp besledi ırmakları su.
Evvelin yok. Sana eş olmadı hiçbir tabakan
Sen yarattın göğü, eşyâyı ve bâkî ulusu.

Güneşin âteşi, solgun hava, topraktaki nem
Seni göstermede her ân; 'Yaşatır Râb! ' diyerek.
Ne hayatmış ne zarâfet ne de canmış hazinem;
Seni bilmekmiş efendim, bana yalnız bu gerek!

* * *

Ahrazi

Yitik yarınların gün batımı

Yitik yarınların gün batımında,
Sensizliğimle baş başayım yarım.
Kararan vuslatın son adımında,
Aşık gözlerin ilk yaşyım yarım,

Şimdi gönlüm öksüz,sevdalar öksüz,
Yaşama yeminli kavgalar öksüz,
Susan sözcüklerde nidalar öksüz.
Karlı ümitlerin ilk kışyım yarım.

Yitik yarınların gün batımında,
Nemli gözlerde endişeyim yarım.
Ölümün, bir vedalık yakınında,
Sensizliğimle baş başayım yarım.

Ahrazi

Yokluk

Gezmişsem o cevherin hemen her yerinde ben,
Birden bire kaybolup dolanmışsam âdemi;
Buhrânımı defneden o nûranlı merteben,
Dünyâda bulunmayan yol etmiş seccâdemi..

Bilhassa şu gözlerim uzaklarda bir yere,
Hep Sen, gene Sen deyip bırakmışsa kendini;
Tanlar yutacak kadar hudut koysa çembere,
Bir tozlu bulut sayar, ufuklar kemendini..

Îmânla hidâyetim ve hattâ şu heybetim,
Aşkınla mesûd ancak, hayâlinle yanmada,
Her ân semâya dönüp hayât bekleyen betim!
Bir nebze de olsa gel, gel, etrâf uyanmada...

* * *

Ahrazi

Yol körlükten yeğdir yürü

Bir yola baş koydun mâdem,
Hâli ona uydur yürü.
Âmâ gözü aydın mâdem,
Yol körlükten yeğdir yürü.

Meçhûl senden öte değil,
Yön aramak hatâ değil,
Bu can sende yata değil,
Rûh varlıktan sağdır yürü.

Her misalden pâyeye alsan,
Sırlı sözde mânâ bulsan,
Sen ecele ecel olsan,
An zamanda çağdır yürü.

Gel ahrâzi şehri nûra,
Gör ki yaşam orda sûre,
Özü izden gören hâre,
Bin cihândan yeğdir yürü.

Ahrazi

Yürek ister

Sevdim demek dile mahsus,
Seven olmak yürek ister.
Çiçek vermek ele mahsus,
Gülsüz gelmek yürek ister.

Her can sevilme peşinde,
Her göz cennetin düşünde,
Şu ömrün gençlik yaşında,
Akli çelmek yürek ister.

Gönlü baştan sona açıp,
En kahırlı yolu seçip,
Dost elinden zehir içip,
Candan gülmek yürek ister.

Bir gün kibire uymadan,
Yaptığın hayrı saymadan,
Her kötü sözü duymadan,
Gönül almak yürek ister.

Ey Ahrazi haline bak,
Eğri nerde? diline bak,
Gıt,Azrail eline bak,
Onsuz ölmek yürek ister.

Ahrazi

Zaman

Zaman tâ uzakta; mahşer avlusu bir yerin,
Devâsâ yüküyledir; her parçası yıl tutar.
Geniştir ki,mâziden binlerce defâ derin,
Ve binlerce makberin,yarın ki hizâsı var...

* * *

Ahrazi

Zaman,beni günden güne pâyele(Nerem varsa senindir)

Zaman,beni günden güne pâyele,
Yâri anmayan nerem varsa senindir.
Her zerremi candan tene pâyele,
Aşka yanmayan nerem varsa senindir.

Beni,benden götür sürgün yerine,
İki gözüm hasret olsun ferine,
Vuslât derdinden sürüne sürüne,
Bana dönmeyen nerem varsa senindir.

Yüzüm hüzünden huzûra ermesin,
Göz yaşım dökülsün yeri görmesin,
Sözler çağlasın da dilde durmasın,
Sabır sunmayan nerem varsa senindir.

Ahrâziyim her parçam bir olmalı,
Dört yanım bir ağlayıp bir gülmeli,
Bir yaşadık,bir sevdik,bir ölmeli,
Gel,inanmayan nerem varsa senindir

Not:Son mısralar 12 hecedir,şiiirin mânâsı gereği 11 hece yazamadım.

* * Aruz ölçüsüne göre yorumu * *

Gezer durur olsam dâhi ben dünyâ üstünde,
Cihânım ebed ömrüm nefes yurdum hâremdir,
Ben aslımı bulsam dâhi mâşuklar dostunda,
İbâdetim aşk kâbem gönül kıblem yârimdir.

Ahrazi

Zikrin fikrim oldu caysam cayılmaz

Henüz dalmışım senlik uykusuna,
Sevdâlı gözleri aysam ayılmaz.
Düşlerin devâ gönül kaygısına,
Bendeki izleri saysam sayılmaz.

Yolun zamanda aşka sürelendi,
Ben oldu ufuk sana aralandı,
Vuslât deyince cihân yaralandı,
Güneşe elimi koysam koyulmaz.

Mecnûn dilimde ayrılık ezgisi
Bir adım boyu hasretin çizgisi,
Meyline düşmüş gönlümün yazgısı,
Adını anmaya doysam doyulmaz.

Ahrâziyim söz mânâda dirilir,
Seven kişi sevdiğine sorulur,
Mevzû yâren ise hayat durulur,
Zikrin fikrim oldu caysam cayılmaz.

Ahrazi